

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ • MONATSZEITUNG

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012 • ΕΤΟΣ 14ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 156 • ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ • ΕΔΡΑ DÜSSELDORF

Μιλά στην «Ε.Γ.»
ο Οικουμενικός
Πατριάρχης Βαρθολομαίος *05

Αφιέρωμα στα Χριστούγεννα
* 04,20,21,22

Η «Ε.Γ.» και στις ΗΠΑ, με
ανταπόκριση από Σικάγο *07

- ❖ Ο κ. Γ. Βόμπρας μιλάει για την εκπαίδευση στη Γερμανία *09
- ❖ **Μέτσοβο:** Εκδήλωση από το Γραφείο Ευρ. Κοινοβουλίου στην Ελλάδα *10
- ❖ **Ο συνδυασμός** ελληνικής και *19
γερμανικής κουζίνας είναι γευστικότερος

Ο Υπ. Εσωτερικών κ. Στυλιανίδης στην “Ε.Γ”.

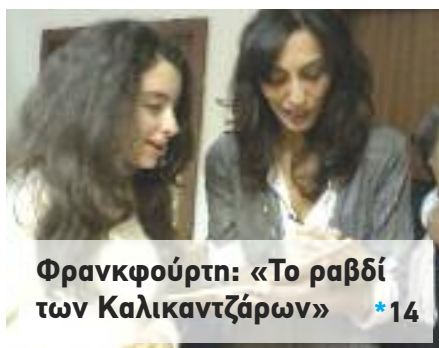
Η δυναμική των 8 εκατ. Ελλήνων που ζουν και διακρίνονται στο εξωτερικό

«Σε πρόσφατες ομιλίες μου τόσο στις Βρυξέλλες, όσο και στη Βαυαρία, ενώπιον της Ένωσης Εξαγωγικών Επιχειρήσεων του κρατιδίου αναφέρθηκα εκτενώς και υπογράμμισα τη δυναμική και το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τη δεδομένη χρονική στιγμή τα 8 εκατομμύρια των Ελλήνων που ζουν και διακρίνονται στο εξωτερικό. Πεποίθησή μου είναι ότι αυτό το δίκτυο του Οικουμενικού Ελληνισμού πρέπει να αποτελέσει το «φάρο» της προσπάθειας για την αναγέννηση της χώρας. Αν κινητοποιηθεί και πιστέψει στη δυναμική του, θα κατορθώσει πρώτον να πολλαπλασιάσει τάχιστα τα θετικά μηνύματα προς τη διεθνή κοινότητα, δεύτερον, να διευκολύνει την εισροή επενδυτικών κεφαλαίων στη χώρα και τρίτον, να εισφέρει όχι μόνο εξειδικευμένη γνώση, αλλά και νέα, θετική νοοτροπία, την οποία χρειαζόμαστε τόσο ως εσωτερική αγορά, όσο και ως κοινωνία». Αυτά ανάμεσα σε άλλα δηλώνει σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης. *13

Νίκος Λυγερός
«Η ΑΟΖ είναι
ικανή να αλλάξει
τα δεδομένα που
μας ταλανίζουν»

«Ο Ελληνισμός ξέρει να αντέχει και το έχει αποδείξει και στο παρελθόν. Με όλες τις πιέσεις που δεχόμαστε δεν μπορούμε να παραμείνουμε σε μία φάση αναμονής και απλώς να περιμένουμε άλλο ένα χτύπημα ή πρόβλημα. Πρέπει λοιπόν να χρησιμοποιήσουμε την τέχνη της στρατηγικής που επινοήσαμε για να κάνουμε την καλύτερη επίθεση, δηλαδή την αντεπίθεση. Μέσω της πλάγιας σκέψης, η ελληνική Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη παρουσιάζεται ως ένα στρατηγικό άνοιγμα ικανό ν' αλλάξει τα δεδομένα που μας ταλανίζουν». Αυτά επισημαίνει σήμερα στην “Ε.Γ.” ο στρατηγικός σύμβουλος, συγγραφέας και πανεπιστημιακός σε συνέντευξη που παραχωρεί για την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. *11

Φρανκφούρτη: «Το ραβδί
των Καλικαντζάρων» *14

Griechenland und EU-Kommission müssen aktiv die hohe Jugendarbeitslosigkeit bekämpfen *16

Deutsch-Griechische-Versammlung III
Hilfe oder Ausverkauf? *18

Die Heilige Lydia aus Philippi, die erste Christin in Europa *17

2013 Ευτυχισμένο το νέο έτος

Wir wünschen ein glückliches Neujahr

ΘΕΣΕΙΣ

Στην πράξη;

Του ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΖΩΗ

ΚΑΘΕ ΚΡΙΣΗ κρύβει ευκαιρίες. Και οι ευκαιρίες επενδύσεων στον αγροδιατροφικό τομέα είναι τεράστιες. Διαθέτουμε εξαιρετικά προϊόντα ποιότητας και ονομασίας προέλευσης που κερδίζουν επάξια, πια, τις θέσεις τους στις Διεθνείς Αγορές. Από το λάδι μας μέχρι τη φέτα, μέχρι τα κρασιά και τα φρούτα μας.

ΑΥΤΑ υπογράμμισε πρόσφατα ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Αντώνης Σαμαράς σε ευρεία σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Η ΕΝΤΟΛΗ που υπάρχει εδώ πέρα στο υπουργείο, διευκρίνισε ο Πρωθυπουργός, είναι να επιταχύνει τις διαδικασίες για επιχειρηματικές επενδύσεις και δράσεις ακριβώς στο χώρο της τυποποίησης και της μεταποίησης των εξαγωγικών μας προϊόντων. Είναι χρέος μας, πρόσθεσε, να

κερδίσουμε αυτό το στοίχημα της εξωστρέφειας. Και, ήδη, εξήγησε στη συνέχεια, επεκτείνουμε ή δημιουργούμε πάνω από 300 μεταποιητικές επιχειρήσεις από μικρότερα μέχρι και μεγάλα σημαντικά εργοστάσια σε όλες τις περιφέρειες, σε όλη την περιφέρεια την ελληνική, με σημαντική επίπτωση, όπως αντιλαμβάνεστε, και στην απασχόληση και, βεβαίως, στην ανάπτυξη. Και, ήδη, σύμφωνα με τον ίδιο βάλαμε μπροστά και την αξιοποίηση της γεωθερμίας στην Ελλάδα που είναι ένα μεγάλο συγκριτικό εθνικό μας πλεονέκτημα που διαθέτουμε.

ΑΥΤΗ είναι η μία πλευρά του ίδιου νομίσματος. Και αυτό γιατί μιλώντας πριν λίγες μέρες σε μια άλλη εκδήλωση του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου ο Πρωθυπουργός, έκανε λόγο για ελάχιστους που τολμούσαν να μιλήσουν για την επιχειρηματικότητα, σε μια χώρα όπου το «επιχειρείν» εθεωρείτο σχεδόν... «αμαρτία»! Και που το έπνιγαν, επί δεκαετίες, η διπλή αυθαιρεσία, μιας ανεξέλεγκτης γραφειοκρατίας και μιας ακόμα πιο ασύδοτης συντεχνιακής νοοτροπίας.

ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ, σύμφωνα με τον ίδιο, όπου για να ανοίξεις επιχείρηση είναι αληθινή Οδύσσεια, στη διάρκεια της οποίας αναμετρείσαι με τους Κύκλωπες και με τους Λωτοφάγους, όπου ταξιδεύεις ατέλειωτα στο Λαβύρινθο της γραφειοκρατίας, όπου καιροφυλακτεί ο Μινώταυρος της διαφθοράς, κι

όπου χρειάζεται να πάρεις ατέλειωτες άδειες από δεκάδες δημόσιους φορείς που δεν συνεννοούνται μεταξύ τους, ούτε λογοδοτούν σε ανωτέρους τους και που επικαλούνται ατέλειωτες νομοθετικές ρυθμίσεις, που θεσπίστηκαν εδώ και πολλές δεκαετίες και που συχνά είναι αλληλοσυναιρούμενες μεταξύ τους. Σε μια τέτοια χώρα, η επιχειρηματικότητα διώκεται δεν ενθαρρύνεται!

ΚΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ, δεν παρέλειψε να τονίσει ο Πρωθυπουργός, η λέξη «ανταγωνιστικότητα» ήταν επίσης απαγορευμένη:

ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ που έχει δεκάδες ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, αλλά δεν αξιοποιεί κανένα ή ελάχιστα, κάτι δεν πάει καλά.

ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ που έχει το καλύτερο αρχιπέλαγος στον κόσμο και τα πιο δαντελωτά ακρογιάλια, αλλά δεν έχει μαρίνες, σίγουρα κάτι δεν πάει καλά.

ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ που έχει το καλύτερο λάδι στον κόσμο, αλλά δεν μπορεί να το εξαγάγει, ενώ διεθνώς κυριαρχεί η στροφή στη μεσογειακή διατροφή, είναι βέβαιο ότι κάτι δεν πάει καλά. Τώρα τι έχει αλλάξει σε λίγες μέρες σε αυτή τη χώρα ώστε να σχεδιάζουμε επέκταση ή δημιουργία νέων μεταποιητικών επιχειρήσεων θα το δούμε στην πράξη... ■

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ
1998-201214 χρόνια η εφημερίδα
της ομογένειαςwww.elliniki-gnomi.eu
info@elliniki-gnomi.euΕκδότης-Ιδιοκτήτης:
Γεωργία ΚωστακοπούλουΔιευθυντής Σύνταξης:
Αποστόλης ΖώηςΣυντακτική ομάδα-
Συνεργάτες-Ανταποκριτές:

- **Αθανασία Τέελ**
Athanasia Theel –
Berlin Brandenburg
- **Αθηνά Τέελ**
Athena Theel –
Köln Nordrhein-Westfalen
- **Ντύσσελντορφ** συνεργάτης:
Ευάγγελος Κράπης
Evangelos Krapis
- **Μαρία Χατζηνάκου** –
Σικάγο - ΗΠΑ
- **Νίκος Σουτόπουλος** –
Αλβανία - Ηπειρος
- **Sylvia Löser und**
Walter Bachsteffel –
Παραμυθιά - Ηπειρος
- **Βαγγέλης Πάλλας** –
Κύπρος - Αθήνα
- **Ελπιδοφόρος Ιντζέμπελης**
- **Ευθύμης Χατζηϊωάννου**

Διεύθυνση:

Γερμανία: Bilker Straße 30,
D-40213 Düsseldorf
Ελλάδα: Καλογριανής-Καλλιθέα 3
42100 Τρίκαλα

Επικοινωνία:

Τηλ.: 0030-24310-78272
Fax: 0030-24310-78227
Κινητό: 0030-6944061282

Ιδρυτής της Ελληνικής Γνώμης:
Απόστολος Δικόγλου

Ludwigshafen:

Χειροτονήθηκε Διάκονος της Ι.Μ. Γερμανίας
ο Γεν. Γραμματέας της Πανηπειρωτικής
Ομοσπονδίας Ευρώπης κ. Δημ. Κατσάνος

Το Σάββατο 15 Δεκεμβρίου στον Ι.Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Ludwigshafen, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αριανζού κ. Βαρθολομαίος χειροτόνησε σε Διάκονο το Γεν. Γραμματέα της Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης κ. Δημήτριο Κατσάνο.

Ο ΝΕΟΣ διάκονος είναι θεολόγος, απόφοιτος της Ανώτερης Εκκλησιαστικής Σχολής Βελλάς και της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης. Κατάγεται από τον Άσσο Πρεβέζης και το Ελευθέρι Θεσπρωτίας και ζει εδώ και μια δεκαετία περίπου στο Ludwigshafen, παντρεμένος με την κ. Αθανασία Καλούδα, νηπιαγωγό. Ο Διάκονος πλέον Δημήτριος εξυπηρετούσε τα τελευταία χρόνια στην Ενορία του Ludwigshafen και βοηθούσε τον εφημέριο π. Κωνσταντίνο Ζαρκανίτη στην οργάνωση της Νεότητας και στο κηρυγματικό έργο, καθώς επίσης και σε ποικίλες άλλες δραστηριότητες. Ο ναός της Ενορίας Ευαγγελισμού της Θεοτόκου ήταν κατάμεστος, καθώς περισσότερα από 700 άτομα τον κατέκλεισαν για να τιμήσουν και να επευφημήσουν τη χειροτονία ενός ενορίτη τους που εισήλθε στον Ιερό Κλήρο.

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος Αριανζού κ. Βαρθολομαίος, ομίλησε εκ βάθους καρδιάς και έδωσε πατρικές νουθεσίες στον χειροτονοούμενο τονίζοντας την υψηλή του αποστολή στη σύγχρονη κοινωνία. Ενώ ο εφημέριος του Ναού και πνευματικός πατέρας του Διακόνου Δημήτριου, π. Κωνσταντίνος εξήρε το ήθος και την προσφορά του στην Ενορία του Ludwigshafen τα τελευταία 7 χρόνια, όπως επίσης και ο κοινωνικός λειτουργός

της πόλης και γραμματέας της Ενορίας, κ. Αντώνης Κυριαλάνης, ευχήθηκε καλή επιτυχία στο ιερατικό έργο που πρόκειται να αναλάβει ο νέος κληρικός.

Εκ μέρους της Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης στην συγκινητική τελετή παρέστησαν ο Πρόεδρος κ. Σπύρος Κωσταδήμας, ο Ταμίας κ. Ευάγγελος Ντέμος και η υπεύνη Ηπειρ. Συλλόγων κ. Δήμητρα Πέτσα, καθώς και πολλές Ηπειρώτισσες και Ηπειρώτες από την περιοχή του Ludwigshafen αλλά και από άλλες γειτονικές περιοχές. Στην ομιλία του ο Πρόεδρος της Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης κ. Κωσταδήμας αφού αναφέρθηκε στον χαρακτήρα και τη δράση του Διακόνου Δημήτριου για την Ομοσπονδία και τους Ηπειρώτες έκλεισε την ομιλία του με: «Πατέρα Δημήτρίε, οι ευχές μας για την καλή και καρποφόρα διακονία σου στον αμπελώνα του Χριστού, που είναι η Εκκλησία του, θα σε συνοδεύουν. Γίνου άγιος κήρυκας του λόγου του Θεού και άγιος της

γενέτειράς σου Ηπείρου».

Στη Θεία Λειτουργία, συμμετείχαν 12 πρεσβύτεροι. Οι 11 προερχόμενοι εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Γερμανίας ήταν οι εξής: π. Αθηνάγορας Ζηλιασκόπουλος, π. Πέτρος Μποζίνης π. Μύρων Καλαϊτζής, π. Γεώργιος Πασαλούρος, π. Παναγιώτης Τσουμπακλής π. Γεώργιος Μπασιούδης, π. Κωνσταντίνος Ζαρκανίτης, π. Μαρτίνος Petzolt, π. Βασίλειος Παπαγεωργίου, π. Παναγιώτης Καραγιουβάνης, π. Αρσένιος Καρατζάς. Ενώ εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης, τόπο καταγωγής του χειροτονηθέντος Διακόνου, συμμετείχε ο π. Παύλος Νάστας. Στη συνέχεια ακολούθησε δεξίωση στην αίθουσα εκδηλώσεων της Ενορίας όπου η σύζυγος του Διακόνου Δημήτριου κ. Αθανασία Καλούδα, είχε ετοιμάσει νησιώτικες λιχουδιές για τους παρευρισκόμενους. ■

Σπύρος Κωσταδήμας

Πρόεδρος Πανηπειρωτικής
Ομοσπονδίας Ευρώπης

Αύξηση παρουσιάζει το ποσοστό της φτώχειας στην Γερμανία

Περισσότεροι από 1,4 εκατομμύρια άνθρωποι αμείβονται με λιγότερα από 5 ευρώ την ώρα

Αύξηση παρουσιάζει ο αριθμός των εργαζομένων στη Γερμανία, που εγκλωβίζεται στην παγίδα του χαμηλού εισοδήματος, παρά την διεθνή φήμη που έχει αποκτήσει η χώρα αυτή ως μεγάλη οικονομική δύναμη.

Επιμέλεια **ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ**

ΕΠΙΣΗΜΑ το ποσοστό της φτώχειας στη χώρα κυμαίνεται μεταξύ του 14% και του 16% εδώ και χρόνια και ανεπίσημα υπολογίζεται, ότι υπερβαίνει το 20%. Τα ποσοστά των «εργαζόμενων φτωχών» αυξάνονται συνεχώς, σύμφωνα με τον γερμανικό Οργανισμό «Εθνική Διάσκεψη για την Φτώχεια» (έναν συνασπισμό φιλανθρωπικών οργανώσεων και συνδικάτων).

Σχεδόν ένας στους τέσσερις εργαζόμενους αμείβεται χαμηλά, με περίπου 9,50 ευρώ την ώρα στη δυτική Γερμανία και 7 ευρώ στα ανατολικά ομόσπονδα κρατίδια της χώρας αυτής, ενώ περίπου 1,4 εκατομμύρια άνθρωποι εργάζονται για λιγότερα από 5 ευρώ την ώρα.

Ο συνασπισμός αυτός κατηγορήσε την συντηρητική κυβέρνηση της καγκελαρίου **Άγγελας Μέρκελ**, ότι παραμελεί τους φτωχούς της Γερμανίας και ζήτησε την θέσπιση εθνικού κατώτατου μισθού και πε-

ρισσότερη κρατική βοήθεια για την κοινωνική στέγαση.

Σύμφωνα με τον συνασπισμό, **τα επιδόματα των ανέργων θα πρέπει να αυξηθούν από τα 374 ευρώ μηνιαίως,**

που είναι τώρα για τους ανύπαντρους, σε περίπου **420 ευρώ**, ενώ η «Εθνική Διάσκεψη για την φτώχεια» αξιώνει επίσης, να υπάρξει κάποιου είδους βοήθεια για τις οικογένειες, που αγωνίζονται να τα βγάλουν πέρα, όπως η χορήγηση δωρεάν γευμάτων στα σχολεία.

Όπως αναφέρουν τα στοιχεία του ίδιου οργανισμού, **περίπου 7,6 εκατ. άνθρωποι στην Γερμανία ήτοι το 9,3% του πληθυσμού εξαρτάται τώρα από τα κρατικά επιδόματα για την επιβίωσή του.**

Επίσης, βάσει των στατιστικών δεδομένων της Γερμανίας, ένας άνθρωπος θεωρείται φτωχός, αν η αμοιβή του είναι χαμηλότερη από το 60% του μέσου μισθού σε πανεθνικό επίπεδο.

Σημειώνεται, ότι σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της γερμανικής ομοσπονδιακής Στατιστικής Υπηρεσίας, **περισσότερο πλήττονται από την φτώχεια οι γυναίκες** καθώς και τα άτομα ηλικίας 18 έως 64 ετών (21,3%) και λιγότερο οι άνδρες (18,5%) και τα ηλικιωμένα άτομα άνω των 65 ετών (15,3%).

Για νέους πελάτες!
(από 15.08.2012)

ortel
MOBILE

Powered by e-plus⁺

Πιο κοντά στους...

... με την Ortel Mobile

ΣΤΑΘΕΡΑ

1 λεπτά /λεπτό¹⁾

ΚΙΝΗΤΑ

19 λεπτά /λεπτό¹⁾

TopTarif Φορτώστε μονάδες και τηλεφωνείτε πιο οικονομικά για 30 ημέρες!

Επωφεληθείτε τώρα από το TopTarif!
από 15.08.2012

Διεύθυνση

Εθνικές κλήσεις

Διεθνείς κλήσεις

FLATS

SMS

ΠΟΛΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΑΠΛΑ

ΧΩΡΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

connecting your world Χρυσός ισχύει από 15.08.2012 • Ισχύει μόνο για κάρτες SIM, που ενεργοποιήθηκαν μετά από 15.08.2012 • Οι χρεώσεις ισχύουν μετά από κάθε φόρτωση μονάδων αξίας από 10€ για διάστημα 30 ημερών. Εφόσον εντός των 30 ημερών δεν πραγματοποιηθεί καμία νέα φόρτωση μονάδων κλήσης αξίας 10€, ισχύουν μετά την παύση των 30 ημερών οι εκάστοτε ισχύουσες κανονικές χρεώσεις • Τιμές συμμ. ΦΠΑ • Βήμα χρεώσης λεπτού 50/50 • Επαφές πύλος σύνδεσης: 15 λεπτά ανά κλήση εξωτερικού ή και 9 λεπτά ανά κλήση εντός Γερμανίας • Με τη δική επικοινωνία όλων των χρεώσεων θα βρείτε στο www.ortelmobile.de

ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΕΙΡΑ

BASE

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Γένεση και καθιέρωση στο ορθόδοξο εορτολόγιο

Υπό Δρος Κωνσταντίνου Νικολακόπουλου
Καθηγητού Πανεπιστημίου Μονάχου

Αρχικά θα πρέπει με σαφήνεια να σημειώσουμε ότι η εορτή των Χριστουγέννων δεν συνιστά μια μοναδική λειτουργική ημέρα, αλλά καθορίζει ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, αυτό του λεγομένου «Δωδεκαημέρου», του οποίου αποτελεί και το κεντρικό σημείο. Εάν θελήσουμε λοιπόν να ανατρέξουμε στις πηγές αυτής της τόσο μεγάλης εορτής, θα πρέπει να κάνουμε τις εξής δύο εντυπωσιακές διαπιστώσεις:

- Κατά τους τρεις πρώτους αιώνες είναι αναμφισβήτητο γεγονός, ότι η αρχαία αδιαίρετη Εκκλησία εγνώριζε και τελούσε μόνο μια εορτή, δηλαδή την Ανάσταση του Σωτήρος Χριστού.
- Στις διηγήσεις των Ευαγγελίων περί της γεννήσεως του Χριστού δεν υπάρχουν καθόλου συγκεκριμένοι χρονικοί προσδιορισμοί για την εποχή, κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός της ενσάρκωσης του Λόγου. Αντιθέτως, θα λέγαμε, στα Ευαγγέλια έχουμε υπαινιγμούς και ενδείξεις περί αποκλεισμού του χειμώνα ως περιόδου γεννήσεως του θείου βρέφους. Ένα από τα χαρακτηριστικότερα χωρία των Ευαγγελίων αναφέρεται στο κατά Λουκάν, όπου διαβάζουμε: «Καὶ πομένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν» (Λκ 2,8). Αυτό το δεδομένο άλλωστε έδωσε την αφορμή σε οπαδούς του γνωστικού Βασιλείδου κατά τον β' αιώνα να καθορίσουν αυθαίρετα τον εορτασμό των Χριστουγέννων την 19η ή 20η Απριλίου, με κάποιους άλλους υπολογισμούς τους δε αργότερα την 20η Μαΐου.

Το ενδιαφέρον και σημαντικό σε αυτή τη συνάφεια είναι λοιπόν, ότι τους τρεις πρώτους αιώνες δεν διαπιστώνεται καθιερωμένος εορτασμός των Χριστουγέννων, αφού παρουσιάζεται παντελής ανυπαρξία σχετικών μαρτυριών. Άρα, ο μεγάλος προβληματισμός συνίσταται στο πότε, υπό ποιές συνθήκες, για ποιές αιτίες και ασφαλώς πού πρωταρχικά τον δ' αιώνα εμφανίζεται ο αυτόνομος εορτασμός των Χριστουγέννων.

Αρχική συνάφεια προς την εορτή των Θεοφανείων

Εκτός του πλαισίου της επίσημης αρχαίας Εκκλησίας έχουμε στην Αίγυπτο και την Αραβία ανάμεσα στα 120-140 μ.Χ. την πρώτη εμφάνιση της ανάμνησης και του εορτασμού της Βάπτισης του Ιησού την 6η Ιανουαρίου από μια ομάδα αιρετικών Χριστιανών, οπαδών του γνωστικού Βασιλείδου. Είναι μάλιστα πολύ χαρακτηριστικό ότι, κατά την άποψη των, κατά το Βάπτισμα του Ιησού στον Ιορδάνη συνετελέσθη ταυτόχρονα και η ενσάρκωση του Λόγου. Έτσι ουσιαστικά με τέτοια δεδομένα είναι αναμφισβήτητο, ότι οι γνωστικοί αυτοί, ως πρώτοι μάρτυρες εορτασμού των Θεοφανείων, κατά τη συγκεκριμένη ημερομηνία της 6ης Ιανουαρίου εώρταζαν συγχρόνως τη Σάρκωση και τη Βάπτιση του Χριστού.

Αυτή λοιπόν η τόσο σημαντική μαρτυρία περί της καθιερώσεως της εορτής των Θεοφανείων ήδη το 2ο αιώνα δηλώνει ότι όντως η Βάπτιση είναι η αρχαιότερη εορτή μετά την Ανάσταση του Σωτήρος. Παράλληλα όμως φέρει το χαρακτηρισμό «Θεοφάνεια», δηλαδή εμφάνιση του Θεού, κάτι που στη διάρκεια των τεσσάρων πρώτων αιώνων περιείχε συγκεντρωτικά τόσο την έννοια της Γεννήσεως όσο και την έννοια της Βαπτίσεως του Κυρίου, εφόσον και τα δύο γεγονότα παραπέμπουν στην επί γης εμφάνισή του. Θα μπορούσαμε μάλιστα να κατοχυρώσουμε βιβλικά τη διπλή αυτή έννοια της θεοφάνειας ή αλλιώς επιφάνειας του Θεού βάσει του γνωστού παύλειου

χωρίου από την προς Τίτον επιστολή: «Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις» (Τίτ 2,11).

Ένα ακόμη ενδιαφέρον σημείο είναι εδώ αξιοσημείωτο. Ο συνεορτασμός των δύο αυτών δεσποτικών εορτών στην αρχαία Εκκλησία κατά την ίδια ημέρα εστηρίχθηκε και σε ένα ακόμη χωρίο από το κατά Λουκά Ευαγγέλιο. Ο ευαγγελιστής λοιπόν αμέσως μετά την εξιστόρηση του Βαπτίσματος του Ιησού αναφέρει: «Καὶ αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὥσει ἐτῶν τριάκοντα» (Λκ 3,23). Από την ερμηνεία αυτής της εκφράσεως προέκυψε λοιπόν η εικασία, ότι ο Ιησούς έλαβε το Βάπτισμα στον Ιορδάνη ακριβώς τριάντα χρόνια μετά τη γέννησή Του, δηλαδή την ίδια ημέρα κατά την οποία πριν τριάντα χρόνια είχε γεννηθεί κατά σάρκα.

Αυτόνομος εορτασμός των Χριστουγέννων

Αναζητώντας τη χρονική στιγμή, κατά την οποία η Χριστού γέννηση αποκόπτεται από την εορτή των Θεοφανείων, επισημαίνουμε το έτος 354 μ.Χ., όπου έχουμε την πρώτη μαρτυρία περί αυτόνομης τελέσεως των Χριστουγέννων στη Ρώμη. Βασική μας πηγή γι' αυτή τη μαρτυρία είναι ο λεγόμενος Χρονογράφος του 354. Πρόκειται για τον τίτλο ενός σημαντικού βιβλίου της εποχής με καλλιγραφίες και διακοσμήσεις του έλληνα καλλιγράφου Φλάβιου Διονύσιου Φιλόκαλου, κατόπιν παραγγελίας ενός πλούσιου χριστιανού ονόματι Βαλεντίνου. Η συγγραφή του πολυδάπανου βιβλίου άρχισε το 336 μ.Χ. και περατώθηκε το 354 μ.Χ., όπως εξακριβώνουμε και στον επίσημο τίτλο του. Εκεί λοιπόν γίνεται μνεία της εορτής των Χριστουγέννων την 25η Δεκεμβρίου, πράγμα που σημαίνει ότι αρχικά η εορτή καθιερώθηκε ως αυτόνομη στη Ρώμη μεταξύ των ετών 330-335 μ.Χ.

Η επιλογή της συγκεκριμένης ημερομηνίας δεν έγινε τυχαία αλλά είχε άμεση σχέση με το ρωμαϊκό, δηλαδή το

ειδωλολατρικό ημερολόγιο, εφόσον η ημέρα αυτή ήταν ήδη καθιερωμένη ως ημέρα γέννησης του περσικού θεού Μίθρα ή, με άλλα λόγια, του «αήττητου θεού Ήλιου» (Natalis Solis Invicti). Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί, ότι η ειδωλολατρική αυτή εορτή ήταν αυτόματα και η εορτή του «χειμερινού ηλιοστασίου», κατά την αστρονομική του ορολογία, δηλαδή η εορτή της επικράτησης του φωτός επί του σκότους, αφού από τη συγκεκριμένη ημέρα άρχιζε η αύξηση της ημέρας εις βάρος της νύκτας.

Πέρα από την καθιέρωση των Χριστουγέννων ως αυτόνομης εορτής στη Ρώμη σημαντικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν και περαιτέρω πληροφορίες αναφορικά με το χρόνο υιοθετήσεως της ρωμαϊκής πρωτοβουλίας και από άλλες εκκλησιαστικές επαρχίες των πέντε αρχαίων Πατριαρχείων. Σύμφωνα με μια σχετική μαρτυρία του επισκόπου Μιλέβης της Νουμιδίας, Οπατίου, σε κάποιο κείμενό του ονόματι «χριστουγεννιάτικο κήρυγμα», η χριστιανική Βόρεια Αφρική εόρταζε τα Χριστούγεννα γύρω στο 360 μ.Χ. κατά την παράδοση της Εκκλησίας της Ρώμης, δηλαδή αυτόνομα από τα Θεοφάνεια, την 25η Δεκεμβρίου.

Βασιζόμενοι περαιτέρω σε μια αξιόπιστη μαρτυρία του Ιωάννου Χρυσοστόμου, θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι τα Χριστούγεννα, ως αυτόνομη εορτή, καθιερώθηκαν γύρω στο 376 μ.Χ. στην Αντιόχεια. Κύριος μάρτυρας για τη θέσπιση της αυτόνομης εορτής των Χριστουγέννων στην πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας είναι ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος με τους περίφημους Λόγους του 38, 39 και 40. Στα κείμενα αυτά γίνεται σαφές, ότι ο ιδιαίτερος εορτασμός των Χριστουγέννων καθιερώνεται στην Κωνσταντινούπολη το 379 μ.Χ. Ήδη στον τίτλο της 38ης ομιλίας του, η οποία επιγράφεται «Λόγος εις τὰ Θεοφάνεια, εἴτουν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος», γίνεται φανερό η μέχρι τότε εξέλιξη της σχετικής ορολογίας. Έτσι ο όρος «Θεοφάνεια» χρησιμοποιείται για πρώτη φορά εδώ σε άμεση και αποκλειστική σχέση με τη γέννηση και όχι με τη βάπτισή του Ιησού Χριστού.

Ο εορτολογικός κύκλος των Χριστουγέννων

Με την αυτόνομή της και ανάδειξή της η εορτή των Χριστουγέννων καθίσταται έτσι άξονας καθορισμού όλων των υπολοίπων εορτών που έχουν άμεση σχέση με τη Γέννηση:

- 8 ημέρες μετά τη Γέννηση η Περιτομή ή Ονοματοδοσία του νεογέννητου θείου βρέφους (1η Ιανουαρίου)
- 40 ημέρες μετά τη Γέννηση ο αγιασμός ή η Υπαπαντή του νεογέννητου Ιησού με τον Πρεσβύτερο Συμεών (24 Φεβρουαρίου)
- Εννέα μήνες πριν τη Γέννηση η άσπορος σύλληψη δηλαδή ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου (25η Μαρτίου)
- Εφόσον ο Ευαγγελισμός έλαβε χώρα «τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ» από τη Σύλληψη του Προδρόμου, καθιερώθηκε η Σύλληψη του Βαπτιστοῦ να εορτάζεται την 23η Σεπτεμβρίου
- Εννέα μήνες μετά τη Σύλληψη καθιερώνεται το Γενέθλιον του Προδρόμου (24 Ιουνίου)

Καθίσταται εκ των ανωτέρω λοιπόν σαφές, ότι τα Χριστούγεννα αποτελούν τον άξονα διαμορφώσεως βασικών ακινήτων εορτών. Μέσω αυτής της εορτολογικής διαδικασίας αντιλαμβανόμεθα και την ουσία του λεγόμενου λειτουργικού χρόνου: ο εορτασμός των Χριστουγέννων δεν βασίζεται σε μια απλή ιστορική ανάμνηση που εξαρτάται από στενά ημερολογιακά δεδομένα, αλλά την ημερομηνία εορτασμού την προσδιορίζει πολύ περισσότερο το μήνυμά της. ●

Για τη γιορτή των Χριστουγέννων μιλά στην «Ε.Γ.» ο Οικουμενικός Πατριάρχης **Βαρθολομαίος**

«Τα Χριστούγεννα είναι η απαρχή της αναγεννήσεως»

Πώς προσεγγίζονται σήμερα τα Χριστούγεννα από τον σύγχρονο άνθρωπο; Αλήθεια ποιο είναι το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων; Σε αυτά και σε άλλα ερωτήματα απαντά σήμερα παραχωρώντας συνέντευξη ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος. Μεταξύ άλλων τονίζει:

Συνέντευξη στον **ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΖΩΗ**

«ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ είναι η απαρχή της αναγεννήσεως, της υιοθεσίας και της θεώσεώς μας. Το ξεκίνημα της επιστροφής μας από το παρά φύσιν εις το κατά φύσιν, για να καταλήξωμε κατά χάριν εις το υπέρ φύσιν της θεώσεως. Για να μπορούμε να ισχυρισθούμε ότι εορτάζομεν Χριστούγεννα, πρέπει να οικειωθούμε την προσφερόμενη Χάριν δια μετανοίας και συνεπούς εκκλησιαστικής ζωής. Διαφορετικά, τα Χριστούγεννα, όσο κι αν στολιζόμαστε, όσο κι αν τρυφούμε θα είναι μια ξένη υπόθεση για μας».

Ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος ο Α', κατά κόσμο Δημήτριος Αρχοντώνης, γεννήθηκε στο χωριό Άγιοι Θεόδωροι της Ίμβρου στις 29 Φεβρουαρίου 1940. Διδάχτηκε τα πρώτα γράμματα στην ιδιαίτερή του πατρίδα και στη συνέχεια ήλθε στην Κωνσταντινούπολη για τις εγκύκλιες σπουδές. Στη συνέχεια διακρίθηκε ως σπουδαστής στη θεολογική Σχολή της Χάλκης και αναδείχτηκε πτυχιούχος της το 1961. Στις 13 Αυγούστου 1961 χειροτονήθηκε διάκονος από τον τότε Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου Μελίτωνα, που του έδωσε το όνομα Βαρθολομαίος, τιμώντας τον Ίμβριο μοναχό Βαρθολομαίο τον Κουτλουμουσιανό, διορθωτή και εκδότη των Μηνιαίων της Εκκλησίας και άλλων λειτουργικών βιβλίων. Το 1963 έρχεται στη Ρώμη, ως υπότροφος του Πατριαρχείου, και παρακολουθεί μαθήματα Εκκλησιαστικού Δικαίου στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών, που είναι παράρτημα του Γρηγοριανού Πανεπιστημίου της Ρώμης για θέματα που σχετίζονται με τη θεολογία των Ανατολικών Εκκλησιών. Μετά τη φοίτησή του αναγορεύεται "Διδάκτωρ" του ανατολικού Κανονικού Δικαίου παρουσιάζοντας τη διατριβή του με θέμα: "Περί την κωδικοποίησιν των ιερών κανόνων και των κανονικών διατάξεων εν τη Ορθοδόξω Εκκλησία". Συμπληρωματικές σπουδές, επίσης, έκαμε στο Οικουμενικό Ινστιτούτο του Bossey της Ελβετίας, καθώς και στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου. Αφού περάτωσε τις σπουδές του, επιστρέφει στην Κωνσταντινούπολη το 1968 και διορίζεται βοηθός Σχολάρχης στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Στη συνέχεια χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και έλαβε και το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτη από τον Πατριάρχη Αθηνάγορα. Το 1972, επί Πατριαρχίας Δημητρίου του Α', τοποθετήθηκε ως επικεφαλής του ιδιαίτερου Πατριαρχικού Γραφείου. Το ίδιο έτος η Ιερά Σύνοδος τον εκλέγει Μητροπολίτη Φιλαδελφείας. Από το 1974 και μέχρι της εκλογής του στον Πατριαρχικό θρόνο ήταν μέλος της Αγίας και Ιερής Συνόδου, καθώς και πολλών Συνοδι-

κών Επιτροπών. Το 1990, μετά το θάνατο του γέροντα και πνευματικού του Μητροπολίτη Χαλκηδόνης Μελίτωνα, εκλέχτηκε διάδοχός του στη Μητρόπολη της Χαλκηδόνης. Τέλος, στις 22 Οκτωβρίου 1991, μετά το θάνατο του Πατριάρχη Δημητρίου, εκλέγεται παμψηφεί Οικουμενικός Πατριάρχης. Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι γλωσσολόγος, γνωρίζει και μιλάει, εκτός από την Ελληνική και Τουρκική γλώσσα, την Ιταλική, Γαλλική, Αγγλική και Γερμανική. Διαθέτει ένα πλούσιο συγγραφικό έργο, που περιλαμβάνει πολυάριθμες μελέτες πάνω σε θέματα Κανονικού Δικαίου, άρθρα και λόγους που έχουν δημοσιευθεί σε πολλά περιοδικά και εφημερίδες. Επίσης, με σύνεση και προσοχή διαλέγεται με τις ετερόδοξες εκκλησίες και δεν τον φοβίζεται να δίνει τη μαρτυρία της Ορθοδοξίας και στις μεγάλες μονοθεϊστικές θρησκείες. Ενδιαφέρεται, ακόμη, για θέματα κοινωνικά, οικολογικά κ.λπ. Τον αποκαλούν και "Πράσινο Πατριάρχη" για την στήριξή του προς τα περιβαλλοντικά ζητήματα.

Η συνέντευξη

Παναγιότατε πιστεύετε ότι τα Χριστούγεννα, αλλά και κάθε μεγάλη γιορτή προσεγγίζεται από τον σύγχρονο άνθρωπο επιφανειακά, εξωτερικά, καταναλωτικά, αλλοτριωτικά; Το βάρος δίδεται στο συναισθηματικό διάκοσμο και στο υλιστικό περιτύλιγμα της γιορτής και αγνοείται το πνευματικό και υπαρξιακό της μήνυμα; Αν ναι πού οφείλεται αυτή η κατάσταση;

«Δυστυχώς ναι. Αυτή είναι η πραγματικότητα και είναι καρπός της εκκοσμίκευσεως η οποία δεν έχει αφήσει ανεπηρέαστο κανέναν λαό και καμία τάξη».

Αλήθεια ποιο είναι το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων; Τι αποτελούν τα Χριστούγεννα;

«Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκνός λέγει ότι ο Υιός του Θεού «μεταλαμβάνει του χειρόνος, της ημετέρας φύσεως, ίνα δι' εαυτού

και εν εαυτώ ανακαινίσωμεν τον κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν, διδάξη δε ημάς την ενάρετον πολιτείαν, ταύτην δι' εαυτού ποιήσας ημίν ευεπιβατον, και τη της ζωής κοινωνία ελευθερώση της φθοράς, απαρχή γενόμενος της ημών αναστάσεως, και το συντριβέν και αχρειωθέν σκεύος ανακαινίσω, ίνα της τυραννίδος του διαβόλου λυτρώσεται, προς θεογνωσίαν ημάς καλέσαι» (Εκθ. Όρθ. Πίστewς 4,4 PG 94, 1108C). Όχι μόνον δε εις θεογνωσίαν, αλλά και εις υιοθεσίαν. Όπως σημειώνει ο Απ. Παύλος, «ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν Αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμον, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράσῃ, ίνα την υιοθεσίαν απολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4).

Συνεπώς, τα Χριστούγεννα είναι η απαρχή της αναγεννήσεως, της υιοθεσίας και της θεώσεώς μας. Το ξεκίνημα της επιστροφής μας από το παρά φύσιν εις το κατά φύσιν, για να καταλήξωμε κατά χάριν εις το υπέρ φύσιν της θεώσεως. Για να μπορούμε να ισχυρισθούμε ότι εορτάζομεν Χριστούγεννα, πρέπει να οικειωθούμε την προσφερόμενη Χάριν δια μετανοίας και συνεπούς εκκλησιαστικής ζωής. Διαφορετικά, τα Χριστούγεννα, όσο κι αν στολιζόμαστε, όσο κι αν τρυφούμε θα είναι μια ξένη υπόθεση για μας».

Το κακό, η αμαρτία ως αιτία κάθε αρνητικής συμπεριφοράς μας έναντι του εαυτού μας και των άλλων δεν είναι αιώνια και δεν έχει οντολογική αξία. Αυτό μας το δίδαξε ο Χριστός με την ενσάρκωσή του, το πάθος και την Ανάσταση του «θανάτω θάνατον πατήσας». Πώς ερμηνεύονται οι πόλεμοι, η εκμετάλλευση των αδυνάμων, η μόλυνση του περιβάλλοντος, η κοινωνική ανισότητα από την Ορθοδοξία; Τι έχετε να πείτε;

«Οντολογικώς η αμαρτία είναι «μη όν». Το σκοτάδι είναι η απουσία του φωτός. Αντικειμενικώς βεβαίως το φως υπάρχει. Εμείς βιώνομεν το σκοτάδι όταν κλείνωμεν τα μάτια μας στο φως. Αγαθόν είναι ο Θεός. Ο Ων. Αυτός που έχει εξ εαυτού και απολύτως το είναι, την ύπαρξιν. Όταν ο άνθρωπος κα-

ταχρώνεται της ελευθερίας του κλείνει τα μάτια του μπροστά στην πραγματικότητα του Θεού, βιώνει την απουσίαν του Θεού, με όλες τις τραγικές και καταστρεπτικές συνέπειες. Ευτυχώς όμως ο Θεός είναι πάντα εδώ και το φως Του είναι διαθέσιμον σε όλους. Η αγάπη Του είναι εδώ, θεραπευτική, ιαματική, παρηγορητική, αναγεννητική και έτοιμη να αποκαταστήσει τα δικά μας συντρίμια. Βλέπει, παρακολουθεί, ανέχεται. Η Εκκλησία μας λέγει: Δόξα τω ανεχομένω Θεώ! και προσεύχεται: Ελθέτω η Βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανών και επί της γης. Και ταυτόχρονα αγωνίζεται ν' ανοίγῃ οδόν επιστροφής για όλους».

Μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι ως άνθρωποι; Ποια η άποψή σας;

«Εάν δεν μπορούσαμε θα έπρεπε να κλείσωμεν τις εκκλησίες, να σταματήσωμεν την θεία διδασκαλίαν, να αφεθώμεν έκδοτοι στις ορέξεις του θελήματος της σαρκός και του κόσμου. Ευτυχώς μπορούμε, και αυτό βεβαιώνει η παρουσία των Αγίων, που υπάρχουν σ' όλες τις εποχές, και στην δική μας βεβαίως. Η Εκκλησία όχι μόνο βελτιώνει τους ανθρώπους, όχι μόνο τους εξάγει από την «δαιμονιώδη» και «κτηνώδη» κατάστασιν, αλλά τους δίδει τα μέσα να γίνουν θεοειδείς».

Ποιες συμβουλές θα δίνετε στους σημερινούς Χριστιανούς για τη γιορτή των Χριστουγέννων; Πώς θα πρέπει να προσεγγίσουν και να γιορτάσουν αυτή τη γιορτή;

«Σεμνά και ταπεινά. Όπως σεμνά και ταπεινά ήλθε στον κόσμο μας ο Πλούσιος εν ελέει Κύριος. Και εκκλησιαστικά. Με μετοχή στη λειτουργικήν πράξιν της Εκκλησίας, βίωσιν εν τοις μυστηρίοις του μεγάλου και μοναδικού γεγονότος της Θείας Ενσαρκώσεως. Και κοινωνικά. Στις δύσκολες ημέρες που ζούμε πολλοί συνάνθρωποι περιμένουν έμπρακτη έκφρασιν της αγάπης μας».

Πρέπει αυτές τις μέρες σύνθημά μας να είναι το «Χριστός γεννάται δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε, Χριστός επί γης υψώθητε»;».

«Και τώρα και πάντοτε».

Και μία τελευταία ερώτηση... Η Ορθόδοξη Εκκλησία ανταποκρίνεται σήμερα στο ρόλο της και τους στόχους της; Είναι κοντά σε αυτούς που ποθούν, διψούν και η κοινωνία τους έχει ξεχάσει;

«Σε γενικές γραμμές γίνεται καλή προσπάθεια. Οι ανάγκες βεβαίως πολλαπλασιάζονται καθημερινώς με γεωμετρική πρόοδο. Κατά δύναμιν αγωνιζόμεθα να ανταποκριθούμε. Θα είναι όμως ουτοπία να πιστέψουμε ότι μπορούμε να ανταποκριθούμε πλήρως και σε όλες. Τουλάχιστον ουδέποτε εφησυχάζομεν. Ζούμε πάντα στον κόσμο της πτώσεως. Όμως έχει ο Θεός!».

ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ

Μουσικοχορευτική εκδήλωση στην Rathausplatz

Το Σάββατο 15 Δεκεμβρίου, ο σύλλογος αδελφοποίησης "Φίλος" Α.Σ., προσκαλώντας την Ελληνική Κοινότητα Νυρεμβέργης τον σύλλογο Ηπειρωτών Νυρεμβέργης "Δωδώνη" και τον Μακεδονικό σύλλογο Νυρεμβέργης "Μέγας Αλέξανδρος", οργάνωσαν μουσικοχορευτική εκδήλωση στην Rathausplatz, στον τόπο που λαβαίνει χώρα για πάνω από 30 χρόνια η Χριστουγεννιάτικη Αγορά των αδελφών πόλεων.

ΚΙΝΗΤΡΟ για αυτή την εκδήλωση ήταν η 15η παρουσία της Καβάλας στην αγορά αυτή, με προηγούμενο την περισινή επιτυχία, υπάρχει στην σκέψη του προεδρείου η ιδέα της καθιέρωσης μια τέτοιας ελληνικής μέρας.

Η μέρα δεν είχε αρκετό κρύο, παράδοξο για τις τελευταίες παγερές μέρες, ήταν ηλιόλουστη και οι θαμώνες είχαν αρχίσει να παίρνουν από νωρίς θέση στην πλατεία. Η εκδήλωση ξεκίνησε γύρω στις 12.30 π.μ. αφού ο Γιώργος με το μπουζούκι του ζέστανε τους παρευρισκόμενους

και συγχρόνως αποτέλεσε τον κράχτη για να μαζευτούν περισσότεροι θαμώνες. Τα παιδιά του Ηπειρωτικού συλλόγου είπαν τα πατροπαράδοτα κάλαντα και στην συνέχεια χόρεψαν δημοτικούς και λαϊκούς χορούς και έκλεισαν με ένα συρτάκι, ακολούθησε το χορευτικό του Μακεδονικού συλλόγου Νυρεμβέργης "Μέγας Αλέξανδρος" και φυσικά η εκδήλωση συνεχίστηκε με λαϊκό πρόγραμμα. Η ορχήστρα αποτελούμενη από τον Γιώργο στο μπουζούκι και τον Νίκο στα Keyboards, έδωσε ρεσιτάλ και ικανοποίησε τους παρευρισκόμενους. Έπαιξε δε και παραγγελίες για τους Γερμανούς, φυσικά σε ελληνικά τραγούδια που αρέσουν αυτοί π.χ. Weisse Rose aus Athen της Νάνας Μούσχουρη και Griechische Wein του Udo Jürgens. Όταν στις 2.30 μ.μ. άρχισε να ψιχαλίζει αποφασίστηκε το τέλος της εκδήλωσης ενώ οι Γερμανοί χόρευαν χασαποσέρβικο ή κάτι που έμοιαζε με αυτό σε όλη την διάρκεια του λαϊκού προγράμματος. Σε όλη την διάρκεια της εκδήλωσης ο σύλλογος "Φίλος" κερνούσε στους παριστάμενους ούζο,

κρασί, κουραμπιέδες και μελομακάρονα, ενώ υπήρχε ξεχωριστό τραπέζι στο μέσον της εκδήλωσης με πληροφοριακό υλικό για την Καβάλα και την περιοχή. Για την ιστορία θα πρέπει να αναφέρουμε ότι το Glühwein (ζεστό μπλόκρασο) που πουλάει ο σύλλογος είναι το καλύτερο της Christkinlesmarkt εμπλουτισμένο με Μαυροδάφνη αυτό μας το διαβεβαίωσαν πελάτες που ήρθαν από το γειτονικό Würzburg περίπου 120 χλμ. ΒΔ της Νυρεμβέργης. Επίσης παρεβρέθησαν και δημοσιογράφοι τοπικών εφημερίδων. Τέλος και μείς με την σειρά μας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον κο. Antonio Fernandez Rivera, από το περίπτερο της αδελφής πόλης Córdoba στην Ισπανία για όλες τις ευκολίες που μας παρέσχε. Αυτή η εκδήλωση σήμανε και το τέλος των εκδηλώσεων και παρουσιών του συλλόγου για το έτος 2012 που ξεπερνούν τις 40. Υγεία νάχουμε όλοι και δύναμη για να συνεχίσουμε.

Από την Νυρεμβέργη
Ξώγονος Α. Σωτήρης - "Φίλος" Α.Σ.

Γίνετε Συνδρομητής

Παρακαλώ στείλτε μου την μηνιαία εφημερίδα Ελληνική Γνώμη, στην τιμή των 35 € + ΦΠΑ.

Η συνδρομή αφορά για ένα έτος από τον επόμενο μήνα

Η διεύθυνσή σας

Παρακαλούμε συμπληρώστε όλα τα πεδία που σημειώνονται με *:

Κυρία* ☐ Κύριος* ☐

Τίτλος.....

Όνομα*..... Επώνυμο*.....

Διεύθυνση*.....

Πόλη*..... Τ.Κ.*.....

Κράτος*.....

E-Mail*..... Τηλέφωνο*.....

Για παραπάνω από μια συνδρομή, παρακαλώ συμπληρώστε εδώ τον αριθμό

Κόστος συνδρομή για 10 φύλλα το μήνα 80 €

Κόστος συνδρομή για 20 φύλλα το μήνα 140 €

Κόστος συνδρομή για 30 φύλλα το μήνα 160 €

Με την παραλαβή των στοιχείων θα σας σταλεί λογαριασμός μαζί με τα στοιχεία τραπεζών

της «Ελληνικής Γνώμης». Το ποσό να καταβληθεί εντός δύο εβδομάδων.

Παρακαλούμε συμπληρώστε το έγγραφο και στείλτε το απόκομμα της συνδρομής σας στη διεύθυνση της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΗΣ στην Ελλάδα. Παράλληλα θα θέλαμε να μας ενημερώσετε με E-Mail στο info@elliniki-gnomi.eu

Εάν δεν επιθυμείτε τη συνέχεια της συνδρομής, τότε συμπληρώστε την παρακάτω φόρμα και στείλτε μας το έγγραφο στην διεύθυνση της Ελλάδας.

Δεν επιθυμώ τη συνέχεια της συνδρομής ☐

Ανάκληση: Έχετε το δικαίωμα να ακυρώσετε την εντολή αυτή εντός δύο εβδομάδων, μετά την αποστολή ενός εγγράφου.

Η περίοδος ανάκλησης ισχύει εάν στείλετε συντάγως την ανάκληση στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ, διεύθυνση Ελλάδας.

Η ανάκληση δεν απαιτεί αιτιολόγηση.

Εμπιστευτικότητα: Η μεταφορά των δεδομένων σας δεν είναι για λόγους μάρκετινγκ προς άλλες εταιρείες.

Ημερομηνία/Υπογραφή:

Διεύθυνση του Εκδοτικού Οίκου και επικοινωνία μαζί μας:

Elliniki Gnomi, Bilder Str. 30, D-40213 Düsseldorf, Deutschland

Διεύθυνση της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΗΣ στην Ελλάδα:

Γεωργία Κωστακοπούλου, «Ελληνική Γνώμη»,

Καλογριανής 3, 42 100 Τρίκαλα, Ελλάδα

Τηλ: 0030/24310/78272, Κινητό: 0030/6944061282 E-Mail: info@elliniki-gnomi.eu

TRANS REISEN
HELLAS EXPRESS-LINE
DEUTSCHLAND

Transhellas Reisen Express-Line Bismarckstr. 85 40210 Düsseldorf Deutschland E-Mail: transhellas1@yahoo.de	Tel. 0211-1646414 & 1646523 Fax 0211-8604361 & 1646521 Mobil-Bus: 0171-2835487 Mobil: 0171-9302263 Mobil: 0171-2675831 www.transhellas-reisen.de
--	--

Μόνο με 2,5 ευρώ το κιλό!

Ο πιο φθηνός και ο πιο γρήγορος τρόπος να στείλεις κι εσύ ένα δέμα, ένα πακέτο και ό,τι άλλο επιθυμείς στην Ελλάδα. Από την Ηγουμενίτσα μέχρι την Κομοτηνή.

Η πολυετή πείρα μας εγγύηση
στις συναλλαγές μας με τους πελάτες μας

Μνημόσυνο στη μνήμη των Ελληνοεβραίων του Ολοκαυτώματος

ΣΙΚΑΓΟ: Την 11η Νοεμβρίου 2012 σε μια σεμνή τελετή υπό την αιγίδα των Γενικών Προξενείων Ελλάδος και Ισραήλ, τιμήθηκε η μνήμη των ελληνοεβραίων που κατοικούσαν σε όλη την Ελλάδα και μεταξύ αυτών φυσικά των μελών της μεγάλης εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης, που έχασαν την ζωή τους κατά το ολοκαύτωμα αλλά και των ελλήνων που διέσωσαν αρκετούς Ελληνοεβραίους.

Ρεπορτάζ **ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΝΑΚΟΥ**
Φωτό **ΠΑΝΟΣ ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ**

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ήταν ο Πρόξενος του Ισραήλ κ. **Maya Karmely**, ο οποίος μίλησε με θέμα «**The Righteous Among the Nations**» και η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στο Σικάγο κ. **Ιωάννα Ευθυμιάδου** η οποία αναφέρθηκε στο ρόλο που έπαιξε η Ελλάδα στην διάσωση των Εβραίων. Ένας μεγάλος αριθμός επίσης Ελληνοαμερικανικών οργανώσεων, για πρώτη φορά, συμμετείχαν σ'αυτή την εκδήλωση και μεταξύ αυτών το Σ.Α.Ε. με τον κ. **Θ. Σπυρόπουλο**. Το μνημόσυνο οργανώθηκε από το Μουσείο Ολοκαυτώματος και τον Κύκλο για την Ελλάδα και το Ισραήλ/ Διεθνείς Φίλοι για την Συμμαχία Ελλάδος-Ισραήλ (Circle for Hellas & Israel/International Friends for Greece-Israel Alliance, το οποίο διευθύνει ο ομογενής κ. **Χαράλαμπος Μουρατίδης**.

Η τελετή έλαβε χώρα στο Μουσείο Ολοκαυτώματος και Εκπαιδευτικό Κέντρο Ιλλινόις. Το μνημόσυνο έγινε στο εξωτερικό προαύλιο του Μουσείου, στην Πηγή των Δικαίων, και άρχισε με τα αποκαλυπτήρια των πλακών που φέρουν τα ονόματα δύο Ελλήνων πολιτών που έχουν αναγνωριστεί ότι βοήθησαν Ελληνοεβραίους να διαφύγουν την σύλληψη και πιθανό θάνατο από τους Ναζί, κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Τα δύο αυτά άτομα που τιμήθηκαν για την ηρωική αντίστασή τους στους Ναζί ήταν του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ.κ. **Δαμασκηνού**, και του δικηγόρου Θεσσαλονίκης **Δημητρίου Σπηλιάκου**. Τον τίτλο τιμής για τον Αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό δέχτηκε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος **Δημήτριος Μοκισσού**, εκ μέρους του Σεβα-

Στη φωτογραφία φαίνονται οι πλάκες με τα ονόματα του Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού και του Δημητρίου Σπηλιάκου και δίπλα ο επίσκοπος Μοκισσού Δημήτριος και ο κ. Πάνος Σπηλιάκος

σμιωτάτου Μητροπολίτου Σικάγου κ.κ. **Ιάκωβου**, και για τον **Δημήτριο Σπηλιάκο**, ο γιός του **Παναγιώτης Σπηλιάκος**, πρώην Πρόεδρος της Παμμακεδονικής Ένωσης Η.ΠΑ. και Πρόεδρος του Αλεξανδρείου Ιδρύματος που βρίσκεται στο Λιτόχωρο Κατερίνης όπου πραγματοποιούνται τα συνέδρια της Παμμακεδονικής Αμερικής.

Ο **Δημήτριος Σπηλιάκος** είχε καταφέρει να κρύψει και να διασώσει πολλούς Εβραίους της Θεσσαλονίκης από την μανία των Γερμανών να τους συγκεντρώσει στα πεδία εξόντωσής τους. Γι'αυτή του την πράξη τιμήθηκε με το βραβείο Yad Vashem. Έχει φυτευτεί επίσης στη μνήμη του μία ελιά που φέρει το όνομά του, μαζί με άλλες αφιερωμένες σε άλλα πρόσωπα, στο Μουσείο ολοκαυτώματος στο Ισραήλ.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. **Δαμασκηνός** είχε μάλιστα εκδώσει νέες ταυτότητες για τους Εβραίους των Αθηνών δίνοντας τους ελληνικά ονόματα έτσι ώστε να μην μπορέσουν να τους εντοπίσουν οι Γερμανοί. Στην εκδήλωση αξίζει να σημειωθεί ότι ήταν παρούσα η κ. Marguerite Mishkin, παιδί τότε, την οποία διέσωσε ο Αρχιεπίσκοπος **Δαμασκηνός**.

Μετά τα αποκαλυπτήρια και την τελετή στην Πηγή των Δικαίων οι παρευρισκόμενοι μετέβησαν στο αμφιθέατρο Goodman του Μουσείου. Τους ομιλήτες παρουσίασε ο κ. **Χαράλαμπος Μουρατίδης** Εκτελεστικός Διευθυντής του CHI-Circle for Hellas and Israel. Εκεί μεταξύ άλλων ο Πρόεδρος του Μουσείου κ. **Richard Hirschhaut** είπε: «*Συμμετέχουμε την ιερή αυτή μέρα στην ιστορία του Ολοκαυτώματος για να αποτίσουμε φόρο τιμής στην μνήμη λίγων δικαίων που διαλέξαν με κίνδυνο της δικής τους ασφάλειας να υπερασπιστούν αυτούς που βρισκόταν σε κίνδυνο για να θυμόμαστε ότι όλοι μας έχουμε την δύναμη να κάνουμε την διαφορά*».

Ακολούθησαν παρουσιάσεις από τον Δρ. **Βενιαμίν Αλμπαλά** Πρόεδρο της Εβραϊκής Κοινότητας των Αθηνών, κτηνιάτρου και απόστρατου συνταγματάρχη του Ελληνικού Στρατού, οποίος μίλησε για την ιστορία των Εβραίων των Αθηνών.

Τελευταία μίλησε ο κ. **Μωυσής Κωνσταντίνης** πρώην επικεφαλής του Κεντρικού Συμβουλίου των Εβραϊκών Κοινοτήτων στην Ελλάδα ο οποίος έδωσε εντολή να τοποθετηθεί

το άγαλμα του θρυλικού Αρχιεπισκόπου **Δαμασκηνού** μπροστά στον Ελληνορθόδοξο Καθεδρικό Ναό των Αθηνών, καθώς και το άγαλμα του Εβραίου **Φριζις** στην Χαλκίδα, που ήταν ο πρώτος Έλληνας αξιωματικός που σκοτώθηκε κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Στο μήνυμά του ο κ. **Δαυίδ Σαλιέλ** Πρόεδρος του Συμβουλίου των Εβραϊκών Κοινοτήτων στην Ελλάδα, ευχαριστεί κατ'αρχάς τον κ. **Χαράλαμπο Μουρατίδη**, πρώην Πρόεδρο του Μακεδονικού Συλλόγου Σικάγου ορμόμενο εκ Θεσσαλονίκης, για την πρωτοβουλία του να οργανώνει τέτοια υψηλής ποιότητας γεγονότα τα οποία ενδυναμώνουν τους δεσμούς μεταξύ Ελλάδος και Ισραήλ και οι οποίοι έχουν την απαρχή τους στην αρχαιότητα. Μεταξύ άλλων τόνισε επίσης ότι το 1940 όταν οι Ιταλικές και Γερμανικές Δυνάμεις επιτέθηκαν στην Ελλάδα, 12,898 εβραίοι πολέμησαν στις τάξεις του Ελληνικού στρατού. Μεταξύ των γενναίων μαχητών στο μέτωπο της Αλβανίας ξεχώρισε η μορφή του Συνταγματάρχη **Mordechai Frizis**, ο οποίος έπεσε στο πεδίο της μάχης. Επιπρόσθετα πολλοί εβραίοι πολέμησαν εναντίον των Ναζί αφού ενώθηκαν με τις ομάδες Αντίστασης. Συνεχίζοντας ανέφερε ότι η Γερμανική κατοχή και το ολοκαύτωμα άφησε τον ελληνικό-εβραϊκό πληθυσμό αποδεκατισμένο κατά 86%. Μεταξύ των ετών 1941-1944 κατά την διάρκεια της σκοτεινής περιόδου της καταδίωξης και εκτόπισης των εβραίων ένα μνηνιώδες παράδειγμα γενναιότητας ήταν αυτό του Έλληνα Ορθόδοξου Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού, ενός εμπνευσμένου Θρησκευτικού ηγέτη. Ο Δαμασκηνός έγραψε ένα αυστηρό γράμμα διαμαρτηρίας ενάντια στην καταδίωξη των Ελλήνων Εβραίων.

Η διαμαρτηρία αυτή αναφερόταν και στους στενούς δεσμούς μεταξύ Ορθόδοξων Ελλήνων και Ελλήνων Εβραίων. Κλείνοντας είπε ότι πολεμάμε εναντίον του εξτρεμισμού καθώς επίσης και της υπερπήδησης των επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης, και πιστεύουμε κατέληξε στο μήνυμά του ότι οι Ελληνικές και Εβραϊκές αξίες θα είναι οδηγός μας σ'αυτή την δύσκολη φάση για να περάσουμε σε μια εποχή σεβασμού και δημιουργικής ευημερίας. ●

Εκδήλωση του Ποντιακού Συλλόγου Σικάγου για τα 90 χρόνια από την καταστροφή της Σμύρνης

Σικάγο: Ρεπορτάζ- φωτογραφία: **Μαρία Χατζηνάκου**

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ για την Μικρά Ασία και τον Πόντο σε συνεργασία με τον Ποντιακό Σύλλογο Σικάγου διοργάνωσαν μια αναμνηστική εκδήλωση στο Σικάγο για τα 90 χρόνια από την καταστροφή της Σμύρνης τιμώντας την μνήμη όλων αυτών που έχασαν την ζωή τους κατά την διάρκεια της πυρκαγιάς που κράτησε τρεις μέρες και τον διωγμό από την πόλη τον Σεπτέμβριο του 1922. Την εκδήλωση παρουσίασε η καθηγήτρια Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου του Σικάγου Δρ. **Αναστασία Γιαννακίδου** λέγοντας ότι η καταστροφή της Σμύρνης ήταν μία εθνική τραγωδία και η τελική πράξη της ελληνικής γενοκτονίας από τους Νεότουρκους που οδήγησε στην εξόντωση των ελλήνων της Σμύρνης η οποία σκοπό είχε να ξεριζώσει τον χριστιανικό πληθυσμό της με βία. Αυτά τα τραγικά στην ιστορία μας γεγονότα, τόνισε, θα πρέπει να τα αποτρέψουμε να ξανασυμβούν στο μέλλον.

Παρόντες στην εκδήλωση από ελληνικής πλευράς ήταν ο Μητροπολίτης Σικάγου κ.κ. **Ιάκωβος** και Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στο Σικάγο κ. **Ιωάννα Ευθυμιάδου** οι οποίοι απύ-θνησαν καριετισμό αναφερόμενοι στα τραγικά γεγονότα του ολοκαυτώματος και της προσφυγιάς της εποχής εκείνης. Η κ. Ευθυμιάδου μάλιστα είπε ότι χάσαμε μεν την Μικρασία που είναι μια πληγή στην συλλογική μνήμη κερδίσαμε όμως από τους πρόσφυγες που ερχόμενοι στην Ελλάδα έφεραν μαζί τους ένα μοναδικό πολιτισμό και εμπειρίες που βοήθησαν στην αναγέννησή της πατρίδας μας.

Στην συνέχεια ο προσκεκλημένος στην εκδήλωση κ. **Greg**

Η Πρόξενος της Ελλάδος στο Σικάγο κ. Ι. Ευθυμιάδου, ο Γενικός Πρόξενος της Ιαπωνίας στο Σικάγο με συνεργάτες του γραφείου του και ο τ.πρόεδρος και νυν αντιπρόεδρος του Ποντιακού συλλόγου Σικάγου κ.Ι. Μαυρόπουλος

Bedian με θέμα «**οι Αρμένιοι και η Σμύρνη**» αναφέρθηκε στην γενοκτονία των Αρμενίων της πόλης. Πολλοί από όσους κατάφεραν να σωθούν κατέφυγαν στην Νότια Αμερική φέρνοντας μαζί τους φυσικά και συγκινησιακά τραύματα.

Ο κ. **Ron Levitsky**, προσκεκλημένος και αυτός από τον σύλλογο Ποντίων του Σικάγου, είπε ότι στόχος της γενοκτονίας ήταν να εξαφανίσουν κυρίως το μορφωμένο και πολιτισμένο στοιχείο της πόλης που αποτελούσε την ραχοκοκαλιά της μεσαίας τάξης και το οποίο κυριαρχούσε στο εμπόριο και την βιομηχανία και για τον λόγο αυτό θεωρούνταν απειλή για τους Οθωμανούς. Ο κύριος ομιλητής της εκδήλωσης Δρ.

Κωνσταντίνος Χατζηδημητρίου καθηγητής Πανεπιστημίου, απόγονος προσφύγων από την Σμύρνη, αναφέρθηκε επίσης στα ιστορικά γεγονότα της εποχής μερικά άγνωστα σε πολλούς ερευνητές και τον ρόλο των μεγάλων δυνάμεων. Πολλά σημαντικά γεγονότα έχουν αποσιωπηθεί και αγνοηθεί αυθαίρετα και σκόπιμα πρόσθεσε. Μιά άγνωστη πτυχή του ιστορικού αυτού γεγονότος είναι ότι κατόπιν ευρευνών και ειδικής μελέτης που έχει κάνει ο ίδιος βρήκε ότι ένα Ιαπωνικό πλοίο που βρισκόταν στο λιμάνι της Σμύρνης για εμπορικούς λόγους διέσωσε πολλούς ηλικιωμένους και γυναικόπεδα που προσπαθούσαν στο λιμάνι να διαφύγουν από την θυριωδία των Τούρκων. Λέγεται ότι ενώ τα άλλα πλοία στο λιμάνι απλώς παρατηρούσαν την φρίκη, διότι είχαν διαταγές από τις κυβερνήσεις τους να μην εμπλακούν σ' αυτήν την φρίκη της σφαγής από τους Τούρκους, ο πλοίαρχος του Ιαπωνικού πλοίου διέταξε να πετάξουν το εμπόρευμα στην θάλασσα για να μπορέσει να χωρέσει τους διωκόμενους χριστιανούς που τους μετέφερε σώους στην Ελλάδα.

Στη συνέχεια ο Πρόξενος της Ιαπωνίας στο Σικάγο κ. **Kotaro Matsuzawa**, ο οποίος παρευρέθηκε στην εκδήλωση με όλο σχεδόν το επιτελείο του Προξενείου του, ανέβηκε στο βήμα εκφράζοντας τις ευχαριστίες του για την πρόσκληση και είπε ότι νοιώθει περήφανος για την πράξη ανθρωπιάς που έδειξαν οι πρόγονοί του καταφέροντας να σώσουν και αυτοί μερικές ψυχές που με αγωνία προσπαθούσαν να σωθούν. Στο τέλος της εκδήλωσης προσφέρθηκε τιμητική πλακέτα στον Γενικό Πρόξενο της Ιαπωνίας εκ μέρους του Ελληνικού Κέντρου Ερευνών. ●

Το φρούριο

Ασκληπιός

Κεντρική γέφυρα

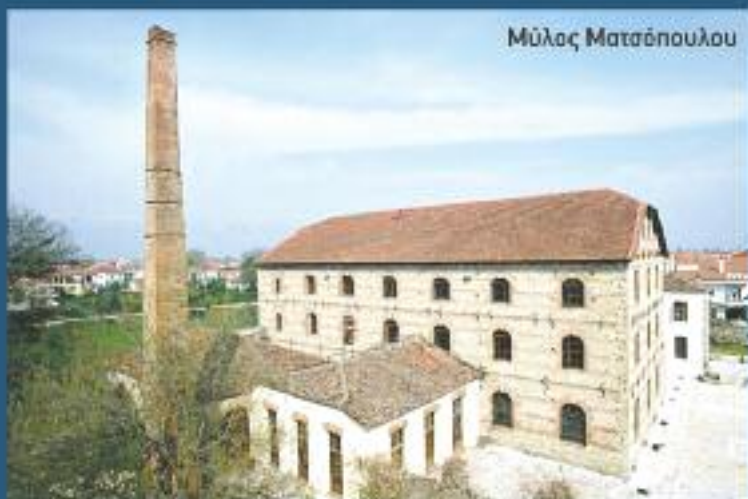
Πεζόδρομος Ασκληπιού

Γεωγραφικό μουσείο

Μανάβικα

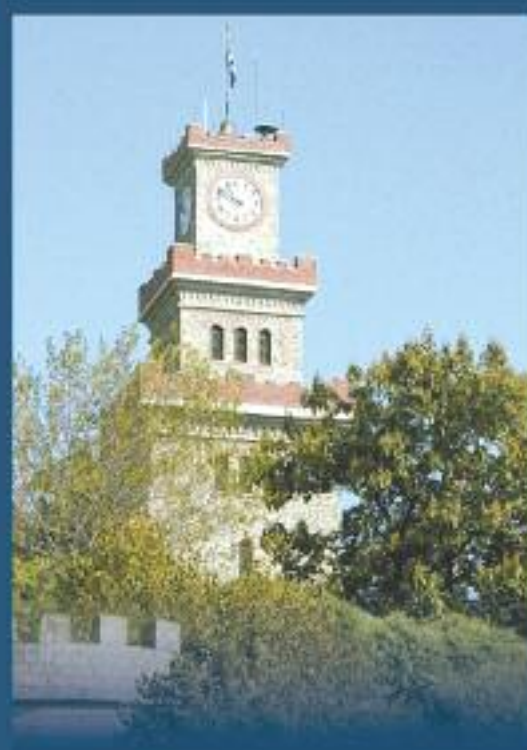
Μύλος Μασσέπουλου

Συνοικία Βαρούσι

"Ο Μύλος των Ξωτικών"

Τρίκαλα

www.trikalacity.gr

...μια όμορφη, ανθρώπινη πόλη, στην καρδιά της Ελλάδας, που αξίζει να γνωρίσετε!

- Με πολλά και σημαντικά αξιοθέατα.
- Με σύγχρονες υποδομές πρόσβασης και φιλοξενίας.
- Πολύ κοντά σε μοναδικούς τουριστικούς προορισμούς.
- Με μεγάλη πολιτιστική παράδοση και έντονη ψυχαγωγία.

Με χαρά θα σας καλωσορίσουμε...

ΔΗΜΟΣ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ

«Σε αδιέξοδο η ελληνική εκπαίδευση στη Γερμανία»

Μιλά στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. **Γιώργος Βόμπρας**, αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Θεσσαλών Ευρώπης, Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων των Σχολείων του Bielefeld και αντιπρόεδρος της ομοσπονδίας Γονέων και Κηδεμόνων Ρηνανίας Βεστφαλίας

«Η επιβίωση της Ελληνικής Εκπαίδευσης είναι κομβικής σημασίας για την επιβίωση της Ελληνικής Ομογένειας ως ελληνική. Δεν είναι σχήμα λόγου αλλά γεγονός πολλαπλώς επιβεβαιωμένο. Το μέλλον που εγώ οραματίζομαι για αυτή είναι, να γίνουν τα σχολεία μας πρότυπα λειτουργίας (και έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις και όχι μόνο ευχολόγια) που θα εξυπηρετούν τον διπλό στρατηγικό τους στόχο, δηλαδή τη διατήρηση της γλώσσας και της εθνικής μας συνείδησης και παράλληλα θα παρέχουν την ποιοτική μόρφωση (θετικές επιστήμες, γλώσσες) ούτως ώστε οι απόφοιτοι αυτών όχι απλά να μπορούν να παρακολουθούν αλλά να διαπρέπουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση οποιαδήποτε χώρας».

Συνέντευξη στην **ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΩΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**

ΑΥΤΑ δηλώνει στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. Γιώργος Βόμπρας, αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Θεσσαλών Ευρώπης, Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων των Σχολείων του Bielefeld και αντιπρόεδρος της ομοσπονδίας Γονέων και Κηδεμόνων Ρηνανίας Βεστφαλίας.

Η συνέντευξη

Πού οδηγείται η ελληνική εκπαίδευση στη Γερμανία; Ποια προβλήματα παρουσιάστηκαν τη φετινή χρονιά που ολοκληρώνεται;

Η Ελληνική εκπαίδευση στη Γερμανία, εάν δεν αντιδράσει άμεσα η Ελληνική Πολιτεία, οδηγείται με μαθηματικό τρόπο σε αδιέξοδο που η τραγική του κατάληξη θα είναι ίσως το κλείσιμο των σχολείων. Όλα ξεκίνησαν με το Νόμο 4027 της κ. Γεννηματά ο οποίος προβλέπει τη σταδιακή κατάργηση-κλείσιμο των Λυκείων. Η νομοθετική απαγόρευση (πρωτοφανής!) απασχόλησης ομογενειακού προσωπικού αφαιρέσει (τυχαίο;) πολύτιμο εκπαιδευτικό προσωπικό, που σε συνδυασμό με την αναστολή αποσπάσεων εκπαιδευτικών για τριετία δημιούργησε τρομερά κενά εκπαιδευτικών στα σχολεία τα οποία οφείλουν το γρηγορότερο δυνατόν να καλυφθούν. Αυτή τη στιγμή π.χ. σε ολόκληρη τη Ρηνανία Βεστφαλία σε κανένα Λύκειο δεν εκτελείται, λόγω έλλειψης προσωπικού, το αναλυτικό πρόγραμμα διδασκαλίας, ούτε καν για τις κατεύθυνσεις.

Πώς βλέπετε το μέλλον της τα επόμενα χρόνια;

Η επιβίωση της Ελληνικής Εκπαίδευσης είναι κομβικής σημασίας για την επιβίωση της Ελληνικής Ομογένειας ως ελληνική. Δεν είναι σχήμα λόγου αλλά γεγονός πολλαπλώς επιβεβαιωμένο. Το μέλλον που εγώ οραματίζομαι για αυτή είναι, να γίνουν τα σχολεία μας πρότυπα λειτουργίας (και έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις και όχι μόνο ευχολόγια) που θα εξυπηρετούν τον διπλό στρατηγικό τους στόχο, δηλαδή τη διατήρηση της γλώσσας και της εθνικής μας συνείδησης και παράλληλα θα παρέχουν την ποιοτική μόρφωση (θετικές επιστήμες, γλώσσες) ούτως ώστε οι απόφοιτοι αυτών όχι απλά να μπορούν να παρακολουθούν αλλά να διαπρέπουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση οποιαδήποτε χώρας. Τα σχολεία μας πρέπει να γίνουν πύλες τεχνογνωσίας για την Ελληνική εγχώρια εκπαίδευση. Μπορούν πιλοτικά να λειτουργήσουν προς αυτή την κατεύθυνση διότι ο μικρός αριθμός τους βοηθά στο να οργανωθούν τάχιστα. Μελλοντικά επίσης τα σχολεία μας πρέπει να απαγκιστρω-

θούν από τη λογιστική διαχείριση του υπουργείου παιδείας του οποίου οι μανδρίνοι (ευτυχώς όχι όλοι) αρνούνται να αντιληφθούν ότι τα ομογενειακά σχολεία δεν είναι απλά ένας μικρός αριθμός σχολείων που αθροίζεται στο τεράστιο νούμερο των ελληνικών σχολείων εντός της χώρας αλλά είναι μέσο άσκησης εξωτερικής πολιτικής της χώρας. Εξ αυτού θα πρέπει να υπαχθούν κατά τη γνώμη μου στο υπουργείο εξωτερικών. Ευτυχώς υπάρχουν ακόμα (λίγοι δυστυχώς) άνθρωποι στην ελληνική δημόσια διοίκηση που αντιλαμβάνονται τη σύνδεση των σχολείων με την εξωτερική μας πολιτική και μας επιτρέπουν να ευελπιστούμε. .

Πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν ότι οι ελληνικοί σύλλογοι και κοινότητες δεν έχουν τη φρεσκάδα και τη δραστηριότητα που είχαν μέχρι πρότινος; Μήπως αποτελούν θύμα της γενικότερης οικονομικής κρίσης που μαστίζει την Ελλάδα; Ή απλά οι νέοι άνθρωποι δεν ασχολούνται πλέον;

Οι Έλληνες της πρώτης γενεάς έπρεπε να αυτοοργανωθούν για να επιβιώσουν. Φυσικό είναι στο πέρασμα του χρόνου αφού ο βαθμός ενσωμάτωσης της δεύτερης γενιάς είναι πολύ μεγαλύτερος τα όργανα αυτά να ατονήσουν. Ένας επιπλέον λόγος είναι και η κατάργηση του θεσμού των Κοινοτήτων στην Ελλάδα μέσω του Καποδίστρια, αυτό απαξίωσε έναν θεσμό που λειτουργούσε ως χώρος πολιτικής έκφρασης των κομμάτων. Η αναχρονιστική επίσης καταστατική λειτουργία των κοινοτήτων είναι νομίζω ακόμη μια τροχοπέδη.

Η κρίση στην Ελλάδα βεβαίως και έχει επιδράσει αρνητικά αφού δημιούργησε ένα καταθλιπτικό κλίμα και καλλιέργησε μια στάση παραίτησης, αυτό σε συνδυασμό με τον καθημερινό καταιγισμό αρνητικών ειδήσεων κάθε μέρα για τη χώρα μας λειτουργεί ως ανασταλτικός παράγοντας.

Οι νέοι άνθρωποι που δεν ασχολούνται με τα κοινά, π.χ. Συλλόγους, Κοινότητες, γιατί η ενσωμάτωση τους γλωσσικά και επαγγελματικά στη γερμανική κοινωνία ήταν μεγαλύτερη, ξαφνικά βιώνουν ένα πολιτισμικό σοκ. Η καταγωγή τους γίνεται αντικείμενο αρνητικών σχολίων

Βιογραφικό

Ο Γεώργιος Βόμπρας γεννήθηκε το 1965 στη Βατσουνιά Καρδίτσας. Το 1989 ακολουθώντας το ανήσυχο ένστικτο του μετανάστευσε στη Γερμανία. Σε σύντομο χρονικό διάστημα γίνεται ιδιοκτήτης ιδιωτικής επιχείρησης, επαγγελματική δραστηριότητα την οποία συνεχίζει να ασκεί έως σήμερα. Η βαθιά του πεποίθηση του ενεργού πολίτη τον παρακινεί να συμμετέχει πάντα ενεργά στον τόπο διαμονής του στα κοινά επιδεικνύοντας ευαισθησία και ενδιαφέρων για τα τοπικά θέματα. Εκλέγεται επί σειρά ετών: αντιπρόεδρος, γραμματέας, και Πρόεδρος του Θεσσαλικού Συλλόγου Güterlsoh και περιχώρων ``Μετέωρα``. Είναι αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Θεσσαλών Ευρώπης, Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων των Σχολείων του Bielefeld και αντιπρόεδρος της ομοσπονδίας Γονέων και Κηδεμόνων Ρηνανίας Βεστφαλίας. Ο Γεώργιος Βόμπρας είναι παντρεμένος με τη Margit Vompas (το γένος Deitert) και έχουν δυο γιους και μια κόρη.

και ξαφνικά τους υπενθυμίζεται από την άλλη πλευρά σε ποια ομάδα <<ανήκουν>>. Νομίζω ότι για την ισότιμη συμμετοχή σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία θα πρέπει να έχουμε αυτογνωσία και όχι να είναι θέση η απεμπόληση της ταυτότητας μας. Προβλέπω ότι η αυτοοργάνωση σε συνδυασμό με το κύμα της νέο-μετανάστευσης θα επανέλθει στο προσκήνιο με βελτιωμένες μορφές.

Τον τελευταίο καιρό προωθούνται οι ελληνογερμανικές λέσχες στο πλαίσιο της φιλίας και συνεργασίας των δύο λαών; Πώς κρίνετε αυτές τις δράσεις;

Φυσικά και επιχαίρω αυτές τις δραστηριότητες και είναι επιθυμητές, όμως δυστυχώς πρέπει να πω ότι τα αρνητικά σχόλια του Ελληνικού Τύπου σε συνδυασμό με τη δυσανασχέτηση των Γερμανών φορολογούμενων καθιστούν δύσκολη την ανατροπή του κλίματος. Σε αυτό το σημείο θέλω να συγχαίρω τον κάθε συμπατριώτη ομογενή που γίνεται πρεσβευτής της Ελλάδας και αγωνίζεται ατομικά και συλλογικά για να αλλάξει αυτή η εικόνα. Εδώ μπορείτε να διαπιστώσετε πόσο σημαντική είναι η ύπαρξη της Ελληνόγλωσσας Εκπαίδευσης.

Ο Σύλλογος των Θεσσαλών Ευρώπης πώς τοποθετείται σε όλες τις παραπάνω εξελίξεις για τα επόμενα χρόνια; Θα πρέπει να αλλάξει αντικείμενο πρωτοβουλιών και δράσεων; Τι πιστεύετε;

Η Ομοσπονδία Θεσσαλών Ευρώπης ως όργανο και τα μέλη μας οι Θεσσαλοί βρίσκονται μέσα στο κέντρο των προβλημάτων που αναφέρεται και φυσικά δεν μπορούν και δεν είναι αδιάφοροι. Οι θέσεις μας ως ομοσπονδία και οι δραστηριότητες μας νομίζω τονίζουν προς κάθε κατεύθυνση τι πρεσβεύουμε.

Θέλουμε το καλύτερο δυνατό όπως και όλοι οι συμπατριώτες μας για την πατρίδα μας. Στηρίζουμε την Ελληνόγλωσση Εκπαίδευση και θέλουμε τα παιδιά μας να γνωρίζουν και να διατηρήσουν τα ήθη και τα έθιμα μας. Πιστεύουμε στην ισότιμη συμμετοχή μας στην γερμανική κοινωνία με σεβασμό, αγάπη και φιλία χωρίς όμως να χάσουμε την ταυτότητα μας. ●

Περιφερειακή ενημερωτική εκδήλωση του Γραφείου Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Ελλάδας στο Μέτσοβο

ΜΕΤΣΟΒΟ: Στο χιονισμένο Μέτσοβο χτύπησε η καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου διοργανώθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2012 Περιφερειακή δημόσια συζήτηση πολιτών με θέμα "Αναπτυξιακές πρωτοβουλίες της ΕΕ κατά της κρίσης".

Ρεπορτάζ **ΝΙΚΟΣ ΣΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ**
Φωτογραφία **ΤΑΣΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ**

ΤΗΝ εκδήλωση διοργάνωσε το Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ελλάδα, σε συνεργασία με την Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα, την Περιφέρεια Ηπείρου, το Δήμο Μετσόβου και με την υποστήριξη της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου, Ηπείρου και Νήσων (ΕΣΗΕΠΗΝ).

Με κεντρικούς ομιλητές τον Αντιπρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, **Γιώργο Παπαστάμκο** και τον ευρωβουλευτή **Σπύρο Δανέλλη**, με συμμετοχή πλήθος κόσμου που ανέφνησε τις αντίξοες καιρικές συνθήκες, έγινε ενημέρωση και η ανταλλαγή απόψεων για τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη συμβολή τους στην αναθέρμανση της οικονομίας. Ο Γιώργος Παπαστάμκος κατά την ομιλία του ανέπτυξε τις κεντρικές παραμέτρους των ιδιαίτερων κρίσεων για την Ελλάδα διαπραγματεύσεων που διεξάγονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2014-2020 και

τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), δίδοντας έμφαση στην ανάγκη για "περισσότερη Ευρώπη". Ο **Σπύρος Δανέλλης** επικεντρώθηκε στην αγροτική ανάπτυξη και τη συμβολή των σχετικών προγραμμάτων στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, της βιωσιμότητας των φυσικών πόρων και της ισορροπημένης ανάπτυξης της υπαίθρου. Κατά την ομιλία του, ο ευρωβουλευτής δεν παρέλειψε να αναφέρει τις προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει η ΕΕ, αλλά και τις προτεραιότητές της με ορίζοντα την προγραμματική περίοδο 2014-2020.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε, επίσης, ενημερωτικό σεμινάριο για δημοσιογράφους της Περιφέρειας Ηπείρου,

τον Περιφερειακό και Ομογενειακό Τύπο και τα ΜΜΕ με θέμα: "**Γράφοντας για την Ευρώπη: Θέματα και Εργαλεία**", με στόχο την εξοικείωση των δημοσιογράφων των περιφερειακών ΜΜΕ με επίκαιρα θέματα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος και την ενημέρωσή τους αναφορικά με την αποτελεσματικότερη χρήση των ανανεωμένων ηλεκτρονικών υπηρεσιών που τους παρέχονται από την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο. Τις εισηγήσεις απύθηναν, αντίστοιχα, ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Τύπου και ΜΜΕ της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα, **Carlos Martin Ruiz de Gordejuela** και ο Εκπρόσωπος Τύπου του Γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ελλάδα, **Κώστας Τσουτσοπλί-**

δης. Θα πρέπει να σημειωθεί η ιδιαίτερα μεγάλη συμμετοχή δημοσιογράφων και η εκτεταμένη κάλυψη της Ημερίδας από τα τοπικά και περιφερειακά ΜΜΕ. Στην ενημερωτική εκδήλωση παρέστησαν και χαιρέτησαν ο Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, **Σταύρος Καλογιάννης**, ο οποίος σε παρέμβασή του ενημέρωσε για την πορεία των διαπραγματεύσεων για την επανεκκίνηση των μεγάλων έργων οδικών δικτύων, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου **Αλέκος Καχριμάνης**, οι Αντιπεριφερειάρχες Ηπείρου, ο Δήμαρχος Μετσόβου **Νίκος Τσομπίκος**, τέως Δήμαρχοι και εκπρόσωποι φορέων της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της Ηπείρου. ●

MARTIN-GROPIUS-BAU
31.8.2012 – 7.1.2013

MYTILIOS
OLYMPIA
KULT UND SPIELE

Niederkirchnerstr. 7, 10963 Berlin, Tel. (030) 254 86-0
Mi – Mo 10 – 19 Uhr, Di geschlossen
Online-Tickets: www.gropiusbau.de

Eintritt frei bis 16 Jahre

«Η ελληνική ΑΟΖ δημιουργεί ένα νέο πλαίσιο για τη στρατηγική διαχείριση της κρίσης»

«Ο Ελληνισμός ξέρει να αντέχει και το έχει αποδείξει και στο παρελθόν» τονίζει στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο **Νίκος Λυγερός**

«Ο δρόμος που άνοιξε ο Τάσος Παπαδόπουλος με την θέσπιση της κυπριακής ΑΟΖ, αφού απέρριψε το σχέδιο Ανάν και εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη, με την υπογραφή οριοθέτησης με το Λίβανο και την προετοιμασία της συμφωνίας με το Ισραήλ είναι όντως ξεκάθαρη και αποτελεί ένα παράδειγμα προς μίμηση για την Ελλάδα, όσον αφορά στην ορθολογική σκέψη που εφαρμόζεται σ' ένα μικρό κράτος, επειδή έχει συνείδηση της ύπαρξης μιας υψηλής στρατηγικής απαραίτητης, για να ξεπεράσει τις κρίσεις». Αυτά δηλώνει σήμερα με κατηγορηματικό τρόπο στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ, ο Νίκος Λυγερός.

Συνέντευξη στον **ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΖΩΗ**

Ο ΝΙΚΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ είναι ο Έλληνας που κατέχει τον υψηλότερο δείκτη ευφυΐας (IQ) στην κλίμακα Stanford – Binet, με 189 βαθμούς. Γεννήθηκε το 1968 στο Βόλο, σύντομα όμως η οικογένειά του μεταφέρθηκε στη Γαλλία. Ως ερευνητής κατέχει διάφορα παγκόσμια ρεκόρ στους τομείς της άλγεβρας, της θεωρίας αριθμών και της συνδυαστικής (βλέπε www.Lygeros.org). Είναι επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, στην Πολυτεχνική Σχολή Ξάνθης, στην Αστυνομική Ακαδημία και στη Σχολή Εθνικής Ασφάλειας, στρατηγικός σύμβουλος, καθηγητής προικισμένων παιδιών, expert διερμηνέας και μεταφραστής στα γαλλικά δικαστήρια, συγγραφέας, σκηνοθέτης, ποιητής, επιστημονικός σύμβουλος του Υπουργείου Εξωτερικών και του συνδέσμου φίλων Καραθεοδωρή που έχει στόχο την ανάδειξη της επιστημονικής μορφής του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή, του μεγαλύτερου μαθηματικού της σύγχρονης Ελλάδας.

Ο αγώνας του για την επίλυση του Κυπριακού ήταν ο λόγος που ίδρυσε το Ίδρυμα Αλτρουϊσμός στην Κύπρο, που προωθεί τις μαζικές προσφυγές κατά της Τουρκίας στο Ευρωπαϊκό δικαστήριο ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έχει ιδρύσει την οργάνωση "The Pi Society" στην οποία για να εγγραφεί κάποιος πρέπει να έχει IQ 176 και πάνω, βαθμός νοημοσύνης που σύμφωνα με στατιστικές αντιστοιχεί σ' έναν άνθρωπο στο εκατομμύριο.

Δημοσίευσε περισσότερα από 3000 άρθρα πάνω σε θέματα φιλοσοφίας, νοημοσύνης, εκπαίδευσης, μαθηματικών, φυσικής, μυθολογίας, θρησκείας, ιστορίας, πολιτικής, κοινωνιολογίας, στρατηγικής, management, οικονομίας. Έχει ποιητικές συλλογές.

Ο Νίκος Λυγερός διαβάζει την Ελληνική Γνώμη

Η συνέντευξη

κ. Λυγερέ εκτιμάτε ότι ο Ελληνισμός μπορεί να περάσει στην αντιπίθεση με το στρατηγικό άνοιγμα της ΑΟΖ; Ποια η δική σας άποψη;

Ο Ελληνισμός ξέρει να αντέχει και το έχει αποδείξει και στο παρελθόν. Με όλες τις πιέσεις που δεχόμαστε δεν μπορούμε να παραμείνουμε σε μία φάση αναμονής και απλώς να περιμένουμε άλλο ένα χτύπημα ή πρόβλημα.

Πρέπει λοιπόν να χρησιμοποιήσουμε την τέχνη της στρατηγικής που επινοήσαμε για να κάνουμε την καλύτερη επίθεση, δηλαδή την αντιπίθεση. Μέσω της πλάγιας σκέψης, η ελληνική Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη παρουσιάζεται ως ένα στρατηγικό άνοιγμα ικανό ν' αλλάξει τα δεδομένα που μας ταλανίζουν. Η ελληνική ΑΟΖ δημιουργεί ένα νέο πλαίσιο για τη στρατηγική διαχείριση της κρίσης.

Αποτελεί κατά τη γνώμη σας έγκλημα κατά της χώρας οποιαδήποτε άλλη καθυστέρηση για την θέσπιση; Πιστεύετε ότι η ΑΟΖ έχει υπερκομματικό χαρακτήρα;

Γι' αυτό το λόγο, η οποιαδήποτε επιπλέον καθυστέρηση της θέσπισης αποτελεί όντως ένα έγκλημα ειρήνης.

Ο λαός μας υποφέρει και δεν έχει άλλες προοπτικές. Η ΑΟΖ του επιτρέπει να βρει το μονοπάτι της εξόδου από την κρίση και να δημιουργήσει το πεδίο της ανάκαμψης και το πεδίο δράσης της ανάπτυξης.

Λειτουργεί επίσης ως ένα ενωτικό στοιχείο, αφού πρόκειται ξεκάθαρα για μία υπερκομματική οντότητα, η οποία δεν ασχολείται καθόλου με τα πολιτικάντικα σχέδια και την μικροπολιτική.

Αντιθέτως πρόκειται για μακροπολιτική που παίζει πάνω στη γεωστρατηγική και τη γεωοικονομία, για να βρει λύσεις και ισορροπίες του τύπου Nash και Pareto.

Μπορείτε να μας πείτε ποια θα είναι τα οφέλη για τον Ελληνισμό που θα προκύψουν από την ΑΟΖ;

Η ΑΟΖ δίνει οφέλη από την αρχή με τις σεισμικές έρευνες, μετά με τους γύρους παραχώρησης, με τις γεωτρήσεις στη συνέχεια και βέβαια με την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων σε μία από τις πιο πλούσιες περιοχές του κόσμου για τα κοιτάσματα των υδρογονανθράκων. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε όμως ότι επιτρέπει και την αξιοποίηση της αλιείας, την ανάπτυξη ιχθυοτροφιών, τη δημιουργία τεχνικών νησιών. Κι όλο αυτό το πλαίσιο δίνει στην Ελλάδα τη δυνατότητα να έχει ένα ρόλο γεωπολιτικό σημαντικό που αναγκάζει τους εχθρούς μας να μας βλέπουν με περισσότερο σεβασμό και όσοι δεν μπορούν να το αντιληφθούν, αξίζει να εξετάσουν το παράδειγμα της Κύπρου.

Η Κύπρος δείχνει ξεκάθαρα την ορθολογική στρατηγική που πρέπει να ακολουθήσουμε κι εμείς; Πώς σχολιάζετε τις κινήσεις μέχρι τώρα της Κύπρου;

Ο δρόμος που άνοιξε ο Τάσος Παπαδόπουλος με την θέσπιση της κυπριακής ΑΟΖ, αφού απέρριψε το σχέδιο Ανάν και εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη, με την υπογραφή οριοθέτησης με το Λίβανο και την προετοιμασία της συμφωνίας με το Ισραήλ είναι όντως ξεκάθαρη και αποτελεί ένα παράδειγμα προς μίμηση για την Ελλάδα, όσον αφορά στην ορθολογική σκέψη που εφαρμόζεται σ' ένα μικρό κράτος, επειδή έχει συνείδηση της ύπαρξης μιας υψηλής στρατηγικής απαραίτητης, για να ξεπεράσει τις κρίσεις.

Το νομοσχέδιο είναι πλέον μελετημένο από όλους τους ειδικούς και τους αρμόδιους φορείς; Τι έχετε να μας πείτε για αυτό;

Καταλήγουμε κατά συνέπεια στο θέμα της θέσπισης ως πρώτο βήμα όλης αυτής της διαδικασίας της δημιουργίας της ΑΟΖ και στο απαραίτητο νομοσχέδιο. Τώρα είναι έτοιμο και όντως όλοι οι αρμόδιοι το έχουν πια εξετάσει. Το μόνο που λείπει τώρα είναι η λήψη της τελικής απόφασης για την υποβολή του στη Βουλή των Ελλήνων. Είμαστε σε αυτή τη φάση, όπου το όραμα γίνεται πραγματικότητα, για να περάσει ο Ελληνισμός στο επόμενο στάδιο μετά την αντίσταση του λαού. Γιατί και αυτός ο λαός έχει δικαίωμα να ζήσει με αξιοπρέπεια. ●

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
CHAMBER OF TRIKALA

Πληροφορίες για τις επιχειρήσεις των προϊόντων στο Επιμελητήριο Τρικάλων.
Υπεύθυνη: Σοφία Σοφία, Τηλ. 0030 24310 28189, Fax. 0030 24310 38945
E-mail: info@trikala-chamber.gr – URL: <http://www.trikala-chamber.gr>

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ**

ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΑ 8 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

«Αν κινητοποιηθεί και πιστέψει στη δυναμική του»

Η Ελληνογερμανική Συνέλευση αποτελεί ένα πολύτιμο «εργαλείο» για τη στενότερη προσέγγιση των δύο λαών σε κρίσιμους, στρατηγικούς τομείς

«Σε πρόσφατες ομιλίες μου τόσο στις Βρυξέλλες, όσο και στη Βαυαρία, ενώπιον της Ένωσης Εξαγωγικών Επιχειρήσεων του κρατιδίου αναφέρθηκα εκτενώς και υπογράμμισα τη δυναμική και το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τη δεδομένη χρονική στιγμή τα 8 εκατομμύρια των Ελλήνων που ζουν και διακρίνονται στο εξωτερικό. Πεποίθησή μου είναι ότι αυτό το δίκτυο του Οικουμενικού Ελληνισμού πρέπει να αποτελέσει το «φάρο» της προσπάθειας για την αναγέννηση της χώρας. Αν κινητοποιηθεί και πιστέψει στη δυναμική του, θα κατορθώσει πρώτον να πολλαπλασιάσει τάχιστα τα θετικά μηνύματα προς τη διεθνή κοινότητα, δεύτερον, να διευκολύνει την εισροή επενδυτικών κεφαλαίων στη χώρα και τρίτον, να εισφέρει όχι μόνο εξειδικευμένη γνώση, αλλά και νέα, θετική νοοτροπία, την οποία χρειαζόμαστε τόσο ως εσωτερική αγορά, όσο και ως κοινωνία».

Συνέντευξη στον **ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΖΩΗ**

ΑΥΤΑ ανάμεσα σε άλλα δηλώνει σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο Υπουργός Εσωτερικών κ. **Ευριπίδης Στυλιανίδης**.

Η συνέντευξη

Ο Υπουργός Εσωτερικών, Ευριπίδης Στυλιανίδης, γεννήθηκε στις 8 Απριλίου 1966 στην Κομοτηνή του Νομού Ροδόπης. Δικηγόρος Εφετείου Ροδόπης - Συνταγματολόγος, είναι έγγαμος με τη Γιούλη Παπαχρήστου και πατέρας τριών παιδιών του Στυλιανού, της Έλενας και της Γεωργίας. Έχει διατελέσει Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών από τον Ιανουάριο του 2009 έως τον Οκτώβριο του ίδιου έτους. Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων το διάστημα 2007 – 2009. Υφυπουργός Εξωτερικών την περίοδο 2004 – 2007. Από το 2000 εκλέγεται πρώτος Βουλευτής Ροδόπης. Έχει διατελέσει Πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ. Είναι μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής των Ελλήνων, Αντιπρόεδρος της Ελληνοκινεζικής Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας και μέλος της αντίστοιχης Ελληνορωσικής. Διετέλεσε μέλος της Κοινοβουλευτικής συνέλευσης του ΝΑΤΟ. Σπούδασε στη Νομική Σχολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Είναι Διδάκτωρ του Συνταγματικού Δικαίου της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Αμβούργου. Μιλάει Αγγλικά και Γερμανικά.

Εκτιμάτε ότι η Ελληνογερμανική Συνέλευση έχει μέλλον; Έχει να προσφέρει πολλά ακόμη στην προσέγγιση μεταξύ των δύο λαών μέσα από συνεργασίες και κοινές πολιτικές;

Η Ελληνογερμανική Συνέλευση αποτελεί ένα πολύτιμο «εργαλείο» για τη στενότερη προσέγγιση των δύο λαών σε κρίσιμους, στρατηγικούς τομείς. Ως εκ τούτου φρονώ ότι όχι μόνο έχει πολλά να προσφέρει σε βάθος χρόνου, αλλά πολύ περισσότερο ότι το μέλλον της πρέπει να θεωρακιστεί από εμάς τους ίδιους. Αποτελεί μία έκφραση της αρχής της αλληλεγγύης που πρέπει να διέπει τη σχέση των δύο πλευρών. Αποσκοπεί, κατ' αρχήν, στην ανταλλαγή τεχνολογίας και τεχνικής υποστήριξης μεταξύ των Δήμων, Περιφερειών, επιχειρήσεων και εκπροσώπων

της κοινωνίας των πολιτών. Δεν αρκείται απλά και μόνο στην ενίσχυση του αριθμού των «αδελφοποιήσεων», όπως μπορεί να νομίσει κανείς με ευκολία. Ταυτόχρονα, ενισχύει την εξωστρέφεια τόσο των ΟΤΑ, όσο και των επιχειρήσεων, γερμανικών και ελληνικών, που επιθυμούν να συμμετάσχουν στη διαδραστική αυτή διαδικασία. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σημειώσω ότι η προοπτική που προσφέρει η διμερής αυτή συνεργασία, προσλαμβάνει ιδιαίτερες διαστάσεις για τη χώρα μας τη δεδομένη χρονική στιγμή. Μπορεί να αποφέρει σημαντικά οφέλη, συμβάλλοντας στην εμπέδωση των διαρθρωτικών αλλαγών που επιχειρούνται αυτήν την περίοδο. Ειδικότερα, μπορεί να αποδειχθεί ωφέλιμη στην προσπάθεια εξορθολογισμού των δαπανών, στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση αναπτυξιακών δράσεων με στόχο την εξεύρεση νέων πόρων, αλλά και στη μεταρρύθμιση στον τομέα παροχής κοινωνικών υπηρεσιών.

Σε ποιους τομείς κατά τη γνώμη σας μπορούν να συνεργαστούν οι δήμοι Ελλάδος και Γερμανίας;

Σταδιακά γίνεται σαφές ότι η διμερής αυτή συνεργασία μπορεί να επεκταθεί σε πολλούς τομείς. Ενδεικτικά αναφέρω την ανταλλαγή τεχνολογίας στη διαχείριση του περιβάλλοντος και πιο συγκεκριμένα στη διαχείριση των απορριμμάτων και αποβλήτων, την ανάπτυξη συνεργειών στον τομέα της ενέργειας και ειδικότερα στις ανανεώσιμες πηγές της, τη συνεργασία στον τομέα της Έρευνας και Τεχνολογίας με επίκεντρο τις εφαρμογές πληροφορικής, αλλά και την προώθηση του τουρισμού και των εναλλακτικών μορφών του. Περαιτέρω, η ανταλλαγή μαθητευομένων και διοικητικού προσωπικού, η

αξιοποίηση της δημοτικής περιουσίας μέσα από νέες επενδύσεις, αλλά και η διασφάλιση των κοινωνικών δικτύων και η επέκταση των δράσεων τους αποτελούν σημαντικές δυνατότητες για εμβάθυνση της συνεργασίας μεταξύ των δύο πλευρών.

Πώς κρίνετε τις διαδηλώσεις που σημειώθηκαν πριν και μετά την Ελληνογερμανική Συνέλευση;

Είναι απολύτως σεβαστό το δικαίωμα του κάθε πολίτη να εκφράζει τις διαφωνίες του με σημεία ή πτυχές της ακολουθούμενης πολιτικής, όπου κρίνει ότι αυτές δεν είναι προς το συμφέρον του. Όμως θα πρέπει πάντα να εντάσσονται στα όρια που θέτει ο Νόμος, το Σύνταγμα και κυρίως ο σεβασμός και η ευπρέπεια. Επιτρέψτε μου να σημειώσω ότι οι συγκεκριμένες διαδηλώσεις ήταν άστοχες, όχι μόνο γιατί τα αιτήματά που τις συνόδευσαν, δεν είχαν σχέση με το αντικείμενο και τους στόχους της Ελληνογερμανικής Συνέλευσης, αλλά κυρίως διότι στράφηκαν κατά μιας προσπάθειας που συντελείται σε διμερές επίπεδο για ανταλλαγή και εισφορά τεχνολογίας σε μία στιγμή που η χώρα την έχει ανάγκη. Πολύ περισσότερο, τα ατυχή περιστατικά που σημειώθηκαν σε βάρος εκπροσώπου ξένου κράτους θέτουν σε κίνδυνο την προσπάθεια που καταβάλλεται σε διεθνές επίπεδο, ζημιώνουν την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό, ενώ δε συνάδουν σίγουρα με τον Ελληνικό Πολιτισμό και τις προσπάθειες που καταβάλλει η Ελληνική κοινωνία.

Κατά πόσο είναι έτοιμο το Υπουργείο Εσωτερικών να ανταποκριθεί σε τέτοιου είδους προκλήσεις;

Οι ευθύνες και οι προκλήσεις που έχουμε να αντιμετωπίσουμε τη δεδομένη χρονική περίοδο είναι αναμφίβολα σημαντικές. Από την πρώτη στιγμή που μας ανατέθηκαν οι τύχες του Υπουργείου Εσωτερικών, γνωρίζαμε πλήρως το μέγεθος και την έκτασή τους. Για αυτό και εργαζόμαστε καθημερινά προς την υλοποίηση της πολιτικής που κρίνει αναγκαία η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, σε συνεργασία πάντοτε με τους εμπλεκόμενους φορείς.

Πόσο δυναμικός και χρήσιμος είναι ο απόδημος Ελληνισμός ειδικά σε αυτή την αχαλίνωτη περίοδο κρίσης;

Σε πρόσφατες ομιλίες μου τόσο στις Βρυξέλλες, όσο και στη Βαυαρία, ενώπιον της Ένωσης Εξαγωγικών Επιχειρήσεων του κρατιδίου αναφέρθηκα εκτενώς και υπογράμμισα τη δυναμική και το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τη δεδομένη χρονική στιγμή τα 8 εκατομμύρια των Ελλήνων που ζουν και διακρίνονται στο εξωτερικό. Πεποίθησή μου είναι ότι αυτό το δίκτυο του Οικουμενικού Ελληνισμού πρέπει να αποτελέσει το «φάρο» της προσπάθειας για την αναγέννηση της χώρας. Αν κινητοποιηθεί και πιστέψει στη δυναμική του, θα κατορθώσει πρώτον να πολλαπλασιάσει τάχιστα τα θετικά μηνύματα προς τη διεθνή κοινότητα, δεύτερον, να διευκολύνει την εισροή επενδυτικών κεφαλαίων στη χώρα και τρίτον, να εισφέρει όχι μόνο εξειδικευμένη γνώση, αλλά και νέα, θετική νοοτροπία, την οποία χρειαζόμαστε τόσο ως εσωτερική αγορά, όσο και ως κοινωνία. ●

ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ

Το Ραβδί των Καλικαντζάρων

Βιβλιοπαρουσίαση από την **Γκέλλυ Ανδρονίκου-Γκάσμαν**, εκπαιδευτικό, επιμελήτρια κειμένων

Μια απρόσμενη επίσκεψη ενός ανθρώπου των γραμμάτων και των τεχνών στη Γερμανία από την Ελλάδα, είναι από μόνο του ένα γεγονός. Όταν μάλιστα αυτή η επίσκεψη συμπίπτει με την ευφρόσυνη ατμόσφαιρα των Χριστουγέννων, τότε πρόκειται για μια ιδιαίτερη συγκυρία.

Ο ΛΟΓΟΣ για τη συγγραφέα και ηθοποιό **Πελαγία Φυτοπούλου**, η οποία ταξίδεψε από την Αθήνα για να παρουσιάσει και στους Έλληνες της Διασποράς της Φρανκφούρτης το βιβλίο της **«Το Ραβδί των Καλικαντζάρων»**, που κυκλοφόρησε στις 23 Νοεμβρίου από τον αθηναϊκό εκδοτικό οίκο **Ίαμβος**. Είχαμε λοιπόν κι εμείς εδώ την ευκαιρία να της μιλήσουμε, να ανταλλάξουμε απόψεις και, κυρίως, να γνωρίσουμε το έργο της, που έχει σημειώσει ήδη εμπορική επιτυχία στην Ελλάδα. Για τους Έλληνες της Ομογένειας είναι πάντοτε καλοδεχούμενο ένα τέτοιο «δώρο», μια που ζώντας μακριά από τα πολιτιστικά δρώμενα της πατρίδας μας μένουμε σχετικά αποκομμένοι από την πνευματική δημιουργία των Ελλήνων σήμερα. Γι' αυτό η χαρά είναι ακόμη μεγαλύτερη όταν πρόκειται για ένα τόσο ευφάνταστο και συμβολικό λογοτεχνικό έργο.

Τι ακριβώς διαπραγματεύεται αυτό το βιβλίο; Πολύ απλό... Τα όνειρα και την ανθρωπιά. Σύμφωνα με τη συγγραφέα, είναι ένα πολιτικό παραμύθι για μεγάλους αλλά και για τα όνειρα των παιδιών, γιατί αυτά είναι πιο σημαντικά από τα όνειρα των μεγάλων, αφού η ζωή ανήκει στα παιδιά. Η αγάπη της για την πνευματική δημιουργία την οδήγησε στη συγγραφή ενός δύσκολου λογοτεχνικού είδους, αυτό του παραμυθιού, αφού ανέκαθεν το παραμύθι κρύβει μέσα του βαθύτατους συμβολισμούς. Η συγγραφέας κατόρθωσε μέσα από αυτό το συμβολισμό να δώσει παράλληλα και μια χροιά πολιτικού χαρακτήρα, κάνοντάς το επίκαιρο όσο ποτέ για τα όσα άδικα διαδραματίζονται στην Ελλάδα της οικονομικής κρίσης. Γιατί κανείς δεν έχει το δικαίωμα να στερεί από κάποιον το όνειρο για τη ζωή και την ελευθερία, για το ταξίδι στην αγάπη και την τέχνη, ακόμα ακόμα και για το όνειρο αυτό καθαυτό. Και όποιος τελικά περνάει αυτή τη λανθασμένη γραμμή, πρέπει να είναι προετοιμασμένος να δοκιμάσει την αντίσταση. Μια αντίσταση που ίσως οδηγήσει και σε επανάσταση αξιών. Γιατί η καταπίεση οδηγεί αναπόφευκτα στην ελευθερία έκφρασης ιδεών και ιδεολογιών. «Και η ελευθερία είναι η μόνη πραγματική δύναμη».

Το **Ραβδί των Καλικαντζάρων** μάς δίνει ένα μάθημα ζωής, ήθους και ανθρωπιάς. Σε μια απροσμέτρητα καταναλωτική κοινωνία που ζούμε, με την κατάρρευση όλων των πνευματικών και ηθικών αξιών και το ασίσαστο κυνήγι της επιτυχίας και των χρημάτων, ξεχνάμε να είμαστε άνθρωποι. Στο συμβολικό αυτό παραμύθι το ραβδί συμβολίζει ακριβώς αυτή την επίπλαστη επιτυχία της σύγχρονης κοινωνίας, αλλά ταυτόχρονα και την αντίσταση. Ένα κορίτσι-καλικάντζαρος αντιστέκεται σθεναρά στο κατεστημένο σαν την Αντιγόνη, ηρωίδα της αρχαίας τραγωδίας του Σοφοκλή, και σπάει τα δεσμά του απαγορευμένου αρνούμενη να πάρει σαν λάφυρο επιτυχίας από τον κόσμο των ανθρώπων το ραβδί, αφού για να το κερδίσει πρέπει αναγκαστικά να βλάψει ένα ανθρώπινο ον. Πηγαίνει κόντρα στους κανόνες, γιατί τελικά συνειδητοποιεί τις πραγματικές αξίες στη ζωή.

Η επίσκεψη της συγγραφέως και η παρουσίαση του βιβλίου της μας έφερε έναν αέρα από Ελλάδα, έναν αέρα όμως ελπίδας και αισιοδοξίας, ότι το όνειρο και η πραγματόση του δεν θα πάψει να σιγοκαίει μέσα στην καρδιά μας και να μας

Από αριστερά, η **Πελαγία Φυτοπούλου**, συγγραφέας του βιβλίου **Το Ραβδί των Καλικαντζάρων** και ηθοποιός. Στο μέσο η κα **Άννα Τριανταφυλλίδου**, εκπαιδευτικός και μέλος του Συλλόγου Ελλήνων Ποντίων «Ο Ξενιτέας». Δεξιά, η **Χριστιάννα Πανοπούλου**, ηθοποιός και μόνιμο μέλος της θεατρικής ομάδας «Σείριος».

κάνει να προσπαθούμε όλο και πιο αποφασιστικά για εκείνο που μοιάζει ακατόρθωτο και μακρινό. Κι έχουμε ανάγκη όλοι μας από αυτό το όνειρο, το όνειρο για το αναφαίρετο δικαίωμά μας να πορευόμαστε στη ζωή και πάλι ελεύθεροι.

Το βιβλίο **Το Ραβδί των Καλικαντζάρων** κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ίαμβος. Την Κυριακή 25 Νοεμβρίου 2012 παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο «Φαινόν» στα Εξάρχεια. Στις 2 Δεκεμβρίου έγινε δεύτερη βιβλιοπαρουσία του στο 310 **Street Food and Bar** στον Φάρο του Νέου Ψυχικού. Ακολούθησε η παρουσίασή του εκτός ελληνικών συνόρων στις 8 Δεκεμβρίου 2012 στην **Adalbertstrasse 23** στη Φρανκφούρτη, από το **Σύλλογο Ελλήνων Ποντίων «Ο Ξενιτέας»**. Ήδη βρίσκεται στις προθήκες των μεγαλύτερων βιβλιοπωλείων της Αθήνας, ενώ σημειώνει τις πρώτες του πωλήσεις και στη Γερμανία.

Για το εν λόγω βιβλίο έχουν ήδη δημοσιευτεί αρκετά άρθρα στον ελληνικό Τύπο, όπως η **Ραδιοτηλεόραση, Αθηνόραμα, Δρόμος της Αριστεράς** και **Η Αυγή**. Επίσης, μπορείτε να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα με τον ομώνυμο τίτλο του βιβλίου. Η διακίνηση του βιβλίου στη Γερμανία γίνεται μέσω του Συλλόγου Ελλήνων Ποντίων «Ο Ξενιτέας» στο εξής mail: **nikos.kessidis@neolaia.de**

Συνέντευξη

Τι σας ώθησε να γράψετε αυτό το βιβλίο;

Πάντα γράφω, από παιδί. Το βιβλίο αυτό το είχα συνεχώς μέσα μου. Το έργο είναι σαν τη γέννα, χρειάζεται μήνες, χρόνια για να κυηθεί και να βγει στον κόσμο. Κι αυτό το κρατούσα μέσα μου. Είναι μια παραπομπή στην αρχαία ηρωίδα Αντιγόνη του Σοφοκλή, στην αντίσταση. Και τώρα, περισσότερο από ποτέ, χρειάζεται αντίσταση.

Απευθύνεται περισσότερο στους μικρούς και αθώους ή στους συνειδητοποιημένους κοινωνικά και πολιτικά ενήλικους;

Και στους δύο. Είναι ένα θεατρικό για μεγάλους κι ένα παραμύθι για παιδιά. Τα παραμύθια με γυρίζουν πίσω στην παιδική ηλικία. Η παιδική

λογοτεχνία είναι μια γέφυρα στη λογοτεχνία των ενηλίκων. Αν ένα παιδί δεν διαβάζει από όταν είναι μικρό, σίγουρα δεν πρόκειται να ανοίξει ούτε ένα βιβλίο όταν γίνει δεκαοκτώ. Το βιβλίο αυτό είναι για όλους, μικρούς και μεγάλους, πλούσιους και φτωχούς. Όπου υπάρχει τέχνη δεν υπάρχουν ηλικιακά σύνορα. Το έργο αυτό είναι ένα παραμύθι για τους μικρούς λόγω της τρυφεράδας και της ανθρωπιάς που κρύβει και για τους μεγάλους λόγω της πολιτικής επικαιρότητας. Ένα έργο που παραπέμπει στο αρχέγονο «όχι» της Αντιγόνης: «Εγώ είμαι αυτή που έδρασα και δεν το αρνούμαι». Ένα κορίτσι αντιστέκεται στο παλιό-μοδίτικο μότο της εξουσίας και απαγορεύει στους άλλους να της απαγορεύσουν το δικαίωμα στη ζωή και το όνειρο. Μέσα από το παραμύθι περνούν καλά πράγματα, κυρίως για τα παιδιά. Γιατί δεν έχεις το δικαίωμα, δεν μπορείς να απαγορεύσεις σε ένα παιδί να ονειρεύεται.

Πώς βλέπετε την κοινωνική πλευρά της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή; Θεωρείτε ότι ο κόσμος έχει πάψει πλέον να ελπίζει και να ονειρεύεται;

Όχι, δεν έχει πάψει, το κάνει όμως ατομικά και όχι συλλογικά. Έχει συρρικνωθεί η άποψή του, όχι μόνο στην Ελλάδα της κρίσης αλλά και σε όλη την Ευρώπη, σε ολόκληρο τον κόσμο. Πρόκειται για μια παγκόσμια πνευματική συρρίκνωση. Συρρικνώνεται κάποιος όταν δεν ονειρεύεται, όσο μικρό ή μεγάλο κι αν είναι το όνειρό του. Ο φόβος να ελπίζει τον γυρίζει στην οπισθοδρόμηση του πνεύματος. Ας μην ξεχνάμε ότι τα μεγαλύτερα έργα της μουσικής και ποιητικής γράφτηκαν τις δεκαετίες της κρίσης, της Δικτατορίας. Στη σημαντική κρίση το θέατρο ανέβηκε. Σε αυτή τη δύσκολη στιγμή ανθεί. Είμαστε εξάλλου λαός ποιητών. Αυτό είναι το δαιμόνιο του Έλληνα, να σκαρφίζεται μια ιστορία, μια μυθοπλασία. Γεννηθήκαμε όλοι ποιητές. Είμαστε όμως και ατομιστές. Όταν η κρίση βρίσκεται μακριά από εμάς, όλα είναι καλά.

Τι ακριβώς εννοείτε με τον όρο «πολιτικό» παραμύθι; Πιστεύετε ότι θα αφυπνίσει τον άνθρωπο της κρίσης ως πολιτικό ον;

Αυτό το βιβλίο θίγει το ένστικτο της αντίστασης. Μπορείς έστω και με το μικρό σου μέσο να αντισταθείς, αλλιώς θα βαλτώσεις. Ο κόσμος δεν γίνεται καλύτερος χωρίς αντίσταση. Το βιβλίο

Βιογραφικό

Η **Πελαγία Φυτοπούλου** είναι ένα πολύπλευρο ταλέντο και μια προσωπικότητα άκρως καλλιτεχνική. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Κατερίνη Πιερίας. Σπούδασε στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών και παράλληλα δημοσιογραφία και θέατρο στην Ανωτέρα Σχολή «Ίασμος», Βασίλης Διαμαντόπουλος. Παρακολούθησε σεμινάρια σκηνοθεσίας και αφηγηματικής υποκριτικής καθώς και το **Course in the Suzuki Actor Training Method**, **Tadashi Suzuki**. Το 2009 δημιούργησε τη θεατρική ομάδα «Σείριος» και παρουσίασε το ομώνυμο πολιτικό έργο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ένα χρόνο μετά την ποινική συλλογή **Κακτολούλουδο**, σε σκηνοθεσία της ίδιας. Έχει παίξει στην τηλεόραση, το θέατρο και τον κινηματογράφο. Ζει στα Εξάρχεια και ως γνήσιος άνθρωπος της τέχνης, είναι συνειδητά πολιτικοποιημένη.

Θέλει να «γαργαλίσει» την αμφιβολία. Έχουμε δικαίωμα να αμφιβάλλουμε για αυτά που οι άλλοι επιλέγουν για μας. Κανείς δεν μπορεί να μας απαγορεύσει το όνειρο.

Από πού αντλήσατε την έμπνευσή σας για το περιεχόμενο του βιβλίου σας; Γιατί επιλέξατε τους καλικάντζαρους ως ήρωες του έργου σας;

Με γοητεύουν επειδή είναι διαφορετικοί. Έχουν κάτι το σκοτεινό, και όλοι μας γοητευόμαστε από το διαφορετικό. Επειδή οι καλικάντζαροι είναι παρεξηγημένα πλάσματα και βρίσκουμε μέσα τους έναν πανάρχαιο συμβολισμό. Είναι άσχημοι και κακομούτσουνοι, κρύβουν όμως μια ομορφιά μέσα τους. Και την ομορφιά τη βρίσκεις παντού.

Είναι το πρώτο σας λογοτεχνικό πόνημα; Θα ακολουθήσουν κι άλλα βιβλία σας μελλοντικά;

Εκδοτικά, είναι το πρώτο μου βιβλίο. Το κρατούσα όμως πάντοτε μέσα μου. Θα εκδοθεί ακολούθως Το Κορίτσι του Μπάτμαν. Αυτό από θεατρικό έργο θα γίνει βιβλίο.

Βλέπετε ως εφικτή και μια θεατρική παράσταση βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο των καλικαντζάρων;

Ναι, αλλά του χρόνου τα Χριστούγεννα. Για πρακτικούς καθαρά λόγους, δεν προλαβαίνει να ανέβει νωρίτερα. Αν το τρέξουμε, θα μπορούσε ίσως να ανέβαινε μέχρι το ερχόμενο Πάσχα, τότε όμως θα είναι ανεπίκαιρο. Η τέχνη σου δείχνει την ώρα που θα βγει ένα έργο. Φέτος, πάντως, θα ανεβάσουμε ένα άλλο έργο, Το Κορίτσι του Μπάτμαν, που μιλάει για τη γυναίκα και τη μητρότητα.

Πώς βλέπετε τους Έλληνες ομογενείς της Γερμανίας; Θεωρείτε ότι πονάνε εξίσου για τα όσα άσχημα διαδραματίζονται σήμερα στην Ελλάδα;

Νοιάζουνται συναισθηματικά, αλλά όχι πρακτικά. Δεν μπορούν κιόλας, δεν είναι η δύναμή τους τέτοια και τόση διότι έχουν τα δικά τους προβλήματα. Η δεύτερη και Τρίτη γενιά είναι μισοί Έλληνες και μισοί Γερμανοί. Ευτυχώς που μιλούν ακόμη τη γλώσσα μας, αυτό ήταν κάτι που με εξέπληξε. Όπου γης και πατρίς, και γι' αυτούς πατρίδα είναι περισσότερο η Γερμανία. ●

«Η Ομογένεια πρέπει να συνεχίσει να αγωνίζεται ενωμένη»

Πρόσκληση σε όλους τους Ομογενείς να επισκεφθούν το νησί και να γνωρίσουν από κοντά την φιλοξενία και τα μνημεία απευθύνει μέσα από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο Δήμαρχος Σαλαμίνας κ. **Γιάννης Τσαβαρής**

Στην έντυπη ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ για πρώτη φορά φιλοξενούμε τον Δήμαρχο Σαλαμίνας κ. Γιάννη Τσαβαρή, ανοιχτός και φιλικός, μας απαντά στις ερωτήσεις που του θέσαμε.

Ο ΘΕΣΜΟΣ των «Σαλαμινίων» είναι ένας νέος θεσμός για τα πολιτιστικά δρώμενα του νησιού. Θα ήθελα λίγα λόγια για την πρωτοβουλία και την σημασία των αυτών εκδηλώσεων που ήταν δικό σας «όνειρο». Θα ξεκινήσω με τα λόγια της αείμνηστης Μελίνας Μερκούρης:

"Η Ελλάδα πρέπει να πρωταγωνιστεί για τον Πολιτισμό, αυτό είναι η κληρονομιά της, αυτό είναι η περιουσία της εάν το χάσει αυτό ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΝΕΙΣ".

Δεν υπάρχει πολιτισμένος άνθρωπος που να μη γνωρίζει ποιο θα ήταν το μέλλον του δυτικού κόσμου, εάν είχαν νικήσει οι Πέρσες στη Σαλαμίνα το 480 π.Χ. Το μεγαλύτερο ναυτικό γεγονός στην ιστορία των Ελλήνων έπρεπε επιτέλους να αναδειχθεί στο μέγεθος που του αξίζει.

Δεν υπάρχει σχολείο σε όλον τον πλανήτη που να μη διδάσκεται η Ναυμαχία της Σαλαμίνας. Δεν υπάρχει ιστορικός που να μην αναφέρει ότι το γεγονός της Ναυμαχίας της Σαλαμίνας ήταν η αρχή της γεννήσεως του Ευρωπαϊκού και γενικότερα του Πολιτισμού. Διευκρίνισα ότι βασική μου προτεραιότητα είναι η προστασία και η ανάδειξη της Ναυμαχίας και δεν πρόκειται να ανεχτώ άλλο παιχνίδια σε βάρος της Ιστορίας και του Πολιτισμού από ΚΑΝΕΝΑΝ και θα αγωνιστώ μέχρι τέλους για να αλλάξει το ίδιο κτησιακό καθεστώς και να επανέλθει η ιδιοκτησία του ιερού χώρου της Ναυμαχίας στον Δήμο. Εξάλλου έχουμε βάλει ως Δημοτική Αρχή πολύ ψηλά τον πήχη και εύχομαι όπως και όλοι μας το Ιστορικό νησί του Αίαντα να γίνει η Πολιτιστική Πρωτεύουσα το 2021 με την συμπλήρωση των 2.500 χρόνων από τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας. Τα αποτελέσματα θα τα κρίνετε εσείς. Σας κάνω γνωστό πως τα πλαίσια των «Σαλαμινίων» τίμησαν με την παρουσία τους 25 πρόσβεις ξένων χωρών από την Κύπρο, Ιταλία, Βενεζουέλα, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Ρωσία, Κίνα, Ολλανδία, Πορτογαλία, Τσεχία, Λιθουανία, Λετονία, Εσθονία, Μεξικό, Βιετνάμ, Μονακό, Φιλιππίνες, Αρμενία, Πολωνία, Ισραήλ, Κατάρ, Σερβία, Αυστραλία, Φιλανδία, Κούβα, Μάλτα.

Ποιό είναι το όραμα σας στο νησί της Σαλαμίνας;

Κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης των 23 Δημάρχων την 28η Σεπτεμβρίου στο Δημαρχείο της Σαλαμίνας διαπιστώθηκε σύγκλιση απόψεων, όσον αφορά στην αναγκαιότητα ευρύτερης ανάδειξης του κορυφαίου ιστορικού γεγονότος της Ναυμαχίας και της υποψηφιότητας της Σαλα-

μίνας ως Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Πρωτεύουσας το 2021 με την συμπλήρωση των 2500 χρόνων από την τέλεσή της. Επιπροσθέτως, κατέθεσα νέες προτάσεις στους αδελφοποιημένους Δήμους για άμεση συνεργασία με την Ελληνική Κυβέρνηση, την Ουνέσκο και την Ευρωπαϊκή ένωση και οι οποίες έγιναν ομόφωνα αποδεκτές.

Η Σαλαμίνα όμως θα πρέπει να ενισχυθεί οικονομικά, η Ελληνική Πολιτεία και το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού να στρέψουν το ενδιαφέρον τους στο ΕΣΠΑ και στα νέα προγράμματα που θα υλοποιηθούν. Όστε να υπάρχει η κατάλληλη προετοιμασία του Ιστορικού νησιού με πραγματικά έργα τουριστικής και πολιτιστικής ανάπτυξης (π.χ. κατασκευή του Ιστορικού Πάρκου της Ναυμαχίας της Σαλαμίνας).

Το σχέδιο-όραμα αυτό μπορεί να εξυπηρετεί διπλό σκοπό: ο πρώτος σκοπός είναι μέσα από σημαντικά έργα ανάπτυξης, από οραματικά έργα και μνημειοσύμβολα να υπενθυμίσει στον κόσμο ποια είναι πραγματικά η Σαλαμίνα και κατ'επέκταση η Ελλάδα, κάνοντας ολική επαναφορά στην ανάπτυξη και την ευημερία.

Γινόμενοι και πάλι παράδειγμα για άλλους λαούς και όχι παράδειγμα προς αποφυγήν όπως είμαστε σήμερα.

Ποιος θεωρείτε ότι είναι ο σημαντικότερος σύμμαχος του νησιού στον αγώνα του για την ανάδειξη και προστασία της πολιτιστικής και ιστορικής σημασίας κληρονομιάς που διαθέτει;

Νομίζω ότι οι αδελφοποιημένοι δήμοι, η Περιφέρεια Αττικής αλλά και ο κάθε φορέας που πιστεύει και στηρίζει τέτοιες αξίες και στόχους.

Όταν είμαστε ενωμένοι έχοντας πλήρη υπευθυνότητα και σοβαρότητα των πράξεων τότε κανείς δεν θα εμποδίσει την ανάδειξη της ιστορίας μας. Η Σαλαμίνα χρειάζεται και πρέπει να ακολουθήσει το δρόμο της Ανάπτυξης και της ελπίδας.

Ποιο μήνυμα θα θέλατε να αποστείλετε στους ομογενείς μας στο εξωτερικό;

Οι Έλληνες της διασποράς αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα Ελλήνων που

αγωνίζονται να κρατήσουν την ελληνικότητά τους...διατηρώντας ανέπτυξη τη μητρική τους γλώσσα, την πολιτισμική τους ταυτότητα, τη θρησκευτική τους κληρονομιά και όλα τα στοιχεία του πολιτισμού μας, όπως αυτά εκφράζονται στη καθημερινή τους ζωή μέσα από παραδόσεις. Η σημασία της Ναυμαχίας στη συνέχιση του ελληνικού πολιτισμού, ο οποίος αποτέλεσε το θεμέλιο του ευρωπαϊκού πολιτισμού, επισημάνθηκε από πολλούς ιστορικούς, μερικοί από τους οποίους αναφέρουν ότι η Ελλάδα έσωσε τον ευρωπαϊκό πολιτισμό τη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή. Τα ιστορικά γεγονότα της Σαλαμίνας έδωσαν στο χώρο και συμβολική χροιά πέρα του καθατού ιστορικού γεγονότος. Η Ομογένεια πρέπει να συνεχίσει να αγωνίζεται ενωμένη για το πρώτης εθνικής σημασίας και προτεραιότητας θέμα, την διατήρηση και καλλιέργεια της Ελληνικής Ιστορίας. Είναι ένδειξη εκτίμησης του πολύτιμου αγαθού της Ελληνικής Παιδείας που κληρονομήσαμε ως έθνος.

Βέβαια προσκαλώ όλους τους ομογενείς να επισκεφτούν το νησί μας και να γνωρίσουν από κοντά την φιλοξενία και τα μνημεία που πραγματικά εντυπωσιάζουν.

Δήμαρχε μπορείτε να αναφέρετε ένα έργο που σας κάνει ιδιαίτερα υπερήφανο;

«Όταν παίρνεις γεμίζουν τα χέρια σου... Όταν δίνεις γεμίζει η καρδιά σου!». Οι ανάγκες της εποχής μας γέννησαν μια ιδέα που με πολλή προσπάθεια θα γίνει σημείο αναφοράς της αλληλεγγύης, της ανιδιοτελούς προσφοράς, της ευαισθησίας και της ανθρωπιάς των πολιτών. Είναι έννοια μιας εποχής που χαρακτηρίζεται από ραγδαία αύξηση των φτωχών, αύξηση των ανέργων, των ηλικιωμένων που επιζητούν φαγητό και φάρμακα, αύξηση των μεταναστών που παρακολουθούν την κίνηση των κάδων ώστε να προμηθευτούν τα απαραίτητα για την επιβίωση τους κ.ά. Προκειμένου λοιπόν, να αντιμετωπιστούν τέτοιου είδους καθημερινά προβλήματα δημιουργήσαμε το Κοινωνικό Παντοπωλείο, που παρέχει δωρεάν είδη παντοπωλείου, απορρυπαντικά, κατεψυγμένα προϊόντα κ.λπ. σε οικογένειες που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα.

Γι' αυτό το σκοπό ο Δήμος Σαλαμίνας ζητά από ευαίσθητους συνανθρώπους μας να δράσουμε...γιατί όλοι μαζί μπορούμε να πετύχουμε πολλά!

Γιατί όλοι μαζί μπορούμε να ανακουφίσουμε τις καθημερινές ανάγκες των οικονομικά αδύνατων συνανθρώπων μας..

Κλείνοντας εύχομαι στους απανταχού Συν-Έλληνες καλά Χριστούγεννα και είθε η γέννηση του Σωτήρος του κόσμου να ξαναγεννήσει το Φως! Να κατανικήσει το σκοτάδι και να ξαναφέρει την ελπίδα στις καρδιές του λαού μας! ●

Μαρία Χατζηγεωργιάδου (με συνεργασία κ. Γουρλίδου Δέσποινα)

JORGO CHATZIMARKAKIS:

Griechenland und EU-Kommission müssen aktiv die hohe Jugendarbeitslosigkeit bekämpfen

Brüssel, Dezember 2012. Der liberale Europaabgeordnete Jorgo Chatzimarkakis (ALDE) lud eine Gruppe von Akademikern aus Griechenland sowie Unternehmerinnen und Unternehmer aus Deutschland zu einem Fachseminar "Förderung von Innovation und Unternehmertum in Griechenland - Nutzung von Kompetenzen und Vermögenswerten" im Europäischen Parlament in Brüssel ein. Die Akademiker aus Griechenland kamen, um sich über verschiedene EU-Förderprogramme zu informieren, denn im neuen Jahr stehen eine Reihe von Fördermöglichkeiten offen. Voraussetzung für eine Förderung sind innovative Unternehmenskonzepte, die das Wirtschaftswachstum fördern und zusätzliche Arbeitsplätze in Griechenland schaffen.

Vor der Tagung trafen sich die deutsche und die griechische Delegation mit Jorgo Chatzimarkakis zu einem Fachgespräch zusammen und diskutierten über die Beschäftigungssituation von Akademikern in der Krise. Die Teilnehmer berieten über Problem- und Lösungsansätze wobei stark über das mangelnde Investitionsinteresse in Forschungsprojekten an den griechischen Universitäten und die Berufschancen von Akademikern mit nur sehr guten Abschlüssen geklagt wurde. Christina Alexoglou-Patelkos (DHW-Ausbildungsprojekt) nutzte diese Chance um hervorzuheben, welche Vorteile die Duale Ausbildung in Deutschland und Europa bietet, um ohne Hochschulstudium schnell in den Arbeitsmarkt einzusteigen. Das Bewusstsein aber dafür müsste schon in den Schulen geweckt werden.

Im der feierlichen Diskussionsrunde zum Thema "Förderung von Innovation und Unternehmertum in Griechenland - Nutzung von Kompetenzen und Vermögenswerten" konnten die Gäste aus Griechenland erfahren, wo und welche EU-Förderprogramme zu beantragen sind. Neben dem zuständigen EU-Kommissar Laszlo Andor referierten Fachleute von der Europäischen Union und NGOs. Auch die DHW wurde auf dem Podium durch Dr. Lambis Tassakos aus Stuttgart vertreten. Tassakos überzeugte durch seine unternehmerische Laufbahn und informierte, dass der Erfolg seiner unternehmerischen Leistung zu einem großen Teil an der sehr guten Ausbildung seiner Mitarbeiter läge. In Deutschland würde den Unternehmen ohne die Duale Ausbildung eine wesentliche

Säule der Wirtschafts- und Ausbildungsförderung fehlen. Aus diesem Grund würde auch die DHW das DHW-Ausbildungsprojekt "Brücke zur Qualifizierung und Integration" im Rahmen des Bundesprogramms JOBSTARTER durchführen. Griechische Unternehmer in Deutschland konnten durch Unterstützung des DHW-Ausbildungsprojektes zusätzliche Ausbildungsplätze anbieten. Griechischstämmige Unternehmer in Deutschland sind nicht nur sehr gut etabliert und vernetzt sondern leisten auch einen hohen Beitrag für die Prosperität des Landes.

Höhepunkt der Veranstaltung war die Verabschiedung eines Positionspapiers, das Jorgo Chatzimarkakis vorschlug und für dessen Umsetzung in Deutschland er sich als DHW-Präsident einsetzen möchte. Gleichzeitig soll dieses Papier aber auch als Appell an Griechenland und die EU-Kommission verstanden werden, möglichst zeitnah gemeinsame Aktionen gegen die hohe Jugendarbeitslosigkeit zu unternehmen und die dafür vorhandenen finanziellen Ressourcen unkompliziert bereit zu stellen.

Griechenland braucht eine Ausbildungsplatzinitiative!

Die EU-Kommission will stärker gegen Jugendarbeitslosigkeit vorgehen. Es ist höchste Zeit zu handeln: In Griechenland sind mehr als 56% der Jugendlichen arbeitslos. Im Windschatten der Euro-Krise findet in den südlichen EU-Ländern eine dramatische Tragödie statt. In Griechenland und Spanien ist jeder zweite Ju-

gendliche ohne Arbeit, in Italien oder Spanien ist es ähnlich verheerend.

Die EU-Kommission hat jetzt Vorschläge gemacht, wie die Mitgliedsstaaten in enger Zusammenarbeit mit den Sozialpartnern, den Arbeitsämtern, aber auch unter Einbeziehung von Geldern aus dem Europäischen Sozialfonds, jedem Jugendlichen eine angemessene Form der Beschäftigung verschaffen könnten.

Griechenland sollte das aktuelle Momentum der Kommissionsempfehlung nutzen und ungenutzte Mittel aus verschiedenen EU-Fonds - hierbei handelt es sich um rund 11 Mrd. Euro - in eine Ausbildungsplatzinitiative stecken. Folgende Eckpunkte sind zentral:

1. Einführung des dualen Ausbildungssystems: Im Betrieb lernen, an der Berufsschule das Gelernte erweitern und vertiefen. Das duale Ausbildungssystem hat Deutschlands Mittelstand zuverlässig mit bestens ausgebildeten Fachkräften versorgt. Griechenland sollte ein ähnliches System aufbauen, Deutschland könnte mit Best-Practice-Beispielen helfen.

2. Austauschprogramme zwischen Betrieben: der Gedanke der Berufsmobilität ist zentral für Europas Einigung. Die bestehenden Austauschprogramme wie "Leonardo da Vinci" sollten aufgestockt werden. Ein besonderer Schwerpunkt sollte bei ausgebildeten, aber arbeitslosen Fachkräften gesetzt werden. Auch der Eigenanteil sollte gesenkt und mit EU-Programmen gegenfinanziert werden.

3. Einführung einer EU-weiten Ausbildungsbörse: Während in Mitglied A Fachkräfte-

mangel herrscht und bestimmte Ausbildungsplätze nicht besetzt werden können, herrscht in Mitgliedstaat B Arbeitsplatzmangel. Die bestehenden Angeboten sollten in einer EU-weiten elektronischen Plattform zusammengeführt werden, damit sich beide finden.

4. Für ein "Philadelphisches Jahr": Viele EU-Mitgliedstaaten haben durch die Einführung des Zivildienst nicht nur wichtige sozialstaatliche Aufgaben wahrnehmen können, sondern auch gesellschaftliches Verantwortungsgefühl sowie Qualifikationen vermitteln können. Griechenland sollte ein solches Programm einrichten. Konkret sollte es sich über die Dauer von mindestens 12 und höchstens 24 Monaten erstrecken. Das Philadelphische Jahr sollte versuchen, eng mit berufsqualifizierenden Unternehmen zusammenarbeiten. Die DHW hat auch in 2012 in Deutschland ein Programm durchgeführt, mittels dessen in Unternehmen, die von Menschen griechischer Herkunft geleitet werden, 100 zusätzliche Ausbildungsplätze geschaffen wurden. Das Projekt der DHW „Brücke zur Qualifizierung und Integration“ wurde vom Bundesministerium für Bildung und Forschung zum „Projekt des Monats“ erkoren.

5. Einrichtung eines griechischen Entwicklungsfonds: Dieser sollte unter der Aufsicht der EIB, in dem freistehende Mittel aus den verschiedenen EU-Fonds gebündelt werden. Hiermit könnten bis zu 500 Millionen Euro aufgebracht werden. Gehebelt könnten bis zu zwei Milliarden Euro vorrangig für den griechischen Mittelstand zur Verfügung stehen.

6. Enge Zusammenarbeit mit den Diasporagriechen: Griechische Unternehmer sind in vielen Mitgliedstaaten der EU geachtete und erfolgreiche Standbeine der Wirtschaft. Viele möchten helfen, um Griechenland wirtschaftlich wieder auf die Beine zu helfen. Viele wären bereit, auszubilden. Der griechische Staat sollte eine Koordinierungsstelle im Arbeitsministerium einrichten, um sich mit ihnen abzustimmen.

Es gibt also Best-Practice-Beispiele, die Lösungswege aufzeigen. Die EU darf nicht länger zulassen, dass sie als Wertegemeinschaft gerade bei denen an Glaubwürdigkeit verliert, die einmal ihre Zukunft darstellen werden. Mehr als 5.5 Millionen junger Europäer suchen Arbeit. Wenn sie den Eindruck haben, es würden nur die Interessen der Banken berücksichtigt, wäre das verheerend. ●

Bericht vom 2012 Frankfurter Gas Forum

Schah Deniz, die Transadria Pipeline (TAP) und die geopolitische Rolle Griechenlands

Am 27. und 28. November fand in Frankfurt das erste Frankfurter Gas Forum statt. Mit der aserbaidjanischen Gasgesellschaft SOCAR, der Transadria Pipeline (TAP) und der griechischen Gasgesellschaft DEPA als Hauptsponsoren tagte zum ersten Mal das Gas-Forum im Vorfeld wichtiger trans- und supranationaler Entscheidungen der Energiepolitik. Das Thema betraf den Süd-Gas-Korridor der Gasversorgung Europas - den ersten Zugang Europas zu neuen Gasquellen in dem Kaspischen Meer und im Mittleren Osten. Mit dem Ziel strategische Entscheidungen von besonderer geopolitischer Relevanz für Gas-Infrastrukturprojekte in den Süd-Gas-Korridor in die Wege zu leiten, haben sich in Frankfurt führende Persönlichkeiten des Finanz- und Energiesektors, Entscheidungsträger aus Politik und Regierungen der Europäischen Länder und Aserbaidjans, sowie Vertreter bekannter Medienagenturen der Welt getroffen. Günther Dettlinger war Hauptredner des Forums. Die Anwesenheit des EU-Kommissars für Energie beweist, welche Relevanz die Öffnung des Südkorridors in der EU-Energiepolitik einnimmt. In seiner Rede erläuterte er die Abhängigkeit Europas von Gasimporten und die Bedeutung der Importsicherheit der EU. Hervorgehoben wurde die Zielsetzung der EU-Strategie im Hinblick auf eine Differenzierung von Gasrouten und Gasressourcen. Am Ende seiner Rede versäumte er nicht zu betonen, dass es auch für Griechenland als einen Gewinn betrachtet, wenn am Ende die TAP zum Zuge kommen würde. Das Feld Shah Deniz wurde 1999 entdeckt. Es ist eine der größten Öl- und Gaserschließungen der Welt und liegt rund 70 Kilometer südöstlich der aser-

baidjanischen Hauptstadt Baku. Dort befinden sich unter dem Meeres- bzw. Seeboden, immense förderbare Reserven an Erdgas und Erdöl. Ab 2018 erwartet das Shah-Deniz-Konsortium eine jährliche Förderung von 16 Mrd. Kubikmeter Gas. Davon hat sich die Türkei bereits 6 Mrd. Kubikmeter gesichert. Für Europa wird zunächst eine Kapazität von 10 Mrd. m³ pro Jahr gesichert, welche aber später auf mehr als 20 Mrd. m³ erhöht werden kann. Für das Gas aus dem Kaspischen Meer stehen folgende zwei Optionen für die Gaslieferungen nach Europa 2013 zur Entscheidung an:

- die Transadria-Pipeline (TAP), die Route von der Grenze Türkei-Griechenland über Albanien nach Italien
- der Nabucco West mit der Gasleitung von der Grenze Türkei/Europa durch Osteuropa in den Westen

Die TAP ist eine ca. 800 km lange Pipeline durch Griechenland und Albanien nach Italien. Ein Großteil wird auf griechischem Boden liegen. Das neu dimensionierte Projekt Nabucco West soll an der türkisch-bulgarischen Grenze beginnen, ist rund 1300 km lang, und verfügt über ähnliche Kapazitäten wie TAP.

Für Nabucco wurde der Stand der Vorbereitungen erläutert. Nabucco ist in dieser Hinsicht viel weiter fortgeschritten als die TAP. Durchführbarkeitsanalysen, zwischen-staatliche Abkommen und Einbeziehung der kommunalen Behörden bei der Planung sind schon lange im Gange. Es kommt hinzu, dass der russische Staatskonzern Gazprom eine neue Pipeline in dieser Region plant, den South Stream. Offiziell wird er aber nicht als Konkurrent angesehen. Gazprom, der einer der Bewerber für die griechische DEPA ist, und

im Falle einer Übernahme sich an den griechischen Versorgern beteiligt, wird nicht als Gefahr angesehen. Die Gesamtorganisation dieser politisch brisanten Veranstaltung organisierten der Geschäftsführer des international agierenden Consulting Energy Stream Anthony Livanios und Demetra Egan, Direktorin der Energy Stream GmbH. Anthony Livanios, CEO von Energy Stream und international anerkannter Energieexperte, hat in seiner Rede die geopolitischen Determinanten der Problematik aufgezeigt und die damit einhergehenden Fragen der Führung der Gaspipeline-Routen als strategisch sich ergänzende und nicht als konkurrierende Lösungsansätze vertreten. Von griechischer und zyprischer Seite waren führende Vertreter von Politik, Wirtschaft und Medien anwesend. Auch die Deutsch-Hellenische Wirtschaftsvereinigung (DHW) war dabei vertreten von Energieexperten aus den Bereichen Außenwirtschaft und Energie-Infrastruktur, u.a. C. Tambakis von der Konstruktionsabteilung der Fa. FLAGSOL, die die Errichtung von zwei solarthermischen Anlagen auf Kreta betreibt, und Dr. Maria Sofianopoulou-Ruck, Energieberaterin aus Oberursel. Welche Rolle Griechenland bei der Realisierung der Pipeline-Projekte zukommt, wird nächstes Jahr in Aserbaidjan entschieden. Die Schlüsselposition bei allen Gesprächen über den Süd-Gas-Korridor hat das Konsortium, welches das Feld Shah Deniz im Kaspischen Meer in Aserbaidjan betreibt. Dieses wird auch im kommenden Jahr entscheiden, welche Pipeline-Routen es nach Europa geben wird. ●

Die Heilige Lydia aus Philippi, die erste Christin in Europa

Die Region der nordgriechischen Hafenstadt Kavala in Ost Makedonien ist der Ausgangspunkt des Christentums nicht nur in Griechenland sondern im ganzen Europa. In der antiken Stadt Philippi hielt der Apostel Paul seine erste europäische Predigt. An dieser Stätte wurde noch die erste Christin in Europa getauft: Lydia, aus Philippi, die nachher als Heilige anerkannt wurde.

Von EFTHIMIOS CHATZIOANNOU*

Die Geschichte von Philippi

Philippi ist ursprünglich mit dem Namen Krinides als athenener Kolonie im 5. Jahrhundert v. Chr. gegründet worden. Der makedonische König Philip II., der Vater Alexanders des Großen, hat die Stadt erobert und zu seinen Ehren in Philippi umbenannt. Philipp hat die große makedonische Stadt mit den berühmten umliegenden Goldbergwerken 359 v. Chr. erobert. Dies ist später eine große Finanzierungshilfe für den Feldzug Alexanders des Großen geworden.

Wie ganz Makedonien ist Philippi 167 v. Chr. von den Römern erobert worden. Im Zentrum der Weltpolitik ist Philippi 42 v. Chr. gerückt, als die Entscheidungsschlacht zwischen Brutus und Cassius auf der einen und Marc Anton und Octavian (der spätere Augustus) auf der anderen Seite stattfand. William Shakespeares hat die Stadt in seinem Stück „Julius Caesar“ mit der Rede Caesars an Brutus unsterblich gemacht: „Bei Philippi sehen wir uns wieder!“. Die Unsterblichkeit ist Brutus und Cassius nicht vergönnt geblieben. Sie haben die Schlacht bei Philippi und ihr Leben verloren.

Im Jahre 547 n. Chr. wütet in Philippi die Pest, Ende des 6. Jahrhunderts n. Chr. überfallen und zerstören die Slaven die Stadt und 619 n. Chr. richtet ein Erdbeben große Schäden in Philippi an. Philippi ist nun nicht mehr die große und bedeutende Stadt des römischen Reiches und wird zu einem Dorf.

Um die erste Jahrtausendwende n. Chr. ist von den byzantinischen Herrschern versucht worden, Philippi wieder den alten Glanz zu bringen. Dieser Plan ist jedoch nach einem serbischen Angriff und der kurzzeitigen Eroberung durch die fränkischen Kreuzritter auf dem vierten Kreuzzug fehlgeschlagen.

Wann genau die Stadt endgültig verlassen worden ist, kann nicht mit Sicherheit gesagt werden.

Aber es ist sicher, daß bereits im 16. Jahrhundert nur noch Ruinen gestanden haben.

Philippi ist heute ein der wichtigsten archäologischen Orten Griechenlands. Das Museum, das berühmte Theater aus der antiken Zeit, die Ruine des Gefängnisses -wo Apostel Paulus und seine Begleiter inhaftiert waren-, der Ort wo Lydia und die ersten Christen Europas getauft wurden und Mosaiken der Basiliken aus der frühbyzantinischen Zeit sind einige aus seinen vielen Sehenswürdigkeiten.

Das Wirken des Apostel Paulus in Philippi

Im Jahr 49 oder 50 n. Chr. wird Philippi von dem Apostel Paulus und seinen Begleitern Silas, Timotheus und (wahrscheinlich) Lukas besucht. Apostel

Die heilige Lydia aus Philippi

Paulus reist erst mit dem Schiff von Troas (Troja - Kleinasien) über die Insel Samothraki nach Neapolis (heutige Kavala) und von dort kommt über die alte Egnatia Strasse in Philippi an. Dort predigt zum ersten mal auf europäischen Boden und tauft Lydia am kleinen Fluß Zygaktis. In Philippi werden Apostel Paulus und Silas auch zum ersten mal verhaftet. Ein Erdbeben öffnet die Gefängnismauern, was den Wächter dazu veranlasst, sich töten zu wollen. Der Apostel Paulus hindert ihn daran, indem er dem Wächter zeigt, das alle Gefangenen noch da sind. Der Wächter wird zu einem der ersten Christen in Europa.

Der Apostel Paulus besucht Philippi noch einmal zwischen 56 und 57 n. Chr. Aus seiner Gefangenschaft in Rom heraus schreibt er seine Philipper Briefe an die Gemeinde in Philippi.

Lydia von Philippi, die erste europäische Christin

Lydia war eine reiche Purpurhändlerin in Philippi, die den Apostel Paulus von Tarsus und seinen Begleiter Silas sich in ihrem Haus aufnahm und von ihnen sich taufen ließ. Lydia wird in der Apostelgeschichte (Apg 16,14-15) erwähnt. Sie stammte aus der Stadt Thyatira (heute: Akhisar) in Kleinasien

Der Ort, wo die erste Christin in Europa getauft wurde

Innere Ansicht des Tauftempels der heiligen Lydia

und gehörte vermutlich zu denjenigen sogenannten gottesfürchtigen Griechen, die als Nichtjuden in die Synagogen gingen und dort im Gottesdienst zuhörten.

Apostelgeschichte 16,14:

Eine Frau namens Lydia, eine Purpurhändlerin aus der Stadt Thyatira, hörte zu; sie war eine Gottesfürchtige, und der Herr öffnete ihr das Herz, so dass sie den Worten des Paulus aufmerksam lauschte.

Apostelgeschichte 16,40:

Vom Gefängnis aus gingen die beiden zu Lydia. Dort fanden sie die Brüder, sprachen ihnen Mut zu und zogen dann weiter.

Lydia war demnach die erste Person auf europäischem Boden (in der Stadt Philippi), die den christlichen Glauben annahm. Sie drängte nicht nur Paulus, Silas und ihre Begleiter bei ihr zu wohnen, sondern sie versammelte fortan, -wie es sich laut Vers. 40 scheint-, die christliche Gemeinde in ihrem Haus. Im Philipperbrief erwähnt Paulus die besondere finanzielle Hilfe durch diese Gemeinde, wo ebenfalls Lydia angerechnet wird.

Somit wird ihr allgemein eine herausragende Stellung zwischen Mäzenin und Gemeindeleiterin beigemessen. Sie gilt als erste Christin Europas und sie wurde eine der wichtigsten Persönlichkeiten der -um 50 n.Chr. entstandenen-Christengemeinde in Philippi. Sie kümmerte sich besonders um die sozialen und wirtschaftlichen Belange ihrer Gemeinde und so gilt sie heute als ein Symbol für unser christliches Fundament und unsere gesellschaftliche Verantwortung.

Lydia, die vermutlich in Philippi gestorben ist, wird von der Orthodoxen und von der Katholischen Kirche als Heilige verehrt. Gedenktag für die Griechisch-Orthodoxe Kirche ist seit 1972 der 20. Mai. Sie gilt als Schutzpatronin der Färber.

Am Taufort der Heiligen Lydia bei der heutigen Ortschaft Lydia der kleinstadt Krinides (in der Nähe der antiken Stadt von Philippi und ca. 20 km entfernt von Kavala), ließ die Griechisch-Orthodoxe Kirche / Metropole von Philippi, Neapolis und Thassos, einen Tauftempel und ein modernes religiöses Konferenz-Zentrum errichten. Viele Touristen aus der ganzen Welt (insbesondere aus Deutschland, Rußland und anderen europäischen Ländern) besuchen diesen Ort, wo auch viele Menschen zu Christen getauft werden. ●

***Herr E. Chatziioannou ist Verleger und Journalist mit Sitz in Athen**

Deutsch-Griechische-Versammlung III Hilfe oder Ausverkauf?

Von **Sylvia Löser**
und **Walter Bachsteffel**

STAU! Endlos scheint sich die Schlange aus Omnibussen, Taxen und Pkw zu erstrecken. Die Egnatiastraße ist völlig verstopft. So werden wir die HELEXPO nie pünktlich erreichen. Als wir dem Ausstellungsgelände – jetzt zu Fuß – näher kommen, müssen wir starke Polizeikräfte passieren. Dann hören, sehen und riechen wir den Grund. Zahlreiche Transparente warnen vor dem Ausverkauf Griechenlands, einige Demonstranten versuchen, ein großes Rolltor aufzubrechen und dahinter postierte Bereitschaftspolizei geht mit Pfefferspray und Tränengas gegen allzu Aggressive vor. Das gesamte Gelände ist abgeriegelt, nur ein kleines Schlupfloch über das Parkhaus wird uns gewiesen. Auch der Eingang zum Kongresszentrum wird durch eine Kette von Polizisten geschützt. Bei der Anmeldung erfahren wir, dass selbst der deutsche Generalkonsul täglich angegriffen wurde.

Warum das alles? Hilfe oder Ausverkauf? Kurz vorher kurssierten Pressemitteilungen von Gewerkschaften des öffentlichen Dienstes, in welchen griechische Bürgermeister wegen der Zusammenarbeit mit der Deutsch-Griechischen Versammlung als Verräter an der nationalen Sache gebrandmarkt wurden.

Blicken wir zurück!

Die DGV wurde gegründet, um Griechenland in schwieriger Zeit zu helfen. Seit einem Jahr ist der Parlamentarische Staatssekretär Fuchtel aus dem Bundesarbeitsministerium unterwegs, um als Beauftragter der Bundesregierung die Hilfe zu organisieren. In vielen Vorkonferenzen wurden vom Team des Generalkonsulats und des DGV-Büros die unterschiedlichsten Themen wie Marketing und Tourismus, aber auch Jugendzusammenarbeit, Erneuerbare Energien und Gewässerreinigung mit Bürgermeistern aus ganz Griechenland diskutiert und Lösungen erarbeitet. Bürgermeister als weitsichtige Planer oder Kollaborateure?

Fuchtel sprach im Vorfeld von „engagierten Kommunalpolitikern, Fachleuten und Bürgern, welche zeigten, dass Deutschland und Griechenland freundschaftlich miteinander verbunden seien, sowie Perspektiven und Anstöße für konkrete Lösungsansätze und Projekte lieferten“.

Thessalonikis Bürgermeister Yannis Boutaris betont, dass die Beteiligung der Vertreter der deutschen und griechischen kommunalen Selbstverwaltung im Deutsch-Griechischen Netzwerk „Regionen-Städte-Bürger“ eine fundierte und verantwortungsbewusste Tat sei. Sie erlaube den Zivilgesellschaften der Gemeinden, die deutsch-griechischen Beziehungen zu stärken und für diese ein stabiles Fundament zu gestalten. Innenminister Evripidis Stylianidis stellt heraus, dass „der Stel-

Von links Botschafter Dold, StS Fuchtel, GK Hoelscher-Obermaier, Bürgermeister Boutaris

lenwert der DGV heute umso höher einzustufen sei, da Griechenland zur Zeit immense und beschwerliche Anstrengungen unternahme, um seine Wirtschaft wie auch seine Strukturen, wieder aufzubauen. Die kommunale Selbstverwaltung sei dabei die treibende Kraft des Wiederaufbaus.“

„In der DGV gehe es nicht um die Vermittlung von Modellen, welche möglicherweise gar nicht nach Griechenland passten, sondern um einen Dialog auf Augenhöhe, um eine Vernetzung, die letztlich zu einem stärkeren Wirtschafts- und Kulturaustausch führen kann. Zu mehr Investitionen, mehr Handel, mehr Tourismus.“ Generalkonsul Hoelscher-Obermaier weiter, „die DGV sei praktisch ausgerichtet, niemand ziele auf kurzfristige Medienerfolge ab“.

Der Druck der Straße kann nicht verhindern, dass sich ein illustrierter Kreis im Kongresszentrum zusammengefunden hat. Professoren und Minister geben Botschafter Wolfgang Dold, seinem Stab, Bürgermeistern und Bürgern aus beiden Ländern praktisch die Klinke in die Hand. Viele kennen und schätzen sich aus Vorkonferenzen. Im Folgenden können ob der breit gefächerten Themen und der teilweise parallel tagenden Arbeitsgruppen nur einige Ergebnisse und Diskussionen vorgestellt werden.

Nach den obligatorischen Grußworten ergreift der Parlamentarische Staatssekretär im Bundesforschungsministerium, Thomas Rachel, zu einem brennenden Thema das Wort. Rachel gibt einen Überblick über die berufliche Ausbildung in Deutschland und schildert verschiedene Unterstützungsmaßnahmen durch die Bundesanstalt für Arbeit. Zitat: „Im Bereich Bildung und Forschung tut sich einiges“.

Den seit der DGV II zurückgelegten Weg und seine Resultate schildert DGV-Koordinator Christos Lazaridis. Besonders hebt er den Vertrag von Lagada hervor, mit welchem die Entsendung von Verwaltungsexperten aus

Studenten der Uni Thess. in Theateraufführung

Deutschland vereinbart wurde. So brachte der frühere Oberbürgermeister von Sinnsheim, Rolf Geinert, gleich 13 Experten aus Deutschland mit, welche jederzeit befragt werden konnten. Auch beim späteren internen Koordinationstreffen deutscher und griechischer Bürgermeister zeigen sie Präsenz und geben Impulse. Andrea Klett-Eininger, Leiterin des europäischen Zentrums für lokales und regionales Regieren der Stadt Stuttgart hebt lebhaft hervor, wie mündige Bürger Mitsprache, Beteiligung und Mitgestaltung begrüßen würden. Daraus erwachse, so Klett-Eininger, soziale Integration. Lebenslanges Lernen, Erneuerbare Energien, Neue Wege für Tourismus, Historische Verantwortung und viele andere Themen finden großes Interesse. Abwechslungsreich diskutiert werden kann in Workshops, Round-Table-Gesprächen, Projektbörsen und nach Vorträgen.

Ein weiterer Höhepunkt ist nach Meinung vieler Besucher der abendliche Empfang des Bürgermeisters von Thessaloniki, Yannis Boutaris, und des Generalkonsuls Wolfgang Hoelscher-Obermaier – dieser mit neuer Brille, das Geschenk eines Optikers als Ersatz für die am Vormittag von Demonstranten entrissene. Der deutsche Botschafter aus Athen, Wolfgang Dold, gratuliert den Veranstaltern zum Gelingen der Konferenz und skizziert das freundschaftliche deutsch-griechische Verhältnis, verschweigt aber ebenso wenig die derzeitigen Spannungen.

Trotz anfänglicher Schwierigkeiten erwies sich die DGV III als voller Erfolg – wir blicken mit Spannung und Vorfriede auf 2013, wenn dann in Nürnberg die DGV IV beginnen wird. Es bleibt zu hoffen, dass auch heutige Demonstranten und Skeptiker die DGV als beratende Hilfe zur kommunalen Selbsthilfe und nicht als Ausverkauf, geschweige denn als Totengräber der griechischen Wirtschaft, ansehen werden. ●

Samaras in München:

Griechisch-Bayerische Beziehungen blühen wieder auf

Die Tiraden führender CSU-Politiker in den vergangenen Monaten mit denen sie z.B. den Ausschluss Griechenlands aus der Eurozone forderten oder an Griechenland ein Exempel statuieren wollten, drohten die traditionellen bayerisch-griechischen Beziehungen völlig zu zerbrechen. Eine daraufhin vom bayerischen Ministerpräsidenten Horst Seehofer ausgesprochene Einladung nahm Griechenlands Ministerpräsident Antonis Samaras dankend und kam am 9. Dezember nach München. Vor seinem Besuch in München hob er die Gemeinsamkeiten zwischen Bayern und Griechenland hervor und betonte die Bedeutung des Dialogs für beide Seiten. Mit seinem Besuch wünschte sich Samaras eine Neuanfang in den Beziehungen beider Länder und deshalb komme er als Freund nach München, so der griechische Ministerpräsident gegenüber dem Münchner

Merkur und unterstrich: „Wir sind Partner, teilen dieselben Werte und Ideale. Beide Seiten haben nichts voreinander zu verbergen, aber eine Menge zu gewinnen, wenn wir miteinander sprechen.“

Bayerns Ministerpräsident Horst Seehofer empfing Griechenlands Premier mit allen Ehren im Prinz-Carl-Palais nahe der Staatskanzlei in München und gab sich als Freund und Fürsprecher seines Gastes. Anstatt ins gleiche Horn wie seine Jungs zu blasen, lobte er in höchsten Tönen die Pläne Athens und kündigte die

Unterstützung Bayerns in allen Bereichen an. Ministerpräsident Samaras informierte seinen Gastgeber über Griechenlands Reformen insbesondere in den Bereichen Justiz, Steuereintreibung, Verwaltung, Infrastruktur, Kommunalreform, etc. zeigte die Perspektive des Landes nach der Krise und lud die bayerische Wirtschaft ein, in Griechenland wie früher zu investieren und an die Vorteile des Landes nicht zu zweifeln. Immerhin habe Griechenland in der Rangliste der wettbewerbsfähigsten Länder zuletzt elf Plätze gutgemacht.

Nach den bayerisch-griechischen Konsultationen gab sich Seehofer vor der Presse beeindruckt. Mehrmals zollte er der Regierung und dem Volk „höchsten Respekt“ für die Sparanstrengungen. Mehrmals betonte er, was Samaras erläutert habe – unter anderem Pläne zur Steuerverwaltung, Privatisierung und zum Sozialsy-

stem – sei „sehr überzeugend“. Er sprach gar von „innerer Überzeugung“, dass Griechenland auf einem guten Weg sei und versprach: „So lange die griechische Regierung auf dem Kurs der Schuldenreduzierung bleibt, werden wir sie unterstützen.“

Ministerpräsident Samaras kam nach München am Kopf einer größeren Delegation, darunter Finanzminister Stournaras und Notis Mitarakis, PStS im Entwicklungsministerium. Von bayerischer Seite fehlten die bisherigen Griechenland-Nörgler Dobrindt und Söder beim Empfang im Prinz-Carl-Palais. Dort brachte Seehofer mit: Martin Zeil (Finanzminister), Christine Haderthauer (Sozialministerin), Emilia Müller (Europaministerin), Reinhold Bocklet (Vizepräsident des Bayerischen Landtages), Prof. Erich Greipl (Präsident der IHK von München) und Stavros Konstantinidis (DHW in Bayern).

PC

«Ο συνδυασμός της ελληνικής και της γερμανικής κουζίνας είναι γευστικότατος»

«Οικογένεια στην κουζίνα» στα γερμανικά, είναι η τελευταία συγγραφική δουλειά της **Γιώτας Μήτσιου- Πολυχρονίδου**, για την οποία μιλά στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ

Συνέντευξη - Παρουσίαση
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΩΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τι ακριβώς πραγματεύεται το βιβλίο σας; Και γιατί στη γερμανική γλώσσα;

«Το μαγείρεμα και το φαγητό είναι απόλαυση», αυτή ήταν πάντα και εξακολουθεί να είναι η φιλοσοφία μου. Με αυτό το βιβλίο καταθέτω όλες τις εμπειρίες που απέκτησα, μεγαλώνοντας τα τρία μου παιδιά και τις προσφέρω σε όλους τους γονείς μαζί με τις γνώσεις και τις συνταγές για οικογενειακά γεύματα. Επίσης στις μέρες μας οι επιπτώσεις του fast food φαίνονται στα παιδιά μας. Αντιμετωπίζουμε μεγάλο πρόβλημα με παχύσαρκα παιδιά, επειδή δεν μαγειρεύουμε. Δεν είναι ακατόρθωτο, ούτε απαιτεί υπερβολικό χρόνο να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες προποθέσεις μέσα στην οικογένεια μας. Στόχος μου ήταν να κάνω ένα βιβλίο με απλοποιημένες συνταγές για την μητέρα και τον πατέρα του σήμερα. Πάνω απ' όλα θέλω να μεταφερθεί πάλι στα σπίτια η απόλαυση να μαγειρεύεις, να στρώσεις όμορφα το τραπέζι και να τρώς παρέα. Είναι σημαντικό και τα παιδιά να συμμετέχουν στο μαγείρεμα».

Μπορείτε να μας πείτε γιατί είναι στα γερμανικά;

«Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Γερμανία ως κόρη ελλήνων μεταναστών με Ηπειρώτικες ρίζες και τώρα ζω στην Ελλάδα. Ήθελα πάνω απ' όλα να μεταφέρω την απλή μεσογειακή κουζίνα μας στην Γερμανία και να δείξω ότι ο συνδυασμός της ελληνικής και της γερμανικής κουζίνας είναι γευστικότατος».

Από πότε ασχολείστε με τη μαγειρική και τι είναι αυτό που σας οδήγησε σε αυτή την ενασχόληση;

«Ασχολούμε πάρα πολλά χρόνια με την μαγειρική αλλά σίγουρα η ενασχόληση μου με το εστιατόριο που είχαμε 15 χρόνια στο Dortmund με βοήθησε να συγκεντρώσω πολλές γνώσεις και εμπειρίες. Λόγω της άμεσης επαφής με τους πελάτες, είχα την δυνατότητα να πειραματίζομαι στην κουζίνα και να έχω άμεσα το feed back των πελατών μου».

Τι σας συναρπάζει περισσότερο από τη μαγειρική; Είναι ταλέντο, εξάσκηση ή και τα δύο μαζί;

«Η μαγειρική για μένα ξεκινάει με μια ιδέα το πρωί, εξελίσσεται στην λαϊκή, βλέποντας τα φρέσκα εποχιακά υλικά και ολοκληρώνεται στην κουζίνα. Η υλοποίηση αυτής της ιδέας με συναρπάζει. Όπως κάθε ταλέντο χρειάζεται εξάσκηση, έτσι και η μαγειρική το χρειάζεται για να τελειοποιηθεί».

Πόσο δύσκολο είναι να τα συνδυάζεις όλα όταν είσαι και μητέρα με όλες τις υποχρεώσεις που συνεπάγονται;

«Οι περισσότερες μητέρες σήμερα εργάζονται και δεν έχουνε πολύ χρόνο να αφιερώσουν στην κουζίνα. Γι' αυτόν τον λόγο είναι σημαντικό οι συνταγές να είναι απλές, υγιεινές και νόστιμες. Επιπλέον η καλή οργάνωση στα ψώνια και στην κουζίνα είναι ένας σημαντικός παράγοντας εξοικονόμησης χρόνου. Προσωπικά, ως μητέρα με βοηθούσε πάρα πολύ η βραδυνή προετοιμασία

του φαγητού της επομένης. Μοιράζει κανείς τον χρόνο του και γίνεται η διαδικασία πιο εύκολη».

Ποια αγαπημένη συνταγή επιθυμείτε να παρουσιάσετε στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ με αφορμή και τις γιορτές των Χριστουγέννων;

Συνταγή: Κουραμπιέδες: • 250 γρ. βούτυρο μαλακό • 2 κρόκους αυγού • 400 γρ. αλεύρι • 170 γρ. ζάχαρη • 1 μπείκιν • 1 σφυνάκι κονιάκ • 1/2 κ. γρ. σόδα • 120 γρ. αμύγδαλα, καρβουρντισμένα και φιλοκομμένα • Ζάχαρη και άχνη. Χτυπάμε το βούτυρο και τη ζάχαρη στο μίξερ μέχρι να λιώσει η ζάχαρη για περίπου 10 λεπτά. Προσθέτουμε ανακατεύοντας τους κρόκους, τη σόδα, το μπείκιν, το κονιάκ και τα αμύγδαλα. Στο τέλος προσθέτουμε το αλεύρι και τα ζυμώνουμε με το χέρι. Η ζύμη δεν πρέπει να είναι πολύ σφιχτή ούτε πολύ μαλακή. Την αφήνουμε για μια ώρα να ξεκουραστεί. Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 180 βαθμούς. Πλάθουμε κουραμπιέδες για τους ψήνουμε για 15-20 λεπτά. Πασπαλίζουμε με άχνη.

Πωλείται εξοχικό σε τιμή ευκαιρίας

Πωλείται εξοχικό διώροφο σε άριστη κατάσταση μαζί με μεγάλο οικόπεδο στα Βασιλικά Εύβοιας στην τοποθεσία «παραλία Ψαροπούλι». Η αυλή του είναι καλυμμένη με πέτρα Καρύστου και η περίφραξη με λευκά κολονάκια. Απέχει ελάχιστα μέτρα από τη θάλασσα. Ο πρώτος όροφος είναι πλήρως εξοπλισμένος με δάπεδο από γρανίτη, σύγχρονη κουζίνα ενιαία με τον καθιστικό χώρο, τρία υπνοδωμάτια και δυο μπάνια. Για πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε στο τηλέφωνο 24330-32949 ή στο 6981813087

Ferienhaus zu verkaufen, zu einem günstigen Preis

Zweistöckiges Ferienhaus zu verkaufen in sehr gutem Zustand mit großem Grundstück auf der Insel Euböa in der Umgebung „Wassilika“ am Strand von „Psaropouli“. Der Innenhof ist mit dem einheimischen Stein „Karystos“ ausgestattet und das Grundstück wird mit weißen Säulen Umgrenzt. Es liegt nur wenige Meter vom Meer entfernt. Die erste Etage ist komplett mit Granitböden umfasst, moderner Küche im offenen Wohnzimbereich, drei Schlafzimmer und zwei Badezimmer. Informationen unter der Telefonnummer: 24330-32949, 6981813087

Χριστούγεννα. Είχε χιονίσει ελαφρά, μια μικρή άχνη χιονιού πασάλισε την πόλη, στους δρόμους της οποίας αναπάντεχα διασταυρώνόσουν μ' εκείνα τα εξίσια αρώματα ψημένου κουραμπιέ και μπακλαβά που ξεχύνονταν ερεθιστικά από τις καμινάδες των εργαστηρίων των φούρνων και των ζαχαροπλαστείων.

ΥΠΕΡΟΧΕΣ μυρωδιές μνήμης που, ακόμα κι αν δεν μπορούσες να αγοράσεις τα γλυκά, τις απολάμβανες με ευχαρίστηση. Θυμήθηκα κάποια παιδικά Χριστούγεννα, στο Δομοκό, που αργά το βράδυ της παραμονής κοντά στις έντεκα συνόδευσα τη μητέρα και τη φίλη της Αλεξάνδρα στον μοναδικό φούρνο της κωμόπολης. Περπατήσαμε αρκετά μέσα στο χιονισμένο τοπίο κάτω από το φως του φεγγαριού. Είχαν φτιάξει από ένα ταψί μπακλαβά και τον πήγαιναν στο φούρνο για να τον πάρουν την άλλη μέρα μετά την πρωινή λειτουργία. Όση ώρα οι γυναίκες κουβέντιαζαν με το φούρναρη -Τζιώρα νομίζω τον έλεγαν, μακαρίτης πια όπως και οι δύο αχώριστες φιλενάδες-, εγώ καθόμουν έξω και κοίταζα τα δέντρα στην πλαγιά, και τη μικρή πλατεία, σκεπασμένα όλα από πυκνό χιόνι, καθώς τα φωτίζε το φεγγάρι και το λιγοστό φως από τους στύλους της ΔΕΗ, εκείνο το κίτρινο, μελιχρό φως που τόσο κυρίαρχη θέση έχει πάντα στις αναμνήσεις μου. Μεσ στη μαγεία της εικόνας υπήρχε κάτι ακόμα που επήρε την στιγμή και την ανέβαζε στη σφαίρα του ονείρου· μια μυρωδιά βανίλιας, βουτύρου και καμένης ζάχαρης από τα κουλουράκια και τα γλυκά που ολημερίς φούρνιζε ο Τζιώρας.

Παραμονή Χριστούγεννα, το βράδυ, αποφάσισα μια έξοδο. Έναν περίπατο στους δρόμους της πόλης, αλλά από την ήσυχη πλευρά της, τη λιγότερο φωτισμένη και εορταστική, που βρίσκεται μακριά από το κέντρο. Το φεγγάρι ήταν στα μισά του. Μικρά ασημένια σύννεφα γύρω του έσπαγαν τη μονοτονία του ουρανού. Βρέθηκα στον Αγιαμονίτη. Έμεινα να κοιτώ την παλιά σιδερένια γέφυρα έτσι που ακνοφαινόταν πίσω από το παιχνίδι των ήσκιων του αέρα με τις πελώριες γυμνές λεύ-

κες που υψώνονται κατά μήκος του ποταμού. Σκουριασμένη με διαβρωμένα τα μέταλλα από τη χρόνια στέρση της ανθρώπινης φροντίδας, έμεινε εκεί να συνδέει τις όχθες του χρόνου και των εποχών.

Στην επιστροφή, δεν κρύωνα καθόλου, σε όλο το κορμί μου απλωνόταν μια έξαψη. Στάθηκα και ακούμπησα στον τοίχο ενός κτηρίου. Ανάσανα βαθιά και τότε ένιωσα να μου ξανασυμβαίνει. Χαμογέλασα χαρούμενος αλλά πραγματικά ξαφνιασμένος.

Είχαν περάσει χρόνια πολλά. Παιδάκι ήμουν στα επτά, όταν το πρωτοέζησα. Χειμώνας, έξω χιόνιζε ασταμάτητα. Η σύμπα δίπλα μου έκαιγε. Έλειπαν όλοι από το σπίτι. Ξαπλωμένος στο κρεβάτι κοιτούσα το χιόνι να πέφτει. Σουρούπωνε και γύρω παντού απλωμένο εκείνο το γαλαζωπό φως που κρύβει τις ασχήμιες και αφήνει να διαγράφονται μόνο τα περιγράμματα των πραγμάτων. Ίσκιои και αντικείμενα ένα. Πήγα μπροστά στο παράθυρο. Σε μια μικρή αυλή που οριοθετούσαν τρεις μονοκατοικίες το συσσωρευμένο χιόνι έφτανε στο μισό μέτρο. Φρέσκο απάτητο άσπρο χιόνι. Έδειχνε απαλό σαν πάπλωμα. Άνοιξα το παράθυρο και πήδησα. Τη στιγμή όμως που περίμενα να αισθανθώ πάνω μου τη δροσερή υγρασία διαπίστωσα με έκπληξη ότι ήμουν εντελώς στεγνός, ότι δεν είχα βυθιστεί στο χιόνι αλλά χωρίς βαρύτητα αιωρούμουν μερικά εκατοστά πάνω απ' αυτό. Απολάμβανα με ηδονή τη νέα εμπειρία μέχρι που άκουσα την εξώπορτα του σπιτιού να κλείνει. Τρόμαξα και βυθιστήκα στο χιόνι. Από τότε μια δυο φορές ευτύχησα να το ξαναβιώσω αλλά πάντα κάτι παρεμβαλλόταν, πότε κάποιος φίλος, πότε κάποιος περαστικός και η βαρύτητα επανερχόταν αμέσως.

Η θέρμη έκαιγε το κεφάλι μου. Έδωσα μια με το πόδι στο χώμα και ανασηκώθηκα ελαφρά. Δεν ήμουν πια νέος, τα χρόνια, η καθιστική ζωή και τα περιττά κιλά με έκαναν δυ-

σκίνητο. Χρειάστηκε να ξαναπροσπαθήσω. Μετά αρπάχτηκα από ένα κλαδί και ανέβηκα με άνεση στο δέντρο. Από το δέντρο πέρασα στη διπλανή σκεπή και από κει σε άλλο δέντρο. Πού και πού άκουγα κάτω μουσικές και τραγούδια. Στο δρόμο φώτα αυτοκινήτων και σε μια στροφή ένα μπλόκο της τροχαίας. Είχα ξαπλώσει στο πιο ψηλό κλαδί ενός πλατάνου. Ο αέρας έσειε τα κλαδιά και ήταν σαν να βρισκόμουν σε κούνια ή σε ένα παιδικό λίκνο -σαρμανίτσα- όπου η γιαγιά με κουνούσε πλέκοντας δίπλα στο τζάκι. Ο ουρανός είχε καθαρίσει εντελώς και έλαμπε στολισμένος μικρά κίτρινα αστέρια, σαν χριστουγεννιάτικη φάνη. Η πιο ωραία που 'χα δει. Μετά πήδησα από το δέντρο στο κενό και έπεφτα έπεφτα αργά προς το χιονισμένο γρασιδί.

Ο ήχος μιας πόρτας με επανέφερε πάλι. Κάτι υγρό κύλησε στο λαιμό μου και κάτι σκληρό πάγωσε το μέτωπό μου. Ρίγησα.

-Εντάξει, συνήλθε, είπε μια νοσοκόμα.

Πώς βρέθηκα εκεί; «Πρέπει πέφτοντας να χτύπησα», σκέφτηκα. Ο φίλος μου ο Νίκος στεκόταν δίπλα μου κρατώντας ένα κουτί κουραμπιέδες.

-Χρόνια πολλά, μου ευχήθηκε και με φίλησε. Μας κοιποχόλιασες. Δεν σου είπα να μην πίνεις όταν είσαι μόνος; Σου κάνει κακό.

-Και τί να κάνω μόνος, απάντησα μορφαζοντας λόγω πονοκέφαλου, απ' το να καπνίζω και να πίνω; Πώς βρέθηκα εδώ;

-Σε βρήκε χαράματα μια κυρία γυρνώντας από την εκκλησία πεσμένο αναίσθητο.

-Τι ώρα με βρήκε; Εγώ θυμάμαι που βαρέθηκα και βγήκα να κάνω μια βόλτα.

-Στις δύο το πρωί.

-Έχει εκκλησία τέτοια ώρα;

-Είπε πως πήγε σε χριστουγεννιάτικη αγρυπνία. Ο Θεός την έστειλε.

-Άλλοι ρεβεγιόν, άλλοι αγρυπνίες και άλλοι νυχτερινές βόλτες. Ο καθένας με την τρέλα

του, είπα εγώ και έβαλα καλύτερα τον πάγο στο κεφάλι μου.

-Η αναισθησία προκλήθηκε περισσότερο από τη μέθη και την ταλαιπωρία παρά από το χτύπημα, είπαν οι γιατροί. Το μεσημέρι θα βγεις. Θα έρθω να σε πάρω να φάμε μαζί. Η Σοφία έφτιαξε στριφτόπιτα και μπακλαβά που σου αρέσει. Δεν είναι καλό τέτοια μέρα να είσαι μόνος σου.

-Καλά, απάντησα υποτακτικά.

-Γιατί δεν ήρθες και χθες βράδυ;

-Αφού το ξέρεις πως βαριέμαι τις χαρτοπαξίες και τα ρεβεγιόν. Με μελαγχολούν.

-Ενώ μόνος σου περνάς καλύτερα.

-Τουλάχιστον δεν μελαγχολώ.

-Έλα πάρε τώρα έναν κουραμπιέ. Μόλις βγήκαν από το φούρνο. Είναι ακόμα ζεστοί, είπε και πλησίασε το ανοιχτό κουτί προς το μέρος μου.

Ένα άρωμα καθουρντισμένου αμύγδαλου, βουτύρου και αμυωνίας με κατέλαβε. Πήρα τον κουραμπιέ, τον μύρισα και δάγκωσα ένα κομμάτι. Έπειτα έκλεισα τα μάτια μεθυσμένος και ένιωσα τη σκέψη μου να αιωρείται πανάλαφρη και να ανυψώνεται.

-Πάω να κανονίσω τα του εξιτηρίου, είπε ο Νίκος και με έκοψε.

-Εντάξει, ένευσα με το πονεμένο μου κεφάλι, γεμάτος ευγνωμοσύνη που έχω τέτοιους φίλους που με νοιάζονται, και δάγκωσα ξανά τον κουραμπιέ...

Αλέξανδρος Βαναργιώτης

ΔΙΗΓΗΜΑ

Τα κάλαντα

Χριστούγεννα, παραμονές. Στα 1963. Η είδηση μάς ήρθε τρεμάμενη. Η γιαγιά πέθαινε. Στο ρόγχο απάνω την προφτάσαμε. Και σ' ένα τελευταίο άνοιγμα των ματιών της, τη στιγμή που της ξέφευγε ένα άπνοο, σχεδόν ξεψυχισμένο Αχ... Αυτό ήταν. Μας άφησε καιρούς.

Του **ΜΑΡΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ***

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ πως την άκουσα... Ναι, την άκουσα την ψυχή της να φτερουγίζει. Το ορκίζομαι. Πλατάγισε γλυκά, καθώς έβγαινε από το στήθος της κι απ' τα στεγνά της χείλη και μετά πήρε να κάνει γύρους μες στο δωμάτιό της, σαν να 'θελε να την ξαναδεί και να την αποχαιρετίσει. Μετά ακούστηκε ένα φρρρρ...

Μέρες γυρόφερνε στο μυαλό μου, μέχρι που μου καρφώθηκε η ιδέα μιας εξόδιας και συνάμα θριαμβικής φυγής. Και μ' έπιανε το πικρό παράπονο. Έλεγα, γιατί, γιατί μια τέτοια αναχώρηση. Κι ο ρόγχος; ο ρόγχος, τότε, γιατί να ήταν τόσο ήρεμος; Μήπως η γιαγιά Μαρία μάς βαρέθηκε; Το 'λεγα και το ξανάλεγα, μα δεν έδινε κανείς σημασία.

Μόνο εκείνη, μόνο η γιαγιά μου θα μ' είχε ακούσει. Το ξέρω. Πάντα με άκουγε. Βέβαια, ήταν φορές που θύμωνε, μα ήξερε ν' ακούει. Αφουγκραζό-

ταν τα ρητά και τα άρρητα η γιαγιά Μαρία. Από τότε που γεννήθηκε στην Αττάλεια της Μικρασίας. Χριστούγεννα ήταν. Παραμονές. Το βράδυ άκουγα τα βήματα τ' αλόγου του. Ο Αι Γιώργης. Κι όλο έλεγα του παππού σου του Ιορδάνη, πάμε να φύγουμε... σε λίγο θα 'ρθούν οι τσέτες... Τον είδα τον Άγιο να βγαίνει από τη Θεοτόκο, να τριγυρνάει με τ' αλόγο του το ολόλευκο και μετά να φεύγει. Δε μ' άκουσε. Το πρωί, ανήμερα, ήρθαν και τον πήραν. Από τότε δεν τον ξαναείδα τον Ιορδάνη. Χριστούγεννα ήταν. Η γιαγιά όλα τ' άκουγε και τα 'βλεπε. Τα ανήκουστα και τ' άρρητα.

Τα κάλαντα; Όχι δεν τα είπα. Είχα μιαν άρνηση. Η μάνα μου επέμενε. Βγες με τους φίλους σου, πηγαίνετε να τα πείτε.

Πήγα στο σπίτι του Ερπίλ. Τουρκάκι. Τώρα ένας θεός ξέρει αν ζει και πού βρίσκεται. Γιατί, εν τω μεταξύ, τον τόπο μας τον σκέπασε η μαύρη καταχνιά. Την περασμένη χρονιά μαζί τα είπαμε. Του άρεσε πολύ. Του το πρότεινα πάλι. Έκανε σαν τρελός μόλις το άκουσε. Κοντοστάθηκε. Με κοίταξε περίεργα. Κατάλαβα. "Η γιαγιά Μαρία ταξιδεύει μες στην αχρονία. Και τη λησμοσύνη", είπα. Κάπου το είχα διαβάσει. Δεν κατάλαβε. Ούτε κι εγώ το καταλάβαινα τότε. Μετά γύρεψε τον αγιοβασιλιάτικο σκούφο του κι άρχισε το σκοπό. Καλήν εσπέραν άρχοντες... Κι όλο με κοίταγε... Καλά το θυμόταν.

Αμίλητοι τραβήξαμε για το νεκροταφείο. Μπήκαμε από την πλαϊνή είσοδο, στην πλευρά που θάβουν τους φτωχούς. Η γιαγιά Μαρία θα μας περιμένει, σκέφτηκα. Ο Ερπίλ το κατάλαβε. Όλο με κοίταγε. Πού είναι η γιαγιά; ρώτησε. Του 'δειξα. Πήγαμε κατά 'κει. Βγάλαμε τα τρίγωνα. Ο Ερπίλ δεν άντεξε. Πλάνταξε στο κλάμα. Έφυγε. Εγώ έμεινα εκεί κι άκουγα τη φωνή μου... Στα μνήματα. Καλήν Εσπέραν άρχοντες...

Χριστούγεννα συνέβη. Παραμονές. Στα 1963. ●

***Ο Μάριος Μιχαηλίδης είναι εκπαιδευτικός στα εκπαιδευτήρια Δούκα και συγγραφέας**

Μόνο εκείνη, μόνο η γιαγιά μου θα μ' είχε ακούσει. Το ξέρω. Πάντα με άκουγε. Βέβαια, ήταν φορές που θύμωνε, μα ήξερε ν' ακούει. Αφουγκραζόταν τα ρητά και τα άρρητα η γιαγιά Μαρία. Από τότε που γεννήθηκε στην Αττάλεια της Μικρασίας. Χριστούγεννα ήταν. Παραμονές. Το βράδυ άκουγα τα βήματα τ' αλόγου του. Ο Αι Γιώργης. Κι όλο έλεγα του παππού σου του Ιορδάνη, πάμε να φύγουμε... σε λίγο θα 'ρθούν οι τσέτες...

«Κρυώνω»

Γράφει η συγγραφέας
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΥΛΩΝΑΚΗ

-Κρυώνω...άναψε σε παρακαλώ τη σόμπα...παγώσανε τα πόδια μου.

-Σκέπασέ τα με μια κουβέρτα... και προσπάθησε να μη το σκέφτεσαι.. ας τηρήσουμε τις υποσχέσεις που δώσαμε στους εαυτούς μας...τις θυμάσαι ή όχι;

-Κρυώνω... και δεν μπορώ να σκεφτώ...

-Είχαμε πει, πως εμείς, θα επιβιώσουμε ότι και να γίνει...μ' αυτά που έχουμε και με την πίκρα γι' αυτά που χάσαμε... μα βλέπω πως δε θες να θυμηθείς.

-Μα σου λέω πως κρυώνω.

-Δεν είσαι ο μόνος άνθρωπος στον κόσμο...κι εγώ κρυώνω ...οι κάλτσες που φοράς φτάνει...πήγαινε άλλαξε και βάλε δικές μου, είναι πιο ζεστές. Είσαι μαθημένη αλλιώς εσύ... δεν μπορείς το ξεβόλεμα, και εδώ που τα λέμε, δεν το μπορεί κανείς. Δεν θα επιβιώσουμε όμως για πολύ ακόμη έτσι... με λίγα λόγια... αν συνεχίσεις να ζητάς...

-Μα εγώ κρυώνω...

-Τι άλλο να σου πω δεν ξέρω...θες να ανάψεις την σόμπα; άναψέ την...κάνε ότι θέλεις... μα πρώτα να το σκεφτείς καλά ...όλα έχουν κόστος... όλα, εκτός από μας τους ίδιους. Τι νομίζεις δηλαδή... θα νοιαστεί κανείς, αν εσύ κι εγώ πεθάνουμε από το κρύο; Δεν το νομίζω, γιατί θα είναι παγωμένοι κι αυτοί, παγωμένο και το μυαλό τους και δεν θα μπορούν να σκεφτούν εσένα κι εμένα. Όσο για τους άλλους, τους χορτασμένους, τους ζαλισμένους απ' τη

ζέστη... άστους αυτούς... αυτοί δεν μας έχουν ανάγκη, γι' αυτό και δεν θα μας χτυπήσουν ποτέ την πόρτα. Γι' αυτό σου λέω... πως, αν έκανες λίγο παραπάνω υπομονή....

-Είπα μόνο πως κρυώνω...

-Κι αυτή η τηλεόραση δεν έχει ένα πρόγραμμα της προκοπής, μέρα που 'ναι. Έζησε μεγάλες δόξες αυτό το χαζοκούτι, καλά πέρασε κι αυτό μαζί μ' εμάς... τώρα το γύρισε πάλι στο ασπρόμαυρο, γιατί κι αυτή ακόμη, φαίνεται να λογαριάζει το «κόστος.» Άφυσέ με να σου τρίψω τα πόδια να σου τα ζεστάνω. Έλα, κρύψτα στις μασχάλες μου να ζεσταθούν και σήκω επιτέλους, σήκω να κυκλοφορήσει το αίμα στα πόδια σου....

-Δεν μπορώ, κρυώνω...

-Μα δεν κάνεις ότι σου λέω...κάτσε εκεί και κρύωνε, εγώ πάω στο κρεβάτι, αν θέλεις έλα...περασμένη ώρα είναι... και μην ανάψεις την σόμπα, άστο για αύριο...είπαν πως θα κάνει περισσότερο κρύο...

-Μα, σήμερα είναι Χριστούγεννα... κι εγώ κρυώνω... κρυώνω... ●

ELLINDEX

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ
Πρωτόληση της Β2Β / Β2C
Επικοινωνίας / Συνεργασίας
για Έλληνες επιχειρηματίες και
επαγγελματίες της Γερμανίας και Ελλάδας

www.ellindex.de

Ellindex
Theodoros Aggos
Grohmannstraße 44
D - 80933 München

Tηλ.: +49 (0) 89 43712626
E-Mail: kontakt@ellindex.de

BISM Theodoros Aggos
(Bachelor of Information Systems
and Management)

Κυπριακά ήθη και έθιμα Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς

Λευκωσία.- Ένα μοναδικό γιορτινό παραδοσιακό “παζλ” προσπαθούν να χτίσουν κάθε Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά οι παραδοσιακές γιαγιάδες στο Παραλίμνι. Νοσταλγούν τα παιδικά τους χρόνια και τις γιορτινές μέρες στο Ριζοκάρπασο, στο Βαρώσι, στην Κερύνεια.

Γράφει ο δημοσιογράφος
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΛΛΑΣ

ΜΠΟΡΕΙ χρόνο με το χρόνο τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα να χάνονται και να παραγκωνίζονται από τις νεότερες γενιές, ωστόσο, οι γιαγιάδες κάνουν τα πάντα για να διατηρήσουν ζωντανή τη φλόγα της παράδοσης και να ... “μυρίζει” το σπίτι Η **Αντρούλα Μενοίκου (Αθασιά)** από το Παραλίμνι, η οποία έζησε στο Καρπάσι μαζί με το σύζυγό της, ακολουθεί με ευλάβεια κάθε έθιμο και μεταφέρει στα παιδιά και στα εγγόνια της την αγάπη της για την παράδοση. **Χριστούγεννα.**

“Οι γυναίκες άρχιζαν τις προετοιμασίες για τα Χριστούγεννα με το καθάρισμα του σπιτιού”, λέει η **Αντρούλα Μενοίκου**. Όπως μας εξηγεί, από την αρχή των νηστειών του σαρανταήμερου ζύμωναν τα κουλούρια με σουσάμι που ήταν νηστίσιμα, για να τρώνε κατά τη διάρκεια της νηστείας. Την τελευταία εβδομάδα ζύμωναν τις **“γεννόπιτες”**, που πήραν το όνομά τους από τη Γέννηση του Χριστού και τα **“ζεμπουλούκια”**. Και τα δύο είδη είχαν στολίσματα και σχήματα και τα σπασάμωναν με μπόλικο σπασάμι.

“Οι γυναίκες έφτιαχναν τη ζύμη με ιδιαίτερη ευλάβεια και υπομονή. Το ζύμωμα είναι μια ιεροτελεστία”, λέει η κ. Αντρούλα χαρακτηριστικά, υπογραμμίζοντας ότι στις μέρες μας οι οικογένειες καταφεύγουν σε ζαχαροπλαστεία για να προμηθευτούν τα γλυκά και ... **“αγρόν αγοράζουν”** για τις πατροπαράδοτες συνήθειες.

Την παραμονή της γιορτής παραγεμίζουν τη γαλοπούλα ή έναν μεγάλο κόκορα ή μια κότα. Μετά τον εκκλησιασμό της λειτουργίας των Χριστουγέννων και τις ευχές, γεύονταν σε οικογενειακή ατμόσφαιρα, τραχανά ή σούπα αυγολέμονο με κοτόπουλο.

Τα **«χριστόψωμα»**, οι **«γεννόπιτες»** και τα **«κουλούρια»** φτιάχνονταν απ’ άκρου εις άκρον σε όλο το νησί, με διάφορα σχήματα και ονομασίες. Τα χριστουγεννιάτικα παξιμάδια σε διάφορες περιοχές του νησιού λέγονταν «κούμουλα».

Δεν ψήνονταν ειδικά για τα Χριστούγεννα, αλλά προσφέρονταν και σε όλους όσοι επισκέπτονταν μια νέα μητέρα. Επιπρόσθετα, φτιάχνονταν και μαλακά κουλούρια, οι **«δακυλιές»**. Οι **«γλισταρκές»** ήταν παξιμάδια από λεπτές λωρίδες ζύμης που τοποθετούνταν κυκλικά, σταυρώνονταν στο κέντρο και ραντίζονταν με σουσάμι.

Τέλος, φτιάχνονταν κι άλλα κουλούρια σε διάφορα σχήματα, ανάλογα με τη φαντασία της κάθε νοικοκυράς, όπως τα **«βορτα-κού-θκια»**, που σημαίνει **«βατράκια»** (και τα

οποία εξέφραζαν την επιθυμία για βροχή, που ήταν πολύ σημαντική για τους γεωργούς), **«αδροπούθκια»**, που σημαίνει **«μικροί άνθρωποι»** (η ελληνική παράδοση τα συνδέει με τις ψυχές των νεκρών), τα **«ζεμπουλούκια»**, που σημαίνει **«καλαθάκια»** (μια έκ-

φραση της επι-θυμίας να ευλογηθεί η σοδειά). Σε διάφορες περιοχές συνήθιζαν να προσφέρουν κουλούρια σε συγγενείς και στα βαφτιστήρια.

Τα διάφορα είδη ψωμιών είχαν ως βασικό στοιχείο το σπασάμι του σταυρού, το σημαντικότερο σύμβολο του Χριστιανισμού, ενώ σε άλλα, οι διάφορες μορφές λαμβάνονταν από τη φύση και την καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Τα **«σταυροκούλουρα»** (κουλούρια σε σχήμα σταυρού), σε διάφορα χωριά του νησιού κρεμάζονταν στους τοίχους στη διάρκεια των εορτών κι αποτελούσαν τόσο μέρος της εορταστικής διακόσμησης, όσο και μέσο προστασίας, μια και επικρατούσε η αρχαία Ελληνική δοξασία ότι το σιτάρι και τα υποπροϊόντα του προστάτευαν τους ανθρώπους από το κακό. Στη διάρκεια των

γιορτών φοβούνταν ιδιαίτερα τους **«καλικάντζαρους»**, οι οποίοι πιστευόταν ότι ήταν κακοποιά δαιμόνια, τα οποία λέρωναν το φαγητό και το νερό και προέβαιναν γενικά σε διάφορες κακόβουλες ενέργειες σε μια προσπάθεια να βλάψουν τους ανθρώπους.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, οι νοικοκυρές παρασκεύαζαν τη βασιλόπιτα με ζυμάρι και σπασάμι και μέσα έβαζαν νόμισμα για τον τυχερό της χρονιάς, ένα έθιμο που αναβιώνει και στις μέρες μας. Γνωστή είναι η ... **“πουλουστρένα”**, την οποία ζητούσαν τα παιδιά από θείου και παππούδες, για να νιώσουν χαρούμενα. **“Περιμέναμε τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά για να πάρουμε ως δώρο νέα ρούχα, νέες φορεσιές για να φορούμε κάθε Κυριακή”**, λέει η κ. Αντρούλα. Την τότε εποχή επικρατούσε φτώχεια στις περισσότερες αγροτικές οικογένειες, γι’ αυτό η αξία του δώρου ήταν πολυσήμαντη για τα παιδιά σε σύγκριση με τη σημερινή γενιά, όπου υπάρχει αφθονία καταναλωτικών αγαθών. Ο σύζυγος της κ. Αντρούλας, κ. **Γιώργος**, για να μας μεταφέρει τη φτώχεια και τη λιτότητα που υπήρχε, θυμάται τα παιδικά του χρόνια, όταν η γκαρνταρόμπα του αποτελούνταν μόνο από ένα **“τρίκαρτο”** παντελόνι για την εκκλησία και ένα κοντό παντελονάκι για τις καθημερινές του εξόδους, τα οποία είχε υφάνει η μητέρα του στον αργαλειό. **“Μάλιστα, όταν ψήλωνα και έπρεπε να αποκτήσω νέο παντελόνι, η μητέρα μου μεγάλωνε τις τιράντες, για να μπορεί να καλύψει την απόσταση που δημιουργούσε το ύψος μου”**, λέει χαρακτηριστικά. **Το τραπέζι του Αϊ-Βασίλη.**

Η μαγεία των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς πηγάζει από την επιθυμία όλων των ανθρώπων να ξαναγίνουν παιδιά. Η αντιμετώπιση του Αϊ-Βασίλη ως ένας άνθρωπος γενναιόδωρος που βρίσκεται ανάμεσά μας και θα έρθει να μας επισκεφτεί, καταδεικνύει την επιθυμία όλων μας να αγγίξουν το όνειρο και να ζήσουν ένα παραμύθι. Σύμφωνα με την κ. Αντρούλα, οι νοικοκυρές ετοίμαζαν το δείπνο του Αϊ-Βασίλη και τον περίμεναν την Πρωτοχρονιά να έρθει από την καμινάδα και να τους επισκεφτεί. Το δείπνο του Αϊ-Βασίλη αποτελούνταν από ένα πιάτο κόλλυβα, τη βασιλόπιτα, ένα μπουκάλι ποτό ή ένα κολοκύθι με κρασί, ένα ποτήρι και το πορτοφόλι του νοικοκύρη. Ο Αϊ-Βασίλης, ο κατεξοχήν αγαπημένος επισκέπτης μικρών και μεγάλων, έτρωγε από το στρωμένο τραπέζι, έφερνε αγάπη και ευλογία σε όλη την οικογένεια.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς στην Κύπρο έφτιαχναν ένα ψωμί παρόμοιο με τη γεννόπιτα που ονόμαζαν **«Βασίλης»** και που στο οποίο τοποθετούσαν ένα νόμισμα. Έβαζαν μέσα σε μια μεγάλη τσιάρτα (κούπα) κόλλυβα και από πάνω τον **«Βασίλη»**, μ’ ένα κερί αναμμένο στο κέντρο του και τα τοποθετούσαν πάνω στο καλό τραπέζι του σπιτιού. Δίπλα τοποθετούσαν ένα μπουκάλι κρασί, ένα ποτήρι και το πορτοφόλι του νοικοκύρη καθώς και ένα κλαδί ελιάς. Πίστευαν ότι το βράδυ της παραμονής θα επισκεπτόταν το σπίτι τους ο Άγιος Βασίλης, θα έτρωγε, θα έπινε και θα ευλογούσε το πορτοφόλι του νοικοκύρη να είναι πάντα γεμάτο. Το δε ευλογημένο κλαδί ελιάς θα έφερνε ειρήνη στο σπίτι και θα απέτρεπε και τους καλικάντζαρους από το να πειράξουν τον «Βασίλη». Την επόμενη μέρα έπαιρναν τα κόλλυβα, που τα θεωρούσαν ευλογημένα και τάζαν τα ζώα τους για να ευλογηθούν και αυτά. Τον «Βασίλη» τον έκοβαν το μεσημέρι στο τραπέζι και έπαιρναν όλα τα μέλη της οικογένειας από ένα κομμάτι. Αυτός που θα έβρισκε το νόμισμα ήταν ο τυχερός της χρονιάς. Το βράδυ της παραμονής της πρωτοχρονιάς η οικογένεια έπαιζε το παιχνίδι της ελιάς. Έριχναν φρέσκα φύλλα ελιάς στη τσιμινιά (τζάκι), ρωτούσαν τον Άν- Βασίλη αν τους αγαπούσε το πρόσωπο που ονόμαζαν, κι αν το φύλλο πεταγόταν, αυτό σήμαινε πως τους αγαπούσε, αν όχι, δεν τους αγαπούσε.

Χριστουγεννιάτικα έθιμα Μαρωνιτών Κύπρου

Η προετοιμασία για τα Χριστούγεννα ξεκινά στις 15 Δεκεμβρίου όταν αρχίζει στη Μαρωνίτικη εκκλησία το εννιαήμερο των Χριστουγέννων, με καθημερινούς βραδινούς εσπερινούς.

Στα χωριά, στις 23 του Δεκέμβρη οι νοικοκυρές συνήθιζαν

να σπρίζουν το σπασάμι για τα κουλούρια και την επόμενη μέρα έφτιαχναν τα παραδοσιακά σταυροκούλουρα και τη Βασιλόπιτα, μέσα στην οποία έκρυβαν ένα νόμισμα. Επίσης, όπως και στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, σε όλες τις Μαρωνίτικες εκκλησίες κατασκευάζεται μια φάτνη για την αναπαράσταση της Άγιας Νύχτας. Η φάτνη γινόταν συνήθως από τους νέους οι οποίοι χρησιμοποιούσαν απλά υλικά τα οποία έβρισκαν στο χωριό όπως ξύλα, πέτρες και χώμα. Στον Κορμακίτη έβαζαν και μεγάλα αγάλματα της Παναγίας, του Αγίου Ιωσήφ και των μάγων.

Τα μεσάνυχτα της 24ης Δεκεμβρίου οι πιστοί πηγαίνουν στην εκκλησία για τη Θεία Λειτουργία και την ημέρα των Χριστουγέννων επισκέπτονται συγγενείς και φίλους για να ανταλλάξουν ευχές.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς ο νοικοκύρης κάθε σπιτιού κόβει τη Βασιλόπιτα. Σε όποιον τυχαίνει το κομμάτι με το νόμισμα θεωρείται ο τυχερός της χρονιάς. Στα Μαρωνίτικα χωριά, το έθιμο ήθελε όπως τα αγόρια και τα κορίτσια τοποθετούν φύλλα χλωρής ελιάς σε αναμμένα ξυλοκάρβουνα λέγοντας: **«Αν-Βασίλη βασιλιά που εξουσιάζεις τον ντουινιά δείξε και φανέρωσε αν μ’ αγαπά ο.....»**. Αν το φύλλο πηδούσε τότε αυτό σήμαινε ότι το πρόσωπο εκείνο τους αγαπούσε.

Η **Πρωτοχρονιά** γιορτάζεται με μεγαλοπρέπεια. Κατά την ημέρα αυτή γίνεται ανταλλαγή δώρων και επικρατούν διάφορα έθιμα όπως η **«πουλουστρένα»** την οποία ζητούσαν τα παιδιά από τους δικούς τους όταν πήγαιναν να τους ευχθούν. Οι συγγενείς πάντα με κέφι και εορταστική διάθεση τους έδιναν χρήματα ή εδέσματα.

Την παραμονή των **Φώτων** οι νοικοκυρές φτιάχνουν τα **«ξεροτιάνα»** και συνηθίζουν μέσα σε αυτά να βάζουν σταφίδες. Σύμφωνα με το έθιμο πετούνε ορισμένα «ξεροτιάνα» πάνω στη στέγη του σπιτιού για να διώξουν τους καλικάντζαρους, οι οποίοι, σύμφωνα με την παράδοση είναι πνεύματα που κυκλοφορούν τις νύχτες για να κλέψουν. Το έθιμο θέλει επίσης όπως οι νοικοκυρές λένε καθώς πετούνε τα «ξεροτιάνα»: **«Τισίν τισίν λουκάνικο μασσαίρι μαυρομάνικο να φάτε τζιαι να φύτετε»**.

Στις 6 Ιανουαρίου είναι η γιορτή των Φώτων και οι Μαρωνίτες παίρνουν στις εκκλησίες μπουκάλες με νερό για να το ευλογήσει ο ιερέας σε ειδική τελετή. Στα παλιά χρόνια, αρκετοί έπαιρναν και καρπούζια τα οποία είχαν φυλάξει από το καλοκαίρι. Μετά τη Θεία Λειτουργία ο ιερέας κάθε χωριού μαζί με παιδιά επισκέπτονταν τα σπίτια των χωριανών και τα ράντιζαν με ευλογημένο νερό. Αυτές τις μέρες στα Μαρωνίτικα χωριά επικρατούσε μια εορταστική ατμόσφαιρα. Ακόμη και σήμερα, οι Μαρωνίτες επιλέγουν να επισκέπτονται τα χωριά τους τα οποία σφύζουν από ζωή, με απώτερο σκοπό τη γνωριμία των παιδιών με την παράδοση και την πολιτισμική τους ταυτότητα.

“Νοσταλγώ αυτές τις γιορτινές ζεστές μέρες στο Καρπάσι”, εξομολογείται ο κ. Γιώργος. **“Αν και δεν υπήρχαν τα πλουσιοπάροχα γεύματα και τα σύγχρονης τεχνολογίας παιχνίδια που κατακλύζουν τα καταστήματα, υπήρχε κάτι που σπανίζει στις μέρες μας, η αγάπη και η ζεστασιά”,** συμπληρώνει. Η κ. Αντρούλα, από την άλλη, διαπιστώνει ότι όσο πιστά και να τηρήσει τα έθιμα, δεν μπορεί να νιώσει το ίδιο ευτυχισμένη, όσο ήταν στο Καρπάσι. **“Πιστεύω ότι η προσφυγιά έχει αφήσει μια πίκρα μέσα μας και δεν μας αφήνει να ευχαριστηθούμε ξέγνοιαστοι όπως παλιά”,** λέει η κ. Αντρούλα με ένα παράπονο και εύχεται η ζεστασιά και η ειρήνη να ξανακατοικήσει στις καρδιές των ανθρώπων με μια Κύπρο ελεύθερη και επανενωμένη. ●

Μία ακόμη, ίσως η πιο σημαντική, αλήθεια για την Ελλάδα, είναι πράγματι έκπληξη;

Η Ελλάδα, Χώρα της Ευρωζώνης, με ένα ονομαστικό Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν (ΑΕΠ) στο τέλος του 2011 της τάξης των 215 δις €, το οποίο παρήγαγαν περίπου 4 εκατομμύρια απασχολούμενοι, και με ένα δημόσιο χρέος (2011) των 370 δις € (172% του ΑΕΠ), αξιολογείται από τις χρηματαγορές ως μία ήδη χρεοκοπημένη Χώρα.

Γράφει ο Δρ.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ*

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ επίσης Χώρα της Ευρωζώνης με ένα ονομαστικό ΑΕΠ της τάξης των 2,57 τρις €, το οποίο παρήγαγαν 41,6 εκατομμύρια απασχολούμενοι και με ένα δημόσιο χρέος της τάξης των 2,1 τρις € (82% του ΑΕΠ) αξιολογείται από τις χρηματαγορές ως η πιο ασφαλής Χώρα του κόσμου, για να αποταμιεύσει κανείς σε γερμανικά ομόλογα τα χρήματά του. Αν συγκρίνεις τις δύο Οικονομίες (γερμανική και ελληνική) με βάση τα ΑΕΠ και τον αριθμό των απασχολούμενων τους θα διαπιστώσεις μία τεράστια έκπληξη, που φαίνεται να διαψεύδει παταγωδώς το μύθο περί χαμηλής παραγωγικότητας (μη ανταγωνιστικότητας) της ελληνικής Οικονομίας.

Με βάση τα στοιχεία ΑΕΠ/απασχολούμενοι ο μέσος απασχολούμενος στην γερμανική Οικονομία αποδίδει (παράγει) ετησίως 61.779 € (2,57 τρις € / 41,6 εκατ.), ο δε μέσος απασχολούμενος στην ελληνική Οικονομία 53.750 € (215 δις € / 4,0 εκατ.).

Δηλαδή ο μέσος απασχολούμενος στην ελληνική Οικονομία παράγει σήμερα περισσότερο από 87% της μέσης ετήσιας παραγωγής κατά απασχολούμενου στην γερμανική Οικονομία. Με αυτά τα δεδομένα αυτό σημαίνει, ότι αν ο μέσος απασχολούμενος στη γερμανική Οικονομία έχει π.χ. ένα μηνιαίο μικτό εισόδημα γύρω στα 3.000 €, ο μέσος απασχολούμενος στην ελληνική Οικονομία θα έπρεπε να είχε 2.610 €, δηλαδή 87% του μέσου γερμανικού μισθού. Έτσι με βάση το εργατικό κόστος θα είχαν και οι δύο Οικονομίες την ίδια ανταγωνιστικότητα, διότι οι εργαζόμενοι θα αμείβονταν ανάλογα με την παραγωγικότητά τους ή ανάλογα με το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος. Στην πραγματικότητα όμως το μέσο εργατικό κόστος της Ελλάδος είναι 47% του μέσου εργατικού κόστους της Γερμανίας, δηλαδή με βάση το αναφερόμενο παράδειγμα 1.410 € αντί 2.610 € μηνιαίως που θα έπρεπε να είναι σήμερα με βάση το ελληνικό ΑΕΠ. Αυτό το αποτέλεσμα είναι και μία ένδειξη του μονοπωλιακού καθεστώτος, που πρέπει να ισχύει στην Ελλάδα στον εργασιακό τομέα. Το χαμηλό αυτό μέσο επίπεδο των μισθών στην Ελλάδα θα έπρεπε μάλιστα να δίνει τη δυνατότητα στην ελληνική Οικονομία να είναι ακόμη ανταγωνιστικότερη της Γερμανικής.

Και κάτι άλλο ακόμη πιο εκπληκτικό. Αν αφαιρέσουμε και από τις δύο Χώρες τους λιγότερο παραγωγικά απασχολούμενους στο δημόσιο τομέα, στη μεν Γερμανία 4,6 εκατομμύρια στη δε Ελλάδα 1,0 εκατομμύριο, τότε διαπιστώνουμε μία ακόμη μεγαλύτερη έκπληξη. Ο μέσος απασχολούμενος στον ιδιωτικό τομέα της Ελλάδος παράγει ετησίως 71.667 € (215 δις € / 3,0 εκατ.), δηλαδή περισσότερα από ότι παράγει ο μέσος απασχολούμενος στη γερμανική Οικονομία που είναι 69.460 € (2,57 δις € / 37,0 εκατ.).

Άρα βγαίνει το πρώτο εκπληκτικό συμπέρασμα ότι η ελληνική ιδιωτική Οικονομία είναι παραγωγικότερη (ανταγωνιστικότερη) της αντίστοιχης γερμανικής ιδιωτικής Οικονομίας!!.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι ο μέσος απασχολούμενος στον ιδιωτικό τομέα στην Ελλάδα παράγει 17.917 € περισσότερα από ότι ο μέσος απασχολούμενος στον δημόσιο τομέα (71.667 - 53.750 = 17.917). Η διαφορά αυτή στη γερμανική Οικονομία είναι μόνον 7.681 € (69.460 - 61.779), γεγονός που σημαίνει ότι ο γερμανικός δημόσιος τομέας είναι 2,4 φορές παραγωγικότερος του ελληνικού δημόσιου τομέα. Βέβαια αυτό είναι και αποτέλεσμα του ότι περίπου το 25% των απασχολούμενων στην ελληνική Οικονομία εργάζονται στον δημόσιο τομέα, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στη γερμανική Οικονομία είναι μόνο 11%.

Αυτή η πραγματικότητα οδηγεί και στο εξής τρίτο πολύ σημαντικό συμπέρασμα: αν και στο ελληνικό δημόσιο απασχολούνται μόνον 11%, δηλαδή μόνο 440 χιλιάδες (αντί 1 εκατομμύριο περίπου σήμερα) και οι υπόλοιπες 560 χιλιάδες στον ιδιωτικό τομέα, τότε το εθνικό ακαθάριστο προϊόν της Ελλάδος θα ανήρχετο από τα 215 στα 310 δις € (77.500 € κατά μέσο απασχολούμενο!!), υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι το σύνολο των απασχολούμενων στην ελληνική Οικονομία θα παρέμενε στα 4 εκατομμύρια.

Με άλλα λόγια - και αυτό σαν τέταρτο συμπέρασμα - η μεγάλη μέχρι σήμερα παρασιτική (κρατικοδίαιτη) απασχόληση στο δημόσιο τομέα κοστίζει στην ελληνική Οικονομία και στους Έλληνες 95 δις € ετησίως.

Δυστυχώς οι εκπληξεις δεν τελειώνουν εδώ. Και αυτό διότι το ισχύον κρατικοδίαιτο ελληνικό κοινωνικοοικονομικό καθεστώς, το οποίο συνοδεύεται και από ένα μεγάλο ποσοστό διαφθοράς και διαπλοκής, έχει στραγγαλίσει τη δυναμική της ελληνικής Οικονομίας και την έχει περιορίσει στα σημερινά επίπεδα συρρίκνωσης. Αυτό φαίνεται πολύ καθαρά και από τη σύγκριση των ποσοστών των απασχολούμενων στη Γερμανία και στην Ελλάδα σε σχέση με τους πληθυσμούς τους. Στη μεν Γερμανία απασχολούνται από τα 82 εκατομμύρια πληθυσμό τα 41,6 εκατομμύρια (50,73%), στη δε Ελλάδα από τα 11 εκατομμύρια μόνο τα 4 εκατομμύρια άτομα (36,36%).

Αν απασχολούνταν και στην Ελλάδα το 50% του πληθυσμού της, δηλαδή περίπου

5,5 εκατομμύρια άτομα, κάτι που θα ήταν δυνατόν αν η Οικονομία απελευθερωνόταν από τα δεσμά του διεφθαρμένου κράτους, τότε θα είχαμε στην Ελλάδα μία υγιή απασχόληση στο δημόσιο τομέα γύρω στις 600 χιλιάδες και 4,9 εκατομμύρια στον ιδιωτικό τομέα.

Αν αυτές οι σκέψεις και οι υπολογισμοί είναι σωστοί, γιατί τότε να υπάρχει αυτή η αντιφατικότητα της ελληνικής Οικονομίας; Γιατί η ελληνική Οικονομία δεν θεωρείται (δεν είναι) περισσότερο ανταγωνιστική και εξωστρεφής και γιατί ο ελληνικός δημόσιος τομέας βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας; Τι είναι αυτό που οδήγησε μία προφανώς παραγωγική και πλούσια ιδιωτική Οικονομία στην πραγματικότητα σε σχετικά χαμηλούς μισθούς, σε χαμηλή ανταγωνιστικότητα και στη σημερινή τεράστια οικονομική κρίση;

Μερικές απαντήσεις: Μία πρώτη και σχετικά εύκολη απάντηση, όσον αφορά τα ελλείμματα και το χρέος του δημόσιου τομέα, είναι, η ανικανότητα ή/και απροθυμία της δημόσιας διοίκησης (Εκτελεστικής Εξουσίας) να εισπράξει φόρους στο μέσο όρο της ΕΕ (40,3% του ΑΕΠ, 2011). Το ελληνικό Κράτος εισπράττει ακόμη και σήμερα γύρω στο 33% και δαπανά πάνω από 48% του ΑΕΠ. Αυτό σημαίνει ότι νομίμως ή παρανόμως το ελληνικό κράτος, δηλαδή οι ελληνικές Κυβερνήσεις, απαλλάσσουν από φόρους ή και δαπανούν ασκόπως για την εκπλήρωση των πελατειακών τους σχέσεων, δεκάδες δισεκατομμύρια € ετησίως. Αυτά αρχίζουν να φαίνονται αμυδρώς από τις καθημερινές αποκαλύψεις των χιλιάδων δήθεν τυφλών, αναπήρων και πρόωρων συνταξιούχων, μισθώσεων κτηρίων, συντεχνιών και χιλιάδων υπαρκτών και ανύπαρκτων κρατικών συμβούλων κ.τ.λ. Η μεγάλη διαφορά μεταξύ εσόδων και δαπανών (εξαιτίας της σπατάλης) καλύπτονταν με εξωτερικά δάνεια. Τα δάνεια αυτά και το κόστος τους (οι τόκοι) αύξαναν γοργά από το 1981 και μετά το δημόσιο χρέος. Μετά μάλιστα από την είσοδο της Ελλάδας στην Ευρωζώνη (2001), οι δανειστές έτρεφαν την αυταπάτη, ότι το μεν ισχυρό Νόμισμα (€) προστάτευε τα δάνεια τους από τον πληθωρισμό, η δε συμμετοχή της Ελλάδος στην Ευρωζώνη τους έδινε τη σιγουριά της μη χρεοκοπίας της Ελλάδος. Έτσι συνέχιζαν με πολύ ικανοποιητικά γι αυτούς επιτόκια (μέσο επιτόκιο ελληνικών ομολόγων μέχρι

το 2010 περίπου 4,5-5%) το δανεισμό της Ελλάδας. Έτσι έφτασε η Χώρα να πληρώνει ετησίως, π.χ. από το 1992 μέχρι το 2011, ένα μέσο τοκοχρεολύσιο της τάξης των 25,4 δις €. Το σύνολο από το 1992 μέχρι το τέλος του 2011 ήταν 508 δις €. Από αυτά 195 δις € ήσαν τόκοι, δηλαδή 9,75 δις € ετησίως. Αυτή η εξέλιξη οδήγησε στην εκτίναξη του δημόσιου χρέους πάνω από 370 δις € στο τέλος του 2011 με μία ετήσια επιβάρυνση σε τοκοχρεολύσια γύρω στα 40 δις € (βλέπε κρατικό προϋπολογισμό 2012, πίνακας 4.7, σελ. 115).

Μετά το κούρεμα (την έκπτωση) των 105 δις € (PSI) στις αρχές του 2012, έπεσε το ελληνικό δημόσιο χρέος στα 265 δις € ή στα 126% του ΑΕΠ, δηλαδή στο επίπεδο περίπου που ήταν το 2008. Σήμερα στα μέσα του 2012 φτάσαμε και πάλι στα 303 δις € χρέος.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, δεν εμφανίζεται δυστυχώς ένας πλειοψηφικός πολιτικός φορέας, ο οποίος θα θέσει ως βασικούς στόχους αλλαγές και τη ρήξη με το παρελθόν. Ένας πολιτικός φορέας που θα έκφραζε π.χ. το ένα εκατομμύριο ανέργων, και θα τους έδινε τις δυνατότητες να βρουν το μέλλον τους όχι στο μεγάλο και διεφθαρμένο κράτος ή στα επιδόματα ανεργίας αλλά σε μια υγιή και παραγωγική οικονομία.

Ένας πολιτικός φορέας που θα δημιουργούσε ελπίδα και θα έπαιρνε το φόβο από την πλειονότητα των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, οι οποίοι αγωνιούν για την επιβίωσή τους.

Ένας πολιτικός φορέας που θα χρησιμοποιούσε και θα αξιοποιούσε τους αναγκάιους, άξιους και ευσυνειδητούς δημόσιους υπαλλήλους και θα δημιουργούσε τις απαραίτητες υποδομές για να οδηγηθούν οι ελεύθεροι επαγγελματίες, επιχειρηματίες και αγρότες σε παραγωγικούς και εξωστρεφείς προσανατολισμούς.

Ένας πολιτικός φορέας που θα καταργούσε τον κρατισμό, τις παρασιτικές συντεχνίες και τους άκρως συμφεροντολόγους επαγγελματίες πολιτικούς.

Ένας πολιτικός φορέας που θα έκανε την Ελλάδα ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος, αξιοπρεπές, αξιοκρατικό και παραγωγικό και θα του έδινε τη δυνατότητα να αποκτήσει ξανά τη θέση που του αξίζει στη διεθνή κοινότητα.

Ένας πολιτικός φορέας που θα έπαιρνε στα σοβαρά το περιβάλλον μνημόνιο, που δεν είναι τίποτε περισσότερο αλλά και τίποτε λιγότερο από ένα σχέδιο βραχυπρόθεσμης, μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης οικονομικής πολιτικής, που στοχεύει στην δημοσιονομική εξυγίανση της ελληνικής οικονομίας και πολύ περισσότερο σε μία ριζική διαρθρωτική αλλαγή των μέχρι τώρα σαθρών θεσμών και δομών της ελληνικής πολιτείας.

Βέβαια γνωρίζω ότι με αυτά που γράφω και συνεχώς παρουσιάζω μπορεί να θεωρηθώ ονειροπόλος και ένας νέος Δον Κιχώτης που τα βάζει με τους ανεμόμυλους θεωρώντας ότι είναι δράκοι. Επειδή όμως πιστεύω ότι δεν είναι ανεμόμυλοι αλλά πράγματι δράκοι θα εξακολουθώ να πολεμώ αισιοδοξώντας ότι τελικά μπορεί να υπερισχύσει η κοινή λογική και το κοινωνικό συμφέρον. ●

*** Ο Δρ. Σπύρος Παρασκευόπουλος είναι Ομότιμος Καθηγητής της Οικονομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Λειψίας, Έδρα Μακροοικονομίας και Διευθυντής του Ινστιτούτου Θεωρητικής Οικονομικής**

GEMEINSAM SIND WIR STÄRKER

Die ATEbank und die Piraeus Bank - zwei große Banken mit langer Geschichte - bündeln ihre Kräfte und gehen nunmehr gemeinsame Wege. Immer am Puls der Zeit überzeugen wir heute schon durch innovative Produkte, bedarfsgerechte Lösungen sowie exzellenten Service und legen somit den Grundstein für eine sichere und erfolgreiche Zukunft unserer Kunden. Dafür sprechen unsere 18.000 Mitarbeiter in über 1.328 Filialen und 10 Länder.

Piraeus Bank - Germany
Piraeus Bank Group

Baseler Straße 46 · 60329 Frankfurt am Main · Tel. +49 69 2400 110 · Fax +49 69 2400 11 490 · www.piraeusbank.de